

ТОВА Е ИСЛЯМЪТ

Поглед върху най-бързо
развиващите се религии в света

Въздушна снимка на мюсюлмани, които се обръщат към Кяаба, което Аллах заповяда на своя пророк Ибрахим да го построи и заповяда на мюсюлманите да се насочват към него в молитвите си, където и да се намират.

THIS IS
ISLAM

© Modern Guide House , 2019

King Fahd National Library Cataloging-in-Publication Data

Bahmmam, Fahd

This is Islam. / Fahd Bahmmam . - Riyadh , 2019

154 p ; 15 X 22 cm

ISBN: 978-603-03-1505-5

1-Islam - General principles I-Title

210 dc 1440/11105

L.D. no. 1440/11105

ISBN: 978-603-03-1505-5

ТОВА Е ИСЛЯМЪТ

Поглед върху най-бързо
развиващите се религии в света

Фахд Салим Бахмам

Първо издание
2021

Правата са запазени за дружество
Съвременно ръководство

- Не те ли интересува да видиш по-ясно изображението на най-оспорваната религия в средствата за масово осведомяване около теб?
- Не си ли заслужава да спреш за миг, за да се запознаеш задълбочено с една от религиите, която се разпространява и приема най-бързо според световните статистики?
- Не намираш ли удоволствие в откриването на други култури и философии относно живота, религията и вселената около нас?
- Ще дадеш ли на себе си тази възможност, да се запознаеш с научни познания за ислямската религия от нейните извори.. а после да отсъдиш с логиката и разума си?

Ако смятате това или част от него за важно , или интересно, може би тази книга ще ви помогне да откриете това, което желаете.

От къде дойде Корана?

80

Логичен въпрос, който веднага идва на ум, когато става въпрос за свещената книга на мюсюлманите: Коранът и Мухаммед – мир нему ... Защо ние да приемем разказа на мюсюлманите около случката? Нямаме ли право да зададем въпроси около това?

Теми на книгата

Въпроси, които преследват всички ни ... **12**

- Ислямската религия
- Значение на думата „ислям“
- Ислямът е религията на всички пратеници

Универсалността на исляма **16**

- Грижата за околната среда е част от вярата
- Религия на науката
- Религия на обвързването и споделянето
- Исляма обхваща всички аспекти на човека

Един Създател ... Един Бог **30**

- Между закона на природата и закона на Шериата
- Няма свещеничество в Исляма
- Има ли специален ритуал за влизане в исляма?

Кои всъщност са пратениците? **38**

- Пратениците са хора:
- Умереността в позицията спрямо пратениците
- Позицията на Исляма относно Пратениците

Позицията на Исляма относно Исус - мир нему- **42**

Кой е пратеникът на исляма? **48**

- Бърза обиколка, за да научите повече за Пророка на исляма Мухаммед - мир нему-

Мухаммед е Пратеник на Аллах в очите на непредубедените **54**

Истории за пророка Мухаммед и неговия морал _____ 60

- Смирението
- Милостта
- Справедливостта
- Благотворителност и щедрост
- Неговото търпение и благоразумие
- Аскетизъм в този свят
- Изпълнителност

От думите на Мухаммед _____ 68

– мир нему –

Корани Керим е вечното _____ 74

чудо на исляма

- Чудото в наизустяването
- Чудо в красноречието и душевността

От къде дойде Корана? _____ 80

- Многократни обвинения
- Защо да не го считаме просто за гениалност
- Може би това е повторно формулирани книги
- Исторически факт, събитие
- Сура Откриване

Богослуженията в исляма _____ 90

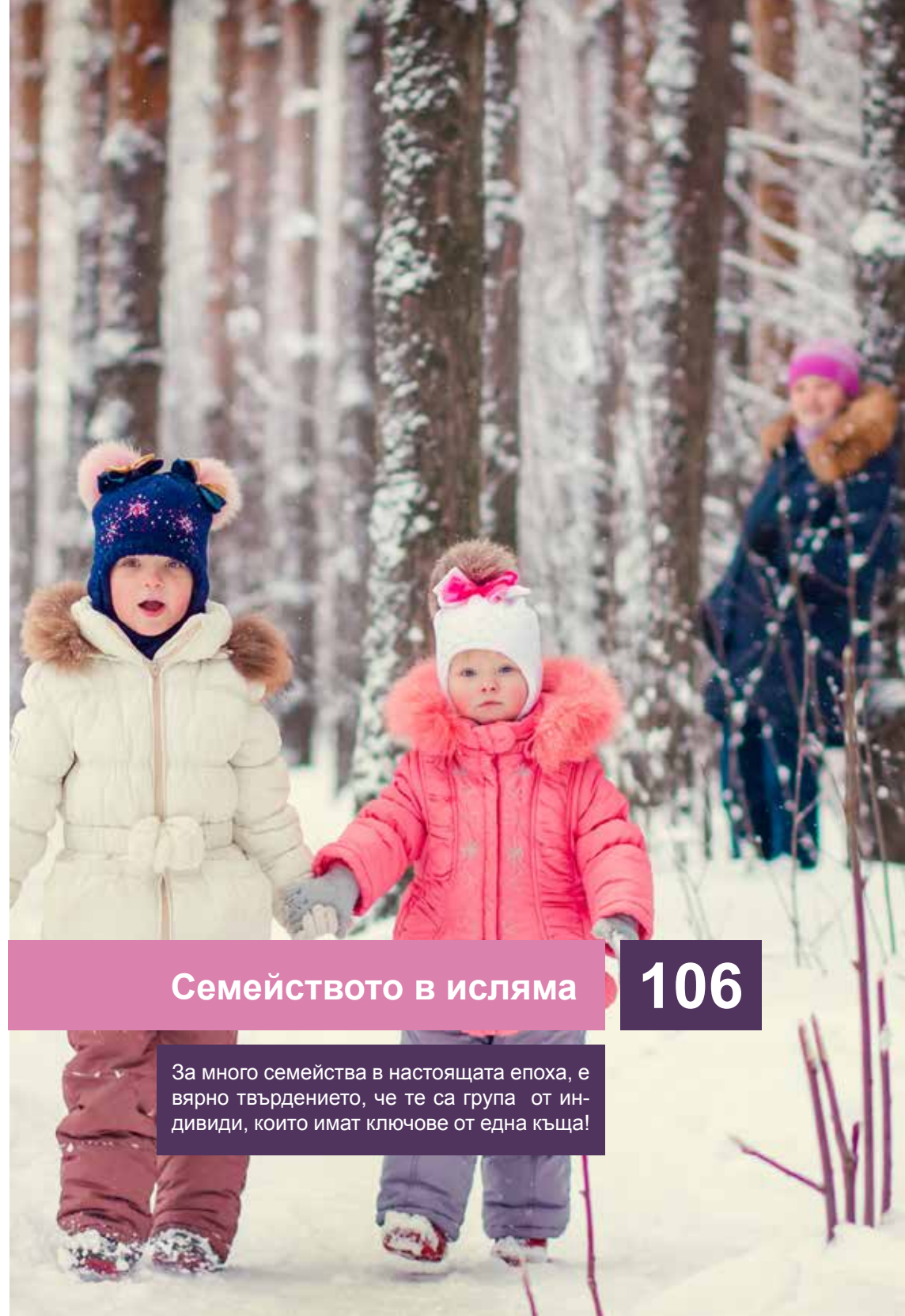
каква е същността им?

- Основи на исляма
- Молитвата
- Хаджилък
- Защо има възложение и изпитание?
- Зекят
- Постенето

Семейството в исляма _____ 106

- Ислямът утвърждава принципа на бракосъчетанието и изграждане на семейство
- Ислямът даде на всеки член, от членовете на семейството, цялостно уважение без значение дали са мъж или жена:
- Ислямът се стреми да внуши принципа на признателност и уважение към родителите, да се грижат за тях и да им се подчиняват до смъртта
- Повели да се спазват правата на синовете и дъщерите, и необходимостта от справедливост между тях в издръжката
- Заповяда на мюсюлманина да поддържа роднинските връзки

Семейството в исляма

106

За много семейства в настоящата епоха, е вярно твърдението, че те са група от индивиди, които имат ключове от една къща!

Двустранност, религия и разум

132

Някои смятат, че религията се противопоставя на разума и противоречи на научния метод, защото религията през техния поглед е източник илюзии.

Мястото на жената в исляма ————— 112

- Примери за разпоредби, свързани с правата на жената, както следва
- Жени, за които исляма потвърди тяхната грижа
- Няма място за конфликт между половете в исляма
- Отношението между мъжът и жената
- Естеството на отношението между мъжа и жената в исляма
- Норми в отношението между чужд мъж и жена
- Защо ислямът повели хиджаба за жената пред чужди мъже?

Ислямският закон в храненето и пиенето ————— 122

- Свинското
- Вино и алкохол
- Как се отнася Коранът с алкохола и виното?

Грешка и покаяние ————— 128

Двустранност, религия и разум ————— 132

- Пречки за правилното мислене, както го разяснява Коранът

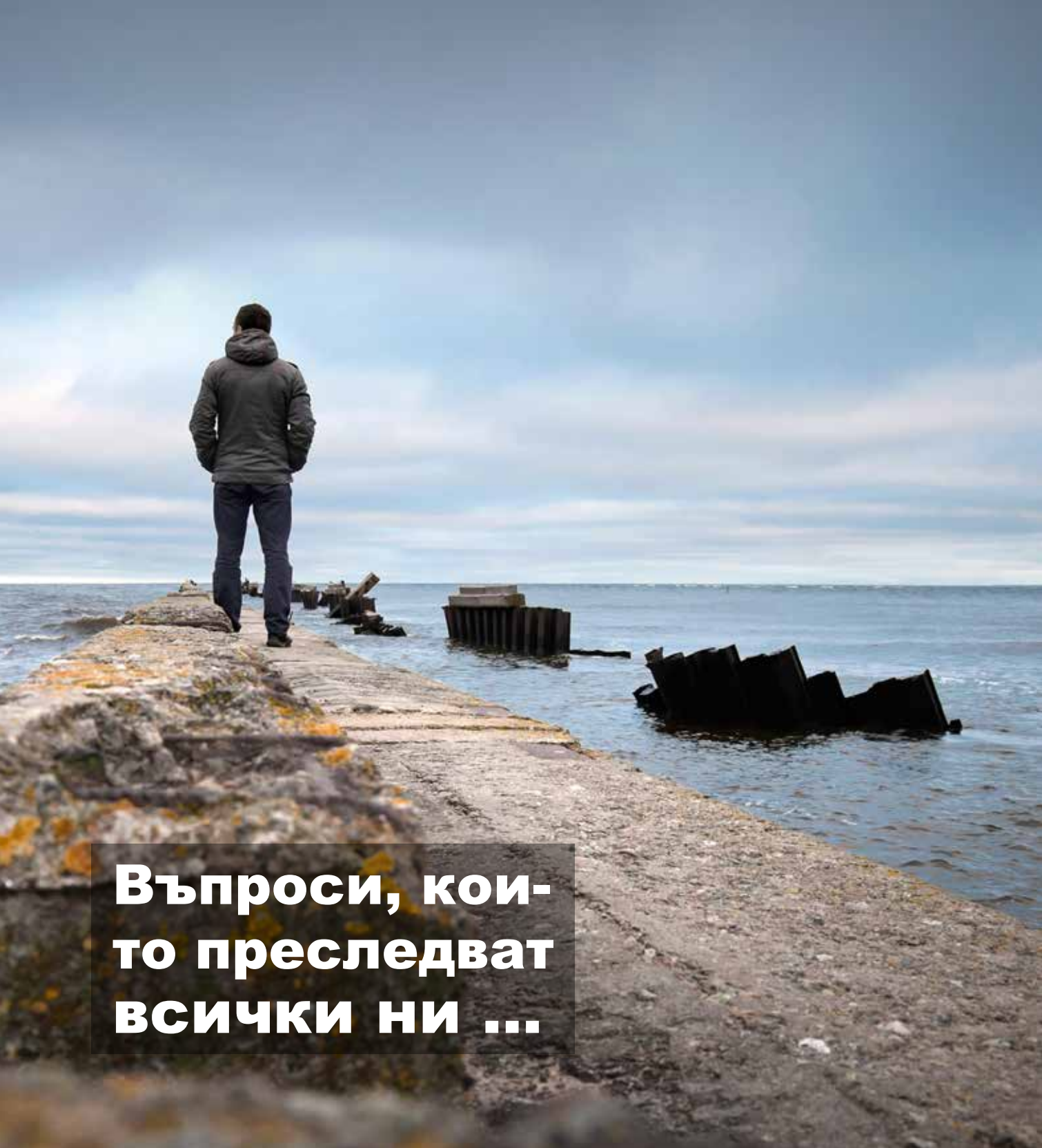
Ислямът е религията на мира ————— 138

- Дали са били принудени хората да приемат исляма?
- Ислямът е най-бързо разпространяващата се религия днес

Между исляма и реалността на някои мюсюлмани ————— 144

- Нов ъгъл

A person in a dark jacket and pants stands with their back to the camera on a weathered stone pier. The pier extends into a calm sea under a vast, cloudy sky. In the distance, some dark, rectangular structures are visible in the water. The overall mood is contemplative and serene.

Въпроси, които преследват всички ни ...

Кой

Кой от нас не се е спирал за момент от живота си, за да се запита: Каква е историята? Кой съм аз? От къде дойдох? Накъде отивам? Какво ще се случи с мен? Каква е целта от цялото това съществуване? Защо е цялото това задъхване по земния живот, ако краят е смърт, пръст и неби- тие?

Мюсюлманите и последователите на небесните религии вярват, че човешкият живот без вяра в съществуването на справедлив Творец и без вяра в съществуването на друг живот, в който добродетелният да намери своята награда, а злосторникът своето наказание, е безсмислен и безполезен. И е мъчение и болка без заместител, приключение без полза и без запас.

И няма как да разбереш противоречията на живота и мъдростта от трудния живот, грешното, правилното и страданието, освен когато вярваме в Господаря, Създателя, Разпореждащия се, Мъдрия и Справедливия, Който е сложил край на този живот, след което всеки ще намери неговият дял, каквото е приготвил, каквото е направил...

Само тогава ще е вярата дълбока, с всичките ни ценности и разбирания, към които приканваме като: справедливост, обич, съчувствие, честност, търпение, милост, истина в съответствие с душата... Предизвикателството има смисъл, постижението има вкус, а търпението сладост.

И откриваме, че Корани Керим, свещената книга на мюсюлманите, посочва че, Аллах ни разказа в него за хората на разума и размисъла, Всевишният казва: „и размишляват за сътворяването на небесата и на земята: Господи наш, Ти не си сътво-

Думичката „ислям“ в арабския език, тя обхваща редица значения, които се отнасят до отдаденост, покорност, подчинение, искреност, сигурност и спокойствие.

Не можеш да разбереш противоречията на живота и мъдростта от трудния живот, грешното, правилното и страданието, освен когато вярваме в Господаря, Създателя, Разпореждащия се, Мъдрия и Справедливия.

рил това напразно. Пречист си Ти!“ (Родът на Имран: 191)

Ислямската религия:

Повечето религии на земята са наименовани на определена личност, общност или пък на държавата, в която се е появила. Християнството взело името си от предводителя Исус (мир нему), юдейството (еврейската) от племето Юда, будизмът на нейния основател Буда, индуизмът от Индия и така...

Ислямът, той не принадлежи към определен човек, нито към племе, раса или нация, защото той не е специално за дадена общност от хората, за да се наименова на тях, нито пък е измислен от хората, за да се наименова на някого. Наречен е само Ислям.

Значение на думата „ислям“:

Когато се върнем към произхода на думичката ислям в арабския език, тя обхваща редица значения, които се отнасят до отдаденост, покорност, подчинение, искреност, сигурност или спокойствие.

Ислямът - Той е отдаденост и цялостно подчинение на Господа, Създателя и Владетеля, и освобождаване от всякакъв вид богослужения на другиму, освен Него.

Това е смисълът, който бе потвърден в няколко знамения от Корана.

Коранът ни известява, че който се обърне към Аллах, със сърцето и чистите на тялото си, покорил се е и се е отдал на Него, спазва повелите и забраните, той се е хванал и сграбчил за въжето на спасението, което не се къса, спечелил е всичко най-добро. (Люкман:22).

Ислямът, тогава това е цялостно служене на Аллах и свободата от подчинение и служене на другиму. Мюсюлманинът е човек, искрен в богослуженията си, който изживява вътрешен мир и разпространява мира около него.

Но дали това е, с което дойдоха всички пратеници?

Ислямът е религията на всички пратеници:

Коранът удостоверява, че във всички народи по различни времена са изпращани пратеници, да ги учат на религията на Аллах, дойде едно обръщение в корана към Мухаммед - мир нему-: „Ние те изпратихме с истината като блавестител и предупредител. И нямаше общност, сред която де не е минал предупредител.“ (Твореца: 24) Всички пратеници дойдоха с истинската религия, те не се различават в посланието на вярата, основните правила и морала.

Ислямът, с който дойде последният пророк Мухаммед - мир нему - преди повече от хиляда и четиристотин години е продължение на религията, с която дойдоха всички пратеници. Коранът повелява на мюсюлманите да повярват в онова, което са вярвали предишните пратеници като: Аврам, Исак, Яков, Мойсей и Исус (Кравата: 136).

Интересно е, че Коранът ни разказва за завета на Аврам - бащата на пратениците, както и Яков на синовете си, при приближаване на смъртта им, казвайки: Аллах избра за вас правата религия, останете на Исляма, докато ви застигне смъртта (Кравата: 132).

Тази религия е продължение на религията на всички Аллахови пророци, убеждението е едно не се променя в истинската си основа, промяната е само в закона и детайлите на разпорежданията в съответствие с положенията на различните времена, докато не изпрати последния пратеник Мухаммед - мир нему-, за да установи последния закон за цялото човечество.

Оттук Коранът ясно потвърждава, че религията е една, това е ислямът, и че различията, на които сме свидетели, между последователите на небесните религии по отношение на убеждението не е нищо, освен промени, които са ги отдалечили от онова, с което са дошли пратениците им. (Родът на Имран: 19)

Ислямът, не носи името на определен човек нито на племе, раса или нация, защото той не е специално за дадена общност от хората, за да се наименова на тях, нито пък е измислен от хората, за да се наименова на някого. Наречен е само, Ислям.

Универсалността на исляма

Странно

Странно е, че в Корана не се споменава думичката „араби“, въпреки че е низпослан на техния език и пратеника на Аллах, Мухаммед е изпратен сред тях. Откриваме арабите днес малцинство сред мюсюлманите, прави по-малко от 20% от мюсюлманите. Най-многобройната ислямска държава е Индонезия в далечния югоизток на Азия. Дори само приблизителният брой на мюсюлманското малцинство в Индия е два пъти повече от най-многобройната арабска държава.

Ислямската религия е милост и напътствие за всички хора, въпреки различията в културата им, расата им, традициите им и страните им. Както се казва в Корана: „И те изпратихме [о, Мухаммед] наистина като милост за световите.“ (Пророците: 107)

Ислямът показва визия на човешкото разнообразие, по начин, непознат за другите строеве и нехарактерен за хората по земята.

Нека помислим върху това коранично напътствие, което не се обръща само към арабите, нито пък само към мюсюлманите. Това е обръщение към цялото човечество, с всичките си раси и вероизповедания. Аллах казва в Корана: „О, хора, Ние ви сътворихме от един мъж и една жена, и ви сторихме народи и племена, за да се опознават. Най-достоеен измежду вас при Аллах е най-богобоязливият. Аллах е всезнаещ, сведущ.“ (Стаите: 13)

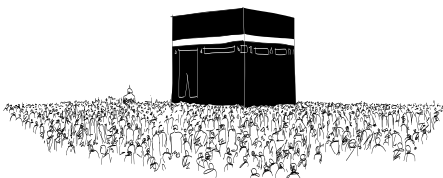
По този начин Коранът потвърждава, че всички хора, без значение на цвета и расата им са потомци на

Адам и Ева - мир нему- и че различieto и разнообразието между тях не е за превъзходство, а за опознаване, споделяне и сътрудничество, а превъзходството и честта са за онзи, който служи на Аллах и е богобоязлив.

Ислямът показва визия на човешкото разнообразие по начин, непознат за другите строеве и нехарактерен за хората по земята.

Дори Коранът обръща нашето внимание, че различieto в цвета на хората и в тяхната разновидност, многообразието в езиците и културите им, е от благата на Аллах и от неговите знамения и чудесата на творението му в тази вселена, да го сравним по величие и важност със сътворяването на небесата и земята, че не обръщат внимание на това и не се поучават освен учените и размишляващите. (Римляните: 22)

Мухаммед е пратеника на Исляма

Ей, хора! Вашият Господар е Един. Вашият баща е един. Няма превъзходство на арабина над чужденеца, нито на чужденеца над арабина над червения над черния, нито на черния над червения, освен чрез богобоязливостта.

Международната декларация за правата на човека

Която постанови равенството между хората в свободата, правата и достойнството

Във време, в което най-великата и първа точка в международната декларация за правата на човека която постанови равенството между хората в свободата, правата и достойнството бе официално приета 1948г. и след това започва да се прилага, то пратеника на исляма Мухаммед - мир нему - преди 1400 години я обяви гръмко, откри една нова епоха за човечеството, когато каза, обръщайки се към хората: „Ей, хора! Вашият Господар е Един. Вашият баща е един. Няма превъзходство на арабина над чужденеца, нито на чужденеца над арабина, нито на червения над черния, нито на черния над червения, освен чрез богобоязливостта.“ (Ахмед: 23489)

Грижата за околната среда е част от вярата:

Някои философии смятат човека за цялостен господар на тази вселена, действа в нея според угодата и желанията си, без някой да му държи сметка или да го наблюдава, дори това да допринесе до унищожаване на части от вселената, или до гибелта на някой видове творения в замаяна на това да види, че човек не е с привилегия пред другите. Той не е нищо друго, освен един вид от милионите видове творения. А как исляма вижда връзката на човек с вселената?

Възгледа на исляма за естеството на човешката връзка с вселената, е изградена върху верски и теоретични възгледи и завършва с подробни разпоредби, за да изгради връзката си с хората, животните, земята и природните източници.

Първото нещо, което привлича вниманието на изследователя във философията на тази връзка, е балансът, който Коранът определя. Аллах почете човека и го отличи от останалите творения (Нощното пътешествие: 70) и подчини на него вселената и творенията около него, за да се възползва и да се

грижи за тях (Аврам: 32, 33) затова човек не само вид от милионите други творения, без да се отличава от тях. Напротив той е почтено и достойно творение, на когото бе подчинена природата, за да се възползва от нея (Кравата: 29)

От друга страна той ни уверява, че човек не е абсолютния господар на вселената, та да прави каквото му е угодно, и че този престиж и предпочитане пред творенията не му дават право да сее поквара във вселената, да пилее природните ресурси, Владетелят е Аллах – Създателя, а ролята на човека и мястото му е в това, че Аллах го стори наместник във вселената, в смисъл че го направи попечител, има право да ползва и да се възползва, и му повели да се стреми да я развива и облагородява, без да нанася щети или вреди на човек, или някое друго творение. (Худ – Кравата)

Ислямският закон одобри като потвърждение на това стотици закони и подробни директиви, за да се установи тази близка връзка между човека и вселената около него, пример за това е:

1. Грижа за животните:

Много от изявленията на Мухаммед - мир – нему, са дошли с призив за съблюдаване правата на животните, което довежда до голяма награда в отвъдния живот, забранява да им се вреди и заплашва за това с тежки божествени наказания.

Първата фондация, занимала се с правата на животните, е създадена във Великобритания през 1824г. с името Кралска фондация за правата на животните, както и първият закон, който криминализира агресията върху животните, е приет през 1949г. във Великобритания. Ислямът обаче преди повече от 14 века забрани агресията върху животни и го криминализира, споменават се много примери в различни цитати на пророка Мухаммед - мир нему-

като забрана да гладува животно или пък да се измъчва, или да го товариш над възможностите му, или да играеш с него по начин, който му вреди, дори забрана да го плеснеш в лицето и още много правила, известни в книгите по ислямско право.

Може би читателят осъзнава до каква степен ислямът се грижи за хуманното отношение към животните, когато се запознаем с изявление на Мухаммед - мир нему - известявайки хората, че жена занимаваща се с прелюбодеяние (което е от най-забранените в исляма грехове), видяла куче, което умираше от жажда, проявила милост към положението му, свалила си обувката, напълнила я с вода и напоила кучето, поради която причина Аллах и опростил! (Бухари: 3467)

2. Грижа за растенията:

Ислямът ни приканва към грижа за растенията и посевите, без значение дали това е в негова полза или в полза на някое друго творение във вселената!

Мухаммед - мир нему - ни известява, че който отглежда или участва в засяването на растения в полза на някакви твари, после някоя птичка се храни от него или човек, или животно, това е за него милостиня. (Бухари:2320)

Дори пророкът приканва мюсюлманина, в най-мрачните и трудни обстоятелства, към това да не се пестят усилия в грижата за околната среда,

развитието на земята и отглеждането на посеви, дори да бъде убеден, че няма да се възползва от тях, като казал: Когато настъпи Часът - най-голямото събитие във вселената - и в ръката си някой от вас държи фиданка, да побърза да я засади, ако може, за да бъде милостиня за него. (Ахмед: 12902)

Направи облагородяването и развитието на земята от целите и богослуженията в най-мрачните и трудни обстоятелства, без да те отдалечава нещо, колкото и голямо да е то.

3. Грижа за природните ресурси:

Ислямът потвърждава опазването на околната среда, без унищожаване на ресурсите ѝ, замърсяването или правенето ѝ негодна, представена бе цялостна програма за хората, въз основа на принципа (превенция преди лечението), акцентирайки върху личната хигиена, грижата за детайлите, опазването на природните ресурси, икономика в ползването ѝ, както и криминализиране на унищожаването и замърсяването ѝ. И примери за това са:

- Забранил е разточителното използване на природните ресурси, на първо място водата, дори и да е с цел богослужение в абдест (измиване на части от тялото преди молитвата).
- Забрани на силните и влиятелни, монопола върху природните ресурси, което води до вреда на останалите, забрани монополизирането на водата (природните ресурси), на огъня (енергията), на пасбището (хранене). (Ебу Дауд: 3477)
- Забрани всичко, което разваля средата около нас, като пример за това е забраната да се уринира в застояла вода, защото ще я замърси, както ходене по нужда на сенчести места и по пътищата, считайки ги за места, по които хората се движат, и отседат преминаващи на тези места, за да си починат от трудностите на пътуването и последствията от движението.

Това са само малко обикновени примери от религията, чийто Пратеник счита почистването на околната среда от мръсотии, участието в премахването на вреди от пътя, не само за добро дело, а че това е част от същината на вярата. (Муслим: 35)

Грижата за околната среда и приноса за изчистването и от замърсяване, е част от вярата, както казва исляма.

Религия на науката:

Не е случайно, че първата думичка от Корана низ-послана на пророка - мир нему - е (Чети), дойдоха потвърждения в Корана и в изявленията на пратеника Мухаммед - мир нему - че ислямът подкрепя всички видове наука, полезна за човечеството, даже пътят на мюсюлманина, който търси наука и знание, е неговият път, който ще го отведе до Рая, както казва пророка - мир нему - : който тръгне по път в търсене на наука, Аллах му улеснява чрез него пътя към Рая. (Муслим: 2699)

В едно чудно сравнение Пратеникът разяснява казвайки: „Превъзходството на учения спрямо прекъсналия богослуженията, е като превъзходството на пророка Мухаммед - мир нему -, сравнявайки го с човека с най-малко превъзходство.“ (Тирмизи: 2685)

За това ислямът не познава война между религията и науката, както е в другите религии. Учениците не са съдени за мнения и научни заключения в природните науки, както е било в тъмните векове, напротив точно обратно, религията е символ на науката, тя я подкрепя и приканва към нея, учейки се и обучавайки другите. Джамиите бяха средища на видовете наука и познания, докато в това има добро за човечеството.

Не е чудно тогава, че повечето учени мюсюлмани в природните науки, започнали живота си с обучение и наизустяване на Корана и обучение в религията, после се откриха в техните области и точни специалности.

Аллах удостои с престиж учения, обучаващ хората на доброта, с най-високата степен на коронация, даже ни е известил - мир нему - че всички творения се молят за онзи, който учи хората на добро. (Тирмизи: 2685)

По-голяма част от мюсюлманските учени в природните науки и медицината, са започнали своя живот с наизустяване на Корана, който ги е насочил към задълбочаване в другите науки.

Мюсюлманските учени:

1. Хаваризми (790-850 Багдат) учен по математика, инженерство и астрономия, основател на алгебрата, на когото книгите бяха преведени отрано за другите култури, дори по тази причина навлязоха арабски думи като: „الجبر“ Algebra, и „الصفر“ Zero в латинския език.

2. Ибн ел-Хайтам (965-1040 Кайро) учен по физика и инженерство, който се обвързва с университета „ал-езхар“, направил голям принос в оптиката, на когото се отнасят принципите за изобретяването на камерата. Повечето изследователи доказват, че думичката камера – разпространена на повечето езици не друга а арабската дума (قمرة) това е наименованието на теория на светлината, която е изобретена от Ибн ел-Хайтам.

3. Ал-Бируни (973-1048 Хуразми) голям учен астролог, той е първият, който е казал, че земята се върти около оста си и насочи към земната гравитация.

4. Ал-Захрави (936-1013 Андалусия) лекар и хирург мюсюлманин, който развил хирургията, дори изобретил стотици хирургически инструменти описани в книгите му, а книги му се превърнали в основен източник в медицината и хирургията за векове напред на различни езици.

5. Ибн – Сина (980-1037 Бухара), известен в научните среди с (Авицена), известен лекар и философ, който изпревари времето си по отношение на много явления в медицината, описал лечения, отличи високо позицията на научния експеримент в лекарските си изследвания и учение, което го довело до много точни резултати, изпреварили времето си и останали до днешен ден. Ясно показва това в книгата си „Канун“, който остава основен източник в обучението по медицина за седем века и продължи да се обучава в университетите в Европа, до средата на седемнадесети век.

След като станал известен, лекувал пациентите безплатно - хуманен жест от негова страна и благодарност към Аллах за благодаратта на науката и познанието.

6. Ибн ал-Нефис (1213-1288 Дамаск) е от учените по Шериат и теология. В същото време е бил един от най-великите учени по медицина и физиология в историята. Той е първият, който открива с точност малкия кръг на кръвообръщението и го описва, разработва редица медицински теории, с които до сега все още се работи.

Исляма обхваща всички аспекти на човека:

Много хора се учудват, когато разберат, че ислямът не е само ритуали, актове и общи морални напътствия, както е с повечето религии, които са запознати.

Ислямът всъщност не е само душевна потребност, която мюсюлманите изпълняват в джамиите, с молитви и богослужения...

Не е само мнения, убеждение и философия, в която да вярват само нейните последователи...

Както и не е само икономическа система или цялостно интегриране...

Не е само правила и теории за изграждането на системата и обществото...

Както и не е само пакет от етика и поведение в отношенията с другите...

Обаче той е интегриран подход към всички аспекти на живота, във всичките му измерения и перспективи, обхваща всичко това та и повече, и въпреки това не ограничава свободата на хората, колкото да ги улесни в техния живот, за да насочи усилията към творчество, изграждане и цивилизация и е от най-големите благодати, които Аллах дари на рабите, както потвърждава Коранът (Трапезата: 3)

Когато един човек от не мюсюлманите, подигравателно казал на един от сподвижниците на пратеника, чието име е Селман Фариси: „Вашият другар (имайки предвид пратеника на Аллах) ви учи на всичко, дори как да ходите по малка и голяма нужда.“ Достойният сподвижник му отговорил: „Да, научи ни“ - после му споменал ислямските разпоредби и етика в това. (Муслим: 262)

Земният живот и отвъдния

Древните египтяни балсамирали мъртвия, после поставяли с него всички скъпоценности, мислейки си, че той се нуждае от тях в другия си живот след смъртта.

Ислямът е интегриран подход към всички аспекти на живота във всичките му измерения и перспективи.

От друга страна народи от Тибет нарязваха телата на своите мъртвци и ги поставяха на високи места, за храна на птиците и хищниците. Индусите все още горят телата на техните мъртвци, защото – според тяхната вяра – това е единственият начин за спасението на душите им.

Това са само малко примери за различните видове ритуали за мъртвия, които се различават в разнообразието във времето и мястото, според вярата и убеждението на хората за задгробния живот, явления на редица сериозни въпроси, които търсят отговор... Има ли друг живот? Каква е същността му? От какво се нуждаем там?

Така е, защото смъртта е голямата истина, за която всички са единомисленици, че ни чака всички, без изключение, независимо дали вярваме в отвъдния живот или пък нашите изчисления са ограничени до това, което виждаме и докосваме с нашите сетива, независимо дали сме подготвени за този съдбовен момент или опитахме да го забравим, и да сме нехайни за него, с много от забавите и тревогите.

Остава въпросът, който се противопоставя на всички видове небрежност и забора, отказва и налага себе си многократно, всеки път, когато човек остане със себе си ... дали това е краят и няма нищо друго? Дали нашето съществуване е вид забава?

Въпрос, който многократно ни поставя нашият разум и който Коранът ни повтаря по различни начини, и в същото време ни известява за разкаянието и съжалението на хората в Съдния ден, че не са застанали с, себе си за отговор на този въпрос, и че не са се подготвили за път. И тогава някой ще казва: „О, да бях сторил отнапред добрини заради моя (отвъден) живот!“ А друг ще казва: „О, да можех да съм пръст!“ (24, Ан-Наба: 40)

Знае се, че всички, които принадлежат към небесните религии, вярват в живота след смъртта, наградата и наказанието в него, защото това е смисълът, с който дойдоха всички пратеници и защото разумът засвидетелства, че няма смисъл от живота, нито от вярата, нито от морал без отвъден живот, в който да има равностойност и всеки човек в него да намери възмездие, добро или лошо.

Въпреки това много хора си мислят, че религията и богослужението не могат да се срещнат с печеленето на пари или удоволствие, или еволюция. Работата е или за земния, или за отвъдния живот и не могат да се съберат по едно и също време, както не се събират нощта и денят, моментът е или тук, или там..

Всички, които принадлежат към небесните религии, вярват в живота след смъртта, наградата и наказанието в него.

Не свършва учудването им, дори за някои е трудно да повярват, че няма преграда между богослужението и удоволствието например, или между богослужението и богатството не са в доктрината на исляма.. Пратеника – Мухаммед ни известява, че човек, когато извърши нещо правилно, каквото и да е то и е целял добро, той ще бъде възнаграден за делото си в Отвъдното, дори това да е трънка премахната от пътя на хората, или дори хапка, която слага в устата на съпругата си! (Бухари: 56)

Когато Пратеника – Мухаммед - мир нему – извести, че вратите за извършване на добро са много, като случката, която предизвика учудване между сподвижниците, когато каза: И когато някой от вас си направи удоволствие със съпругата му се пише добро дело. Сподвижниците казали: Каква е връзката на наградата с похотта? Отговорил пратеника: Как мислите ако си задоволи похотта със забранена, ще има ли грях? Казаха: Да. Казал: Затова му се пише награда, защото е избрал правилният път. (Муслим: 1674)

Затова всеки, който признава исляма, от първия момент забелязва баланса между земния живот и отвъдния, както го описва Коранът във време, в което онзи, който увеличава хората за богослужения, надявайки се на награда в отвъдното, потвърждава усилието в земния, надявайки се на превъзходството на Аллах. (Петъкът: 9-10) По този начин той заслужава наградата и добро, докато целта му е Аллах с това дело. На мюсюлманина му е заповядано да служи на Аллах, да полага усилие в службата и работата си, за да припечели препитанието си, да възпита децата си, да обърне внимание на здравето, обществото и развитието на общността си, както служи на Аллах с молитвата, честността и поста си.

Това е една от тайните на психологическо успокоение и вътрешен мир, които намира мюсюлманинът, когато чувства хармония между земния си живот и отвъдния, удоволствие и богослужение без конфликт и дублиране, а цялостна сграда, която си помага един на друг.

От тук Коранът ни потвърждава логото на мюсюлманина, който съчетава философията на исляма за това, повелявайки му да го обяви гласно: Целият живот е служене на Аллах с всичките си положения, не само молитвата и моите богослужения са за Аллах, а всички положения от живота ми ги пресмятам при Аллах - Той ще отсъди за моите дела и ще ми даде възмездие за тях след смъртта ми, с това аз ще следвам повелята на Аллах и Неговата вяра Исляма. (Добитъкът: 162)

Религия на обвързването и споделянето:

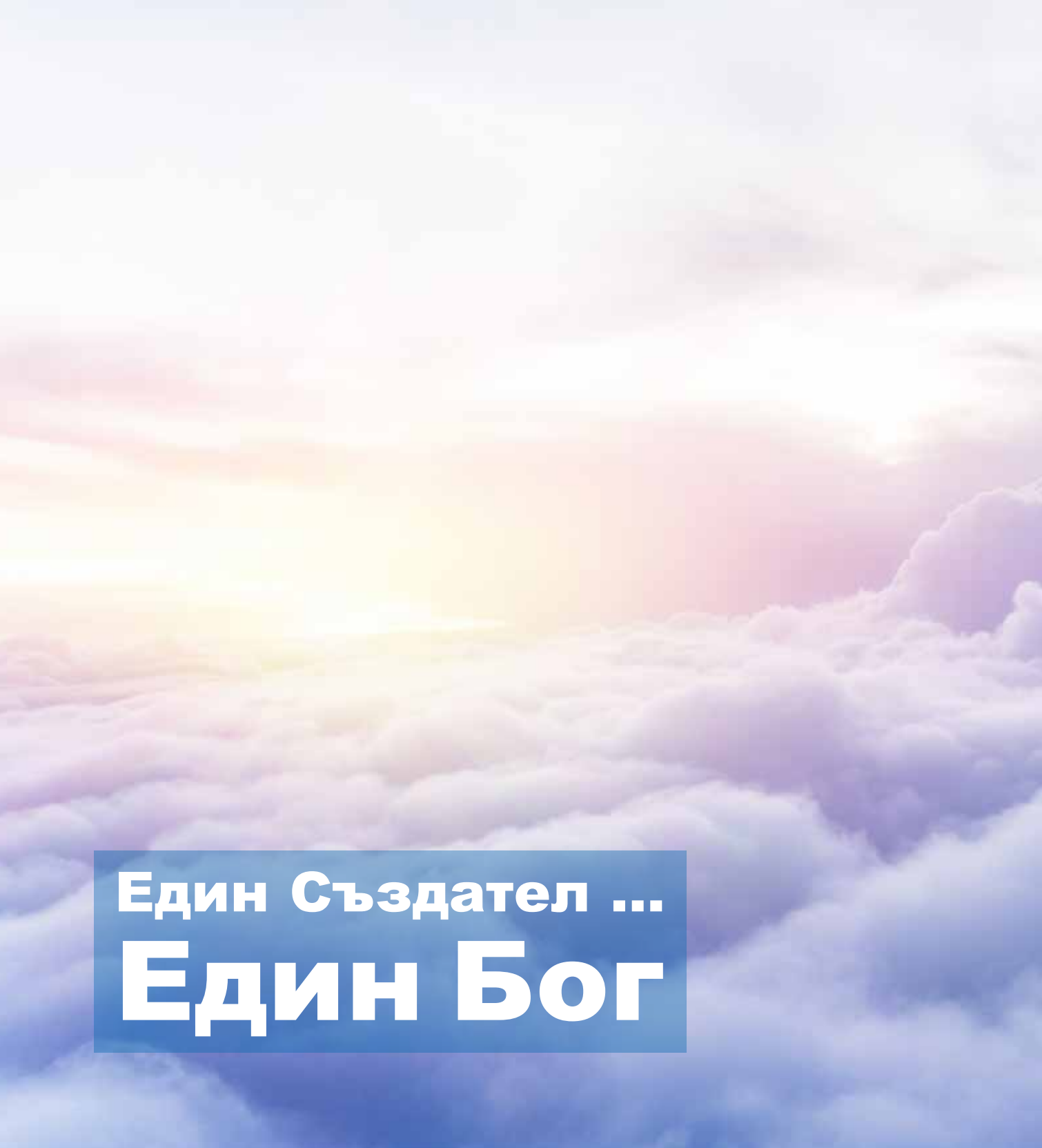
Описанието на мюсюлманския пътешественик Ахмед ибн Фадлан на големи части от Русия, Дания и Скандинавските държави, се счита за първото точно описание и анализ за реалността на живота на хората и природата на тези страни, за които светът разбира.

Така Ахмед ибн Фадлан предприема през 921г. едно прекрасно пътуване, което се счита за едно важно пътуване за културното взаимодействие в средновековието. Излязъл е от Багдат – столицата на науката и цивилизацията по онова време, преминал през голям брой държави и народи, документирал неговите наблюдения и събития през живота си в книга, която била разпространена за първи път през 1923 въз основа на ръкопис, който бил намерен в Русия.

Причина за важноста на книгата на ибн Фадлан, както казва един американски учен Michael Crichton, е че мюсюлманите в Багдат, въпреки че са били силно привързани към вярата си, били и отворени за народи, които се различават от тях по външен вид, поведение и убеждение и в същото време били народа с най-малко регионално обвързване, което ги направило свидетели на чужди култури и нрави. (Michael Crichton Eaters of the Dead)

Ислямът призовава за участието на хората в изграждането, цивилизацията, реформаторството общуването и поддържането помежду им с най-високата степен на поведение и етика, въпреки различията в техните култури и религии, и предупреждава, че изолацията и отдалечеността от хората не е правилния път на исляма, затова се смята пратеникът на Аллах – Мухаммед - мир нему, - който беше сред хората, търпеше на грешките и вредата, която го сполетяваше за по-добър от онзи, който се изолира и отдалечава от тях. (Ибн-Маджех: 4032)

Един Създател ... Един Бог

Ислямът

Ислямът потвърждава че теорията на убеждението не е достатъчна, за да влезе във вярата. Ако господарят и съзателят е един трябва и бога божеството да е едно.

Думичката (الله) Аллах в арабския език има три общи значения:

- Означава божество, към което хората насочват техните молитви, поста си и към което обръщат сърцата и богослуженията си.
- Превеликият в битието, качествата и славата Си, умовете недоумяват Неговото величие и не могат да го обхванат.
- Онзи към, Когото сърцата се обвързват, към Когото душите се стремят, успокояват се при споменаването Му, и изпитват сладост при близостта Му и богослуженията Му.

Коранът потвърждава, че е необходимо да бъде правилно възприятието за Аллах и да бъде пречистено от всички изкривявания и лъжи, които намалят от величието и великолепието на Аллах.

Аллах, както пояснява Коранът, е Създателят и Творецът на този свят и система, всичко, което се случва в него без значение, колко е малко Той го е сътворил и се е случило с неговата воля преценка и знание. Не забременява женска, от различните видове и не ражда, освен с Неговата воля и знание. Една капка дъжд не пада и не се случва и най-малката промяна в нощта и деня в явното и скритото, в който и да е аспект на тази вселена, освен със знанието, могъществото и милостта на Аллах. (Фуссилет 47, Ен-Ам 59)

Той (Аллах) пречистият - притежава най-хубавите, най-цялостните, най-красивите качества. Той е Всесилният, който не може да бъде победен, Всемиловичият, чиято милост достигна до всяко нещо, Превеликият, Който не го достига недостатък по какъвто и да е начин.

Ислямът потвърждава, че всичко, което се случва става със знанието на Аллах и Неговите способности, дори дъждовните капки и падането на листата от дърветата.

Когато някои твърдят, че Аллах е създал небесата и земята за шест дена, после седмият ден си е починал, дойде Коранът, опровергавайки тези твърдения ясно, заявявайки: „Сътворихме Ние небесата и земята, и всичко между тях в шест дни, без да Ни засегне умора.“ (Каф: 38) Това и подобни твърдения не минават през ума, освен ако не оприличават Аллах с онова, което им е познато от творенията, обаче пречистият Аллах е Създателят, а всичко останало е създания, а как създанието ще прилича на Създателя. „Няма подобен Нему. Той е Всечувания, Всезрящия.“ (Съвещаването: 11)

Той е справедливият съдия, който не угнетява дори с тежест на прашина, а онова, което виждаме в живота от него ни проличава Неговата мъдрост и доброта, както прикрива пред малкия някои действия на родителите, които то не може да разбере или да ги изтълкува, заради разликата в способността на мислене между тях, така и човешкият разум не може да схване мъдростта на Аллах в някои Негови творения и воля.

Ислямът не се задоволява само с това, когато решава че теорията на убеждението не е достатъчна за да влезе във вярата. Ако господарят и създателят е един трябва и бога божеството да е едно. Не е правилно част от богослуженията или молитвите да бъдат за друг а не за Аллах, напротив богослуженията трябва да бъдат искрени и само за Него без посредници и застъпници, Създателят е по-велик от всичко това.

И ако краля или президента не може да знае нуждаещите се и слабите, и да стигне до тях, освен чрез сътрудници, помощници и приближени, които да го запознаят с положението на поданиците, за да им помогне и да ги хване за ръката, то Аллах, пречистият знае явното и онова, което се спотайва, той е Всесилният, Владетелят, Всемогъщият. Цялата вселена е в ръката му и под Негово разпореждане и повелата Му, когато желае нещо, е само да му каже: „Бъди!“ И то става... тогава защо да се обръщаме към друг?

Коранът заключава, че спокойствието на сърцето и широката гръд не се случва и не е пълно, докато мюсюлманинът не се обърне към своя Господар, искайки нуждите си пред него - Той е Всемогъщият, Превеликият, обичащият своите раби, нежен е с тях, близо е до тях, който се радва, когато неговите раби се молят и е щедър към тях, и им въздава според молитвите им към Него. (Кравата 28, Мравките 63-62)

За това сред най-ясните случаи в Исляма е призивът на всички пратеници, както Корана потвърждава, е задължителната искреност в богослуженията към Аллах, не другиму. (Палмата: 36) Нито Пратеник, нито ангел, нито ближен, колкото и праведен да е той, не можеш да се обърнеш към тях с молитва под предлог, че те са посредници между Аллах и Неговите раби..., защото всички в края са творения на Аллах, Негови раби, а Аллах е близо до Неговите раби, чува думите им и отговаря на молитвите им, щом са искрени в богослужението си към Него – Пречистият.

И как да не открие вкуса на щастието и спокойствието, който искрено се е обърнал към Аллах, без разединение и без смущение. Владетелят е един, Създателят е един и Аллах е един, само към Него е посоката и обръщанията са за Него, Пречист е Той, към никой друг.

Това е значението на една кратка сура от Корана, най-великата и най-известната сура „Искреността“.

Сура Пречистването

Когато Аллах заповядва на Неговия пророк Мухаммед да обяви ясно, сякаш отговаря на въпроса „Кой е Аллах?“

- Аллах е един няма съдружник в поклонението.
- Аллах е този, на когото разчитат и към когото се обръщат творенията за своите нужди.
- Той няма дете и не е раждан, Той е първият нищо не е преди него.
- Няма равен или подобен на Него, в същността и качествата Му, Той е Създателят, а всичко останало създания.

Между закона на природата и закона на Шериата

Аллах е създал вселената, в която живеем, като се започне с най-малката клетка в телата ни и дори по-малко от нея и се завърши с най-далечните галактики – които устройствата за приближаване са отчели – с изключителна прецизност и цялостност една чудна система, без която животът и природата би била невъзможна. Всички физици потвърждават, че всеки дисбаланс в тази система, колкото и малък да е той ще доведе без съмнение до унищожение и разруха...

Мюсюлманинът вярва, че Творецът, който е сътворил тази система, е впечатляващ в своята точност и правила и че Той знае кое е най-добро за творенията си като законодателство, разпоредби, ред, живот, вярата, която е разпоредил, е единствената система, чрез която ще оцелее човешкият живот, и ще се спаси от тиранията от друга страна... Аллах е казал в Корана, пояснявайки, че който е създал тази вселена е по-запознат какво е полезно за тях: „Нима Онзи, Който е сътворил, не знае? Той е Всепроникващия, Сведущия.“ (Владението: 14)

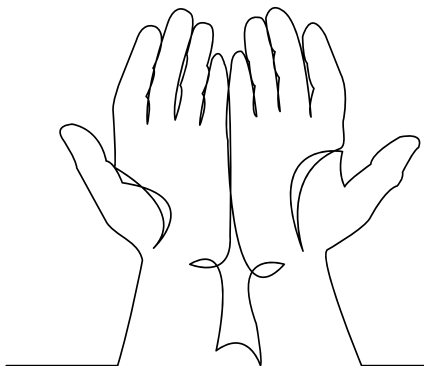

Няма свещеничество в Исляма

Откриваме, че много от религииите дават религиозно предимство на някои членове спрямо други. Обвързали са богослуженията на хората и тяхната вяра със задоволството на привилегированите и тяхното одобрение. Те са – според тези религии – посредници между хората и Бога. Те са тези, които дават опрощение и може би знаят неведомото – според тяхното убеждение – и правят непослушанието на хората причина за явна загуба.

В Исляма изобщо не съществува длъжност наречена „свещеник“. Той удостои човека и му даде висока степен, освободи го от всяка духовна власт, която да бъде посредник между него и Аллах. Обяви за недействително да бъдат обвързани човешкото щастие, търсенето на опрощение и богослуженията с определени лица, колкото и достойни и праведни да са те.

Както го освободи, от който и да е орган, твърдящ че религиозната наука е само за едни без други. Откриваме, че Коранът не е направил знанието за религията и разбирането на Корана право на всички хора, а го е сторил от техните задължения, като повелил на всички четенето на Корана, разбирането и размишляването върху неговото значение и след това практикуването му. (Сура Сад: 29).

Богослуженията и вярата се осъществяват между човек и неговия Господар, и за никой от хората няма посредничество или дял, пречистият Аллах е близо до своите раби, чува молитвата на раба и му откликва, вижда неговото богослужение и молитва и го възнаграждава за това. И никой човек няма право да опрощава греховете на хората или да приема покаянието им. Когато рабът се покае и бъде искрен пред Аллах, Аллах му приема покаянието и му опрощава, Аллах е близо до всички, когато се обърнат към него и го молят, както Аллах казва в Корана: „И когато Моите раби те питат за Мен – аз съм наблизко, откликвам на зова на зовящия, когато Ме позове. Нека и те Ми откликнат, и нека вярват в Мен, за да се напътят!“ (Кравата: 186)

Удостои човека и му даде висока степен, освободи го от всяка духовна власт, която да бъде посредник между него и Аллах. Обяви за недействително да бъдат обвързани човешкото щастие, търсенето на опрощение и богослуженията с определени лица, колкото и достойни и праведни да са те.

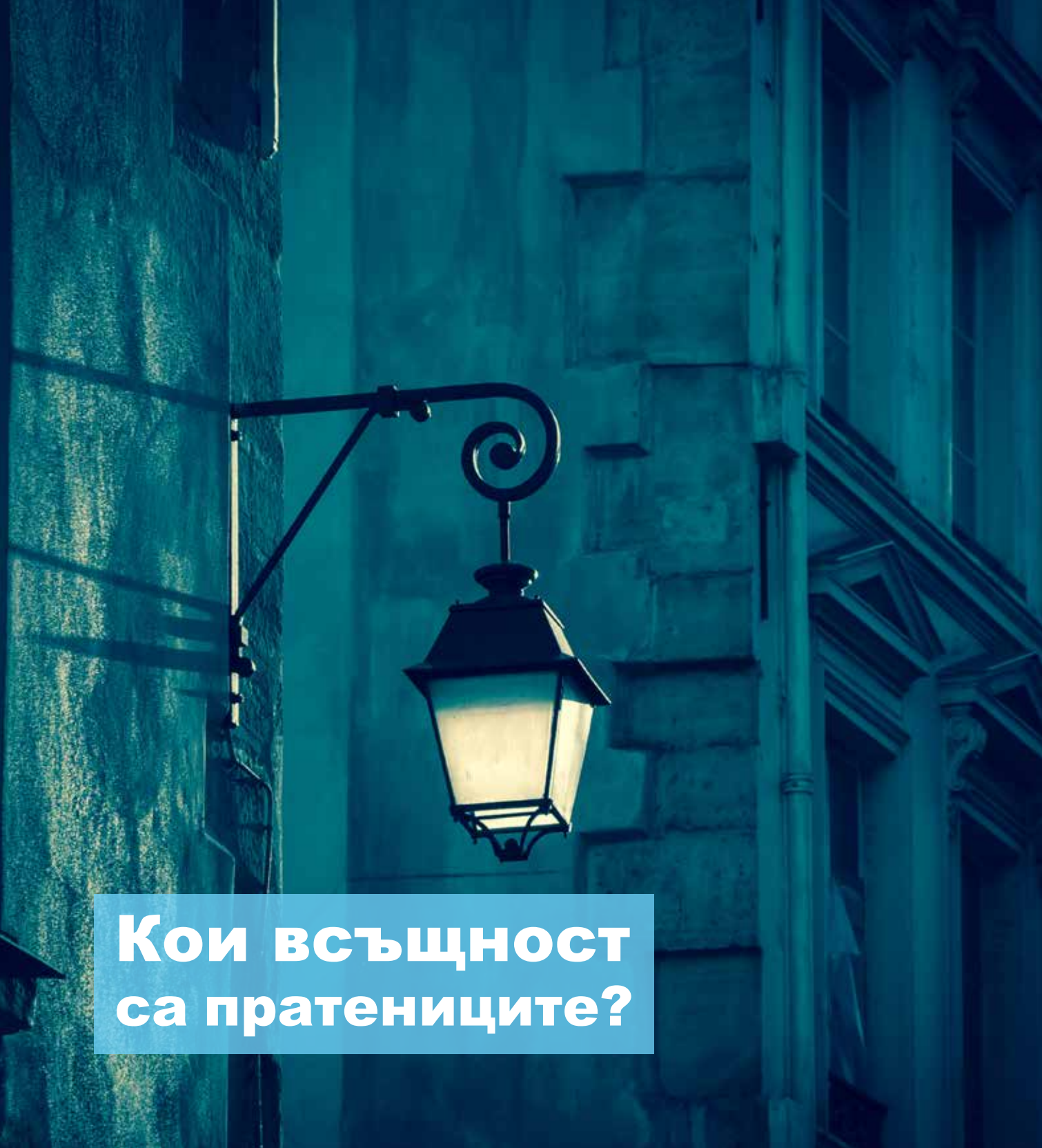
Аллах е близо до всички, когато се обърнат към него и го молят.

Има ли специален ритуал за влизане в исляма?

Няма никакви сложни ритуали за приемане на исляма за онзи, който се е убедил в него, не е необходимо да стане това на специално място или в присъствието на определен човек, достатъчно е да изрече двете засвидетелствания, знаейки значението им, убеден в тях, ръководен от смисълът им, двете засвидетелства са: „Ешхеду ен ля иляхе иллеллах.“ (Засвидетелствам и съм убеден, че няма божество заслужаващо поклонение освен Аллах, затова на Него служа и не Го съдружавам с никой).

Няма никакви сложни ритуали за приемане на исляма за онзи, който се е убедил в него, не е необходимо да стане това на специално място или в присъствието на определен човек, достатъчно е да изрече двете засвидетелствания знаейки значението им, убеден в тях, ръководен от смисълът им, двете засвидетелства са: „Ешхеду ен ля иляхе иллеллах.“ (Засвидетелствам и съм убеден, че няма божество заслужаващо поклонение освен Аллах, затова на Него служа и не Го съдружавам с никой).

И: „Ешхеду енне Мухаммеден ресулюллах.“ (Засвидетелствам, че Мухаммед е пратеник на Аллах до всички хора, подчинявайки се на повелите на Аллах и странейки от забраните Му, и да служа на Аллах според неговия път и начин).

Кои всъщност са пратениците?

Аллах

Аллах е създал хората да Му служат и е изпратил до тях пратеници, които да ги обучават на законите на Аллах, да им напомнят за вярата Му, работещи върху поправянето на религията и живота на хората, и да бъдат добър пример за народите си, да се противопоставят на изкривяванията, да приканват хората към правилния път, за да нямат хората причина да оставят вярата в Него ... тогава, каква е същността на тези пратеници?

Пратениците са хора:

Коранът потвърждава в много от знаменията, че пратениците са хора, които Аллах е удостоил с откровение и послание, въпреки човешкото сходство между нас и пророците, само че те са на по-висока степен в чистотата и почтеността, след като Аллах ги е избрал да носят посланието и вярата Му на човечеството, както е казано в Корана: „Кажете: Аз съм само човек като вас и ми се разкрива“ (Пещерата: 110).

Всички пратеници са човешки същества, родени са, както се раждат хората, умират, както умират, разболяват се като тях, не се различават в устройството на телата им нито в нуждите си.

В тях няма нищо божествено, защото божественото принадлежи само и единствено на Аллах, но те са хора, на които им се внушава, тоест повелята на Аллах стига до тях чрез ангелите или чрез други начини.

За първите народи било странно „откровението“, че Аллах отрича тяхното учудване, че то е без основание, защото това е пътят, който води до напътствието на Аллах до обучението на Неговата вяра на творенията (Юнус: 2).

Умереността в позицията спрямо пратениците:

Аллах избра най-достойните Си творения да носят посланието. Те са хора на висока степен в следването на правия път и праведността. Коранът описва всички пратеници като напътени, добродетелни, праведни, избрани и предпочетени пред народите (Добитъкът: 84-87).

Когато някой от пратениците попадне в грешка, Аллах не одобрява това, напротив предупреждава го да не се повтаря и приема покаянието му. Това се дължи на грешката в старанието. Не е умишлено пресъпване на онова, което Аллах иска от него.

Коранът потвърждава, че всички пратеници са хора, които Аллах е удостоил с откровение и послание.

Така виждаме Корана да описва пророците с точно описание, без да преувеличава в него нито пък с предразсъдъци. Те са предпазени от големи грехове, и въпреки това те са хора, а не божества, нито деца на божества, и нямат нищо божествено и господно.

Това става явно от разказа на Аллах в Корана за диалога, който ще се проведе на Съдния ден, за да покаже Аллах невинността на пророка Исус - мир нему - от богослужението на хората към него: И когато Аллах рече: „О, Исусе, сине на Мариам, ти ли каза на хората: „Приемете мен и майка ми за богове освен Аллах!“ Рече: „Пречист си Ти! Не ми подобава да казвам това, на което нямам право. Ако бях го казал, Ти щеше да знаеш това. Ти знаеш какво има в душата ми, но аз не зная какво има в Твоята душа. Ти си Всезнаещият неведомите неща. Казах им единствено това, което Ти ми повели: „Служете на Аллах моя Господ и вашия Господ!“ И бях им свидетел, докато живеях сред тях. А когато ме прибра, Ти им бе Надзорник. Ти на всяко нещо си свидетел.“ (Трапезата: 116 – 117).

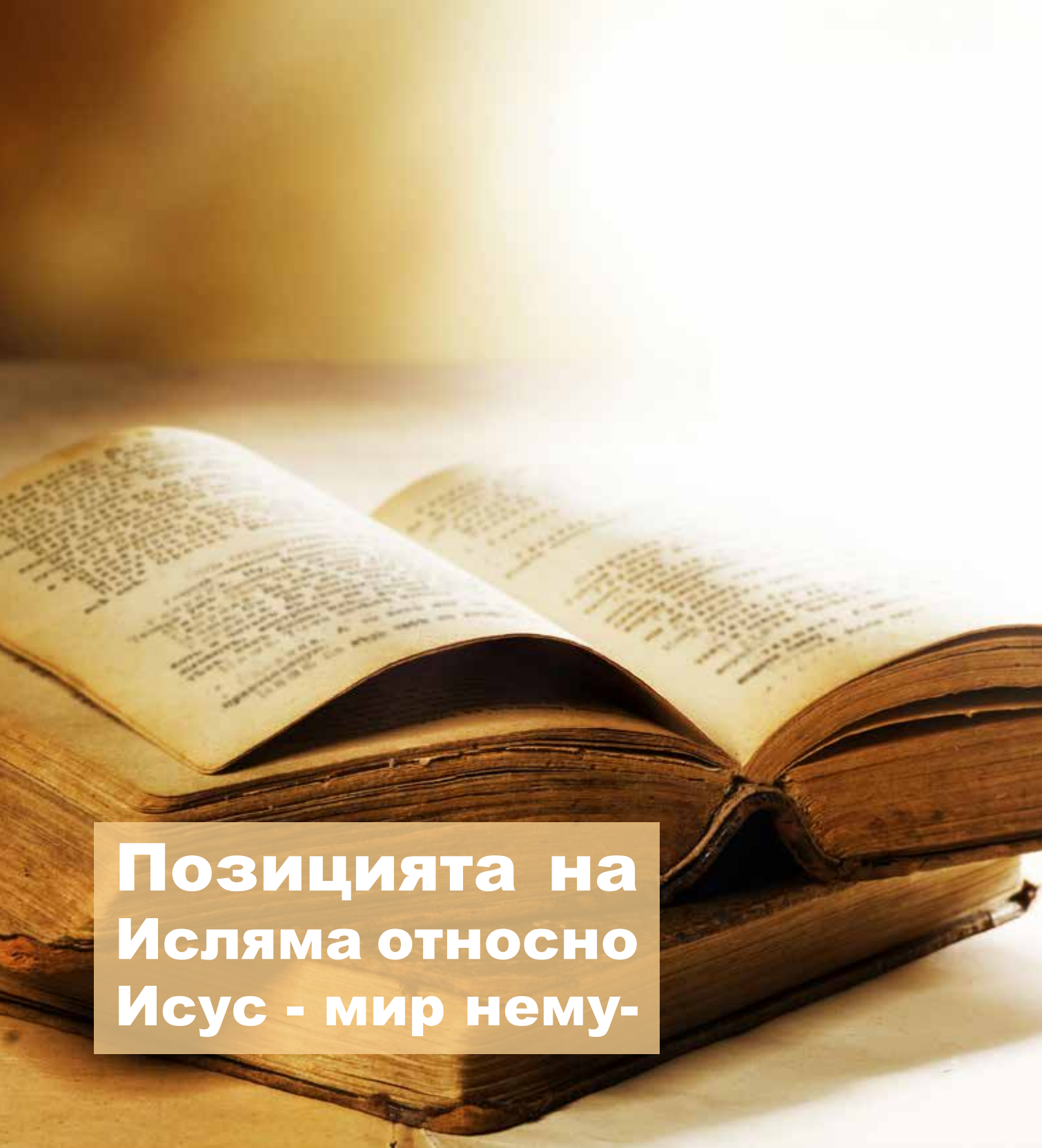
Позицията на Исляма относно Пратениците:

Някои хора мислят, че Коранът не е нищо друго, освен истории и вести за пратеника на Аллах Мухаммед - мир нему - и ги обзема изненада, когато узнаят, че в Корана се споменава името на Исус - мир нему -, възвеличавайки делото му и снемачи от него несъстоятелните обвинения 25 пъти. И се споменава името на Мойсей - мир нему - 136 пъти, докато името на Мухаммед - мир нему-, на когото е низпослан Корана не се споменава, освен 5 пъти.

И всеки, който е осведомен за Корана, знае, че определен брой от сурите му (части) са наименувани с имената на пророците като: Аврам, Йосиф, дори Аллах наименува една сура с името на пречистата Мерйем майката на Исус - мир нему.

Във време, когато повечето последователи на религии сега не признават други, освен техните пратеници и са враждебни към други пратеници. Всеки, който чете Корана, открива потвърждение в много знамения, че човек не може да бъде мюсюлманин, докато не повярва във всички пратеници и ако отхвърли един от тях или се усъмни в посланието му, или го обвини в лъжа - той е излязъл от Исляма. Коранът потвърждава, че Пратеникът и вярващите в него повярваха в онова, което дойде от Аллах, и затова те вярват в Аллах, в ангелите, в пратениците не правят разлика във вярата си между никого от тях (Кравата: 285).

Позицията на Исляма относно Исус - мир нему-

Исус

Исус - мир нему - се счита от най-важните личности в историята и от най-значимите, които са дали добър принос за човечеството. Хората обаче са в разногласие в позицията спрямо него, между онзи, който го е взел за божество или син божий, и между онзи, който показва враждебност и го обвинява в недостатъци и лъжливи обвинения. А каква е позицията на исляма относно Исус - мир нему -?

1 Исус е от най-големите пратеници:

Коранът потвърждава, че Исус - мир нему - е от най-големите пратеници и с най-значимо дело сред тях, и че майка му Мерием е честна, набожна, отдадена на Господ, целомъдрена, предпазена, девица заченала Исус - мир нему - без баща по волята на всемогъщия Аллах, сътвори го като чудо, което ще остане така, както сътвори Адам без баща и без майка, както казва Аллах в Корана: Наистина Иса е увековечено чудо, така както Аллах е създал Адем без баща и майка, така също е създал Иса без баща с Неговата способност и сила, когато каже на нещо бъди и то става.

„Примерът с Иса пред Аллах е като примера с Адам. Сътвори го Той от пръст, после му рече: „Бъди!“ И той стана.“ (Родът на Имран: 59)

2 Мюсюлманинът вярва в неговите чудеса:

Мюсюлманинът вярва в чудесата, които Аллах направи чрез ръцете на Исус, като изцеряването на прокажен и сляп, съживяването на мъртвци, известяване за онова, с което хората се хранят и с което се запасяват в домовете си. Всичко това с позволенията на Всемогъщия и Пречист Аллах. Аллах стори това ясен довод за праведността на неговото пророчество и послание.

3 Беше му низпослана свещената книга евангелието:

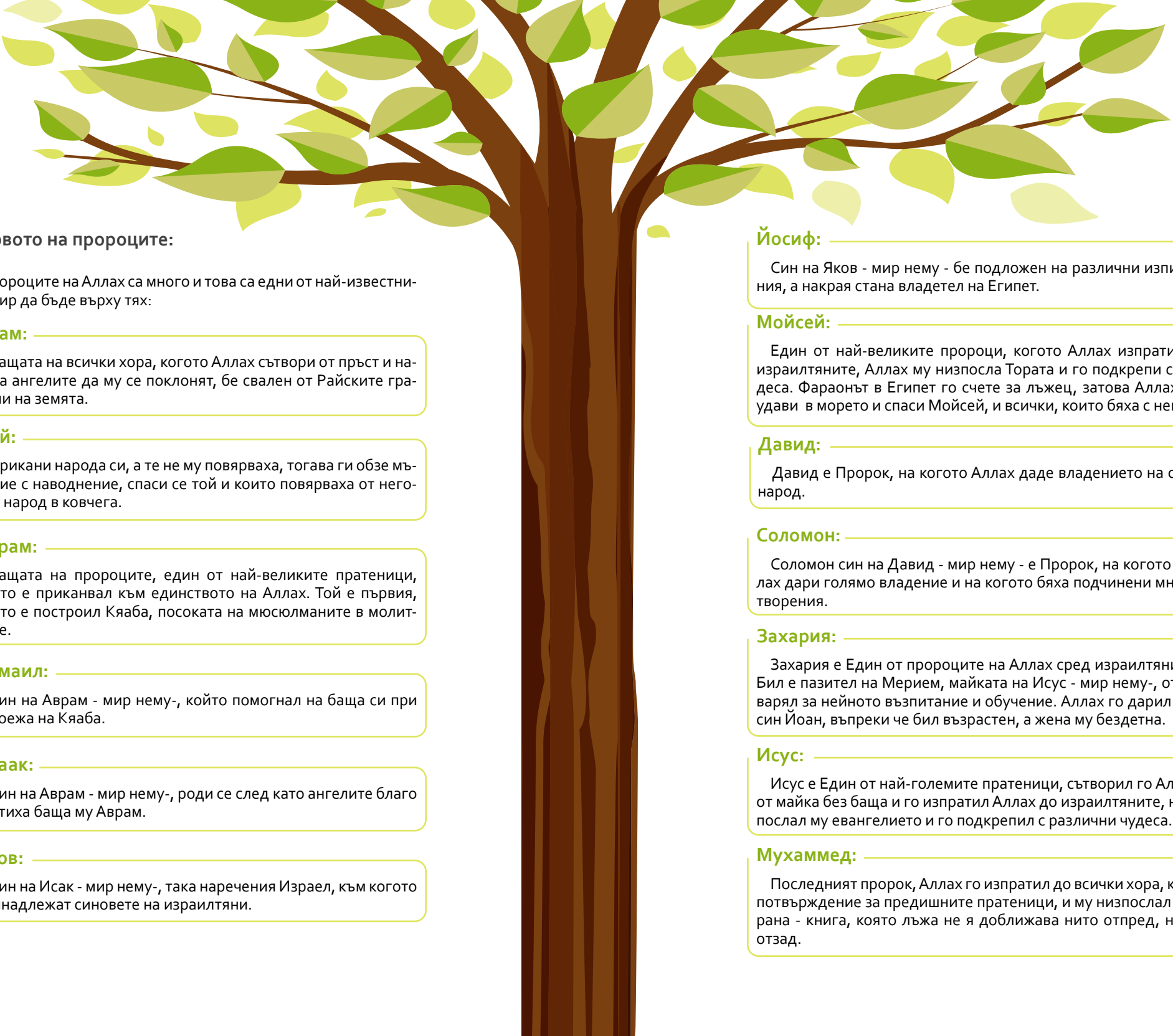
Коранът потвърждава, че Аллах е низпослал на него една от най-големите си книги - това е Евангелието, напътствие за хората, светлина и милост и че се е случило с Евангелието през годините видове изменения и тълкувания.

4 Той е човек, а не бог:

Ислямът потвърждава, че Исус - мир нему - е човек от синовете на Адам. Аллах го е предпочел и го е изпратил при израилтяните, дарил го с чудеса, но той не притежава никакви господни и божествени качества, както Аллах казва в Корана: Иса не е друго, освен праведен раб, комуто Ние дадохме благодат и му дадохме чудеса, за да бъде знак за народа си и да бъде доказателство, и да напътства към доброто. „Той е само раб, комуто Ние дадохме благодат и го сторихме пример за синовете на Израил.“ (Украсата: 59)

5 Не е бил разпънат на кръст, а възнесен към небесата:

Исус през погледа на исляма не е убит нито разпънат на кръст, а възнесен от Аллах към небесата. Когато неговите врагове са пожелали да го убият, Аллах оприличил друг на него, който заприличал на Исус - мир нему - тогава го убили и разпънали на кръст, мислейки го за Исус - мир нему -, а Исус бил възнесен към небесата жив, както го потвърждава Коранът (Жените: 157-158).

Дървото на пророците:

Пророците на Аллах са много и това са едни от най-известните, мир да бъде върху тях:

Адам:

Бащата на всички хора, когото Аллах сътвори от пръст и на кара ангелите да му се поклонят, бе свален от Райските градини на земята.

Ной:

Прикани народа си, а те не му повярваха, тогава ги обзе мъчение с наводнение, спаси се той и които повярваха от неговия народ в ковчегата.

Аврам:

Бащата на пророците, един от най-великите пратеници, който е приканвал към единството на Аллах. Той е първия, който е построил Кяба, посоката на мюсюлманите в молитвите.

Исмаил:

Син на Аврам - мир нему-, който помогнал на баща си при строежа на Кяба.

Исаак:

Син на Аврам - мир нему-, роди се след като ангелите благовестиха баща му Аврам.

Яков:

Син на Исак - мир нему-, така наречения Израел, към когото принадлежат синовете на израилтяни.

Йосиф:

Син на Яков - мир нему - бе подложен на различни изпитания, а накрая стана владетел на Египет.

Мойсей:

Един от най-великите пророци, когото Аллах изпрати на израилтяните, Аллах му низпосла Тората и го подкрепи с чудеса. Фараонът в Египет го счете за лъжец, затова Аллах го удави в морето и спаси Мойсей, и всички, които бяха с него.

Давид:

Давид е Пророк, на когото Аллах даде владението на своя народ.

Соломон:

Соломон син на Давид - мир нему - е Пророк, на когото Аллах дари голямо владение и на когото бяха подчинени много творения.

Захария:

Захария е Един от пророците на Аллах сред израилтяните. Бил е пазител на Мерием, майката на Исус - мир нему-, отговарял за нейното възпитание и обучение. Аллах го дарил със син Йоан, въпреки че бил възрастен, а жена му бездетна.

Исус:

Исус е Един от най-големите пратеници, сътворил го Аллах от майка без баща и го изпратил Аллах до израилтяните, низпослал му евангелието и го подкрепил с различни чудеса.

Мухаммед:

Последният пророк, Аллах го изпратил до всички хора, като потвърждение за предишните пратеници, и му низпослал Корана - книга, която лъжа не я доближава нито отпред, нито отзад.

Кой е пратеникът на исляма?

Мухаммед

Мухаммед е името на пратеника в Исляма..

Едно от най-разпространените имена в света днес.

А значението му е: онзи, когото хората го хвалят и му благодарят, заради неговия характер и действия..

Кой е Мухаммед?

Името на пратеника на исляма:

Мухаммед син на Абдуллах син на Абдулмутталиб син на Хашим ел-Кураший. (570 – 632г. от н.е.)

Всички мюсюлмани вярват, че той е:

Пратеник на Аллах до всички хора:

Аллах изпрати Мухаммед - мир нему - до всички хора от всички раси и етноси, и повели послушанието му за всички хора. Казва Коранът за това: „Кажи: „О, хора, аз съм Пратеникът на Аллах при всички вас,” (Стената: 158)

Беше му низпослан Корана:

Аллах низпосла на Мухаммед - мир нему - последната и най-великата Си книга Корана, която лъжа не я доближава нито отпред, нито отзад

Последният пророк и пратеник:

Аллах изпрати Мухаммед - мир нему - последният пророк, няма да дойде пророк след него, както казва Коранът: „а е Пратеника на Аллах и последният от пророците.” (Съюзените племена: 40)

Бърза обиколка, за да научите повече за Пророка на исляма Мухаммед - мир нему:-

1. Рождението му:

Роден е в Мекка, западната част на арабският полуостров през 570г. от н.е., сирак без баща, изгубил и майка си в ранните години, израснал под грижите на дядо си Абдул – Мутталиб, после след него под грижите на чичо му Ебу – Талиб където пораснал.

2. Неговият живот и израстване:

Живял в неговото племе Курейш четиридесет години преди пророчеството (570 – 609г. н.е.), бил и пример за добър характер, даван за пример в праведността и почитеността, неговото произище сред тях било „честният и довереният“, работил като пастир, после с търговия.

Преди исляма бил единобожник (монотеист), служел на Аллах по вярата на Аврам, отхвърлял идолопоклонничеството и езическите практики, въпреки че бил неук не четял и не пишел.

3. Неговата мисия:

След като пратеникът на Аллах - мир нему - навършил четиридесет години, той размишлявал и служел на Аллах в пещерата Хира, в планината Нур (една от близките до Мекка планини), дойде му откровение от Аллах, започнало низпославането на Корана. Първото низпослано от Корана бе думите на Аллах: Чети, уповаващ се, с името на твоя Господар, Който те сътвори. „Чети [о, Мухаммед] с името на твоя Господар, Който сътвори-“ (Съсирекът: 1), за да извести, че тази мисия е началото на една нова ера на знанието, четенето и светлина и напътствие за хората, после низпославането на Корана продължило двадесет и три години.

4. Началото на неговото призоваване:

Започнал Пратеникът на Аллах да призовава тайно към религията на Аллах три години, после обявил призива си явно в Мекка за други десет години, повечето негови последователи бяха слаби и бедни като последователите на всички пророци. Пратеникът и вярващите срещнаха всички видове потисничество и несправедливост от неговото племе Курейш, затова предложил исляма на племената, които идвали в Мекка по време на хадж. Тогава жителите на Медина приели исляма и започнало преселението на мюсюлманите към нея, малко по малко.

5. Неговото преселение:

Преселил се към Медина, която тогава се е наричала Йе-сриб през 622г. н.е., а той бил на петдесет и три години след като големците от племето Курейш, които се противопоставят на призива му се разбрали за неговото убийство. Живял там десет години, призовавал към исляма, повелявал молитвата, зекята високите ценности на морала, и всички повели на исляма.

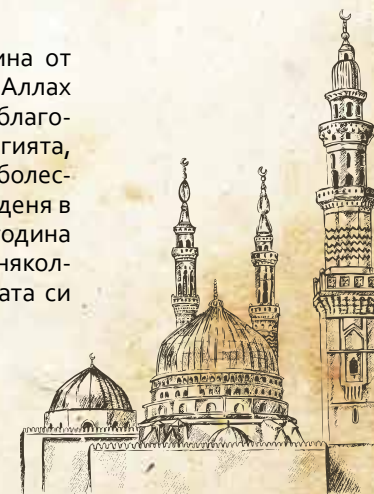

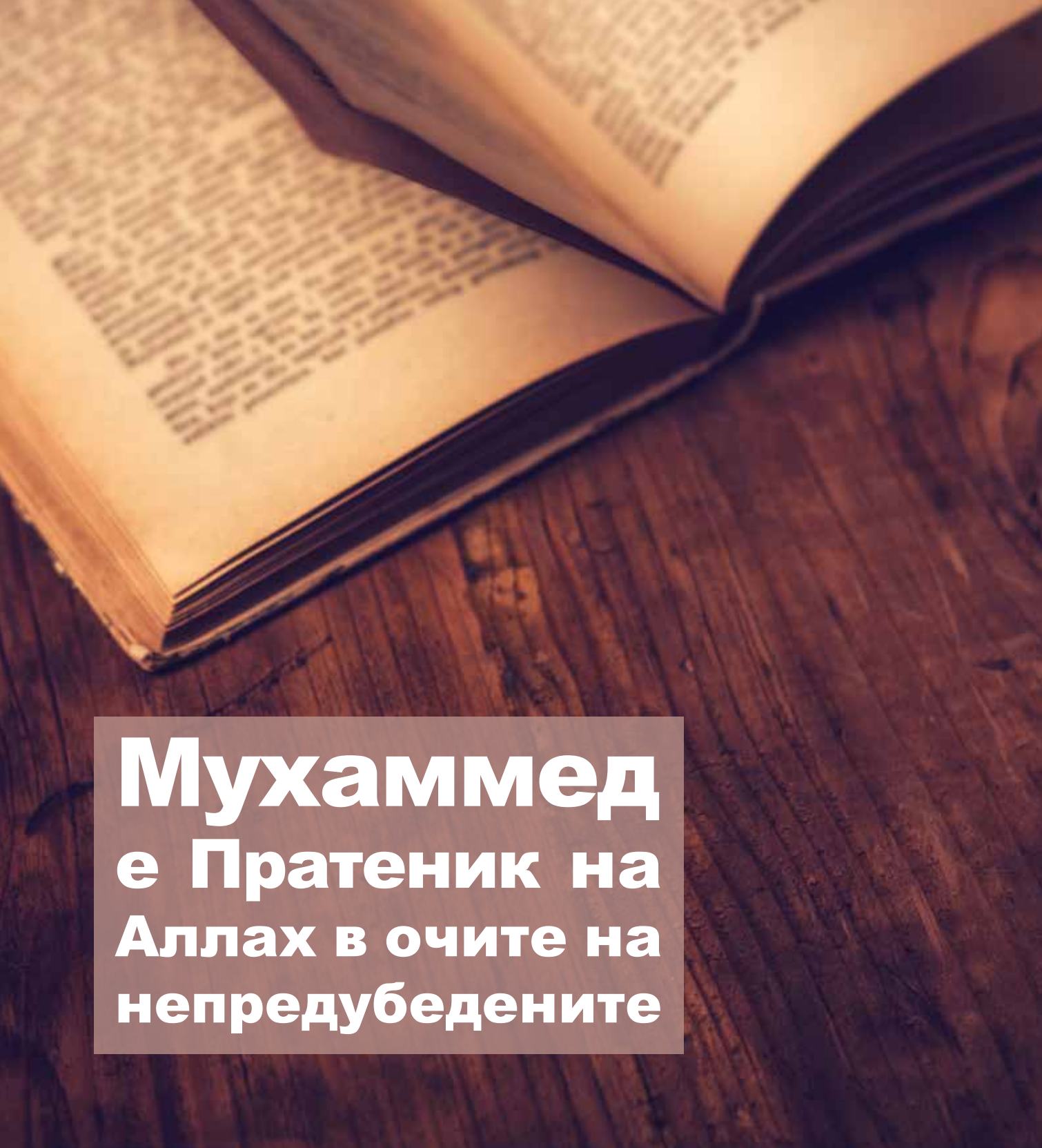
6. Неговото разпространение на исляма:

Пратеникът на Аллах постави ядката на ислямската цивилизация след преселението му (622 – 632г.), определи параметрите на ислямското общество, отмени племенната вражда, разпространи науката, постави принципите на справедливостта, братството, взаимопомощта и системата, някои племена се опитали да унищожат исляма, случили се няколко войни и събития, и Аллах подкрепи религията и пратеника си после хората влезнали в исляма на тълпи, Мекка и останалите градове и племена в арабския полуостров влезли в исляма, избрали убедени в тази велика религия.

7. Неговата смърт:

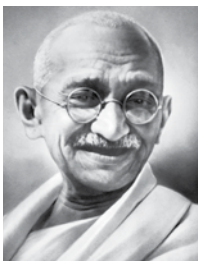
През месец „сафер“ единадесета година от преселението, след като пратеникът на Аллах изпълни посланието на Аллах, изпълни благодарността си към хората, с пълнотата на религията, пророка - мир нему - го обзема треска и болестта се утежнява, умира – мир нему – през деня в понеделник „рабиулеввел“ единадесета година от игира 8/6/632г. н.е., на шестдесет и няколко години, погребан е в дома на съпругата си Айша, в близост до джамията на пророка.

Мухаммед е Пратеник на Аллах в очите на непредубедените

Не може един непредубеден – каквато и да е неговата култура – когато изучи историята на пророка – мир нему – освен да се възхити и очарова, с всички детайли на това вечно житие. Откриваме учените, философите и литературите от изток до запад, да засвидетелстват това, написали са го в своите книги и изявления сред тях:

Казва Ганди във вестника ("Young Индия, '1924):

„Исках да знам качествата на човека, който без спор владее сърцата на милиони хора..., аз се убедих цялостно, че мечът не е методът, чрез който ислямът спечели това място. Това се случи чрез простотата на пратеника с прецизността му в обещанията, неговата всеотдайност, предаността му към неговите приятели и последователи, неговата смелост и абсолютната увереност в господата и в посланието си. Тези са качествата, които проправиха пътя и пребориха трудностите, а не мечът. След приключването на втория том от живота на пратеника, открийх, че съжалявам за липсата на повече за опознаване на великия му живот.“

В събраните му произведения: Collected Works, том 25, стр. 127.

„Исках да знам качествата на човека, който без спор владее сърцата на милиони хора..., аз се убедих цялостно, че мечът не е методът, чрез който ислямът спечели това място.“

Ганди

В своята известна книга „Стоте най-влиятелни личности в историята“ **Майкъл Харт** започнал с Мухаммед - мир нему - като разяснил своя избор, казвайки: „Някои читатели ще бъдат изненадани от факта, че поставям Мухаммед начело на личностите с най-силно влияние в света, но Мухаммед е единственият човек в историята, който успял изцяло в двете области: религиозната и светската.“

В книгата му: 100: Класация на най-влиятелните личности в историята, стр.3

Казва известния френски поет **Алфонс дьо Ламартин** в неговата книга: „История на Турция“: (Високите цели, слабите средства и огромните постижения, са трите характерни черти на гения от мъжете. Кой ще се осмели да сравни Мухаммед, с който и да било от най-великите в историята?).

В книгата си: История на Турция, т.1, стр. 111

Казва **индийският философ Рамакришна**: (Променяха се обстоятелствата, но Мухаммед не се променяше, независимо дали беше в победа или в поражение, в сила или в беда, в богатство, или бедност. Той е онзи човек и със същите тези качества, каквато е и волята на Аллах за всичките пророци, която не подлежи на промяна никога).

В книгата си: Мухаммед Пророка на Исляма, стр. 24

Казва най-великият поет на Германия **Гьоте**, в писмото от него до своята любима, обяснявайки степента си на възхищение от Исляма и Мухаммед: (Дори той да е достигнал до седемдесет; не е намаляло изобщо неговото възхищение към Исляма, напротив, то се разраствало интензивно от самото начало).

Споменава това Катрина Момсен в книгата си за Гьоте: Гьоте и арабския свят, стр.177

Казва **Професор Стобарт** (Няма нито един пример на земята, който да доближава изцяло личността на Мухаммед.. колко малко е притежавал от материалните средства, и колко велики са героите, с които е дошъл, дори да изучим историята в тази област, няма да намерим такова име осветено с тази светлина, и с тази пълна яснота, освен името на арабския пратеник).

В книгата му: Ислямът и неговият основател стр. 227 – 228

Казва Саймън Окли в книгата си Историята на мюсюлманската Империя: (Не разпространението на Исляма, е това което заслужава възхищение, а неговата продължителност и устояване през вековете и все още продължава да е впечатляващо и прекрасно онова, което е издълбал Мухаммед в Мекка и Медина със същото великолепие и сила в сърцата на индийци, африканци и турци, наскоро запознати с Корана).

В книгата му: История на Сарациновата Империя, стр. 45

„Не престава удивлението, което е оставил Мухаммед в Мекка и Медина. То има същото удивление и сила в сърцата на Индийците, африканците и турците, които са нови за Корана

Саймън Оукли

Казва Уилям Дюрант в своята известна енциклопедия „История на цивилизацията“ :

„Ако съдим за величието по това, което оказва като въздействие върху хората, ние казваме че Мухаммед е бил един от най-великите владетели на историята. Той пое върху себе си, да повиши духовното ниво и морала на хора, които са изпаднали в недоимък, варварство, горещината на безводната пустиня, успял е да постигне тази цел, успех който не е направил никой друг реформатор в цялата история, откриваме, че малко хора са постигнали онова, което са мечтали... Арабските страни, когато започва призива са безплодна пустиня, обитавана от племена на идолопоклонници, малко на брой, през неговата смърт станаха обединена и последователна нация. Ограничи нетърпимостта и суеверието, и надгради над юдаизма, християнството и старата местна религия, нова лесна, ясна и силна, морална сила на доблест и народна гордост. Успява за едно поколение да спечели сто битки, за един век създава велика държава, която остава до този ден сила с голяма опасност в половината свят.“

В неговата книга: Историята на цивилизацията: Възрастта на вярата четвърти раздел, стр.174.

«Ако съдим за величието по това, което оказва като въздействие върху хората, ние казваме че Мухаммед е бил един от най-великите владетели на историята.»

Уилям Дюрант

Един от най-големите врагове на Мухаммед – след приемането на исляма – ни разказва една чудна случка, когато писмото на пророка Мухаммед - мир нему - стига до Ираклий, владетеля на римляните през 628г., в което го приканва да приеме исляма. Ираклий се удивил от това и поискал да му доведат някой от страната на арабите, който да познава или да е близък на подателя. Ебу-Суфиян бил с търговията си в Шам (той е от големците на Курейш и от най-големите врагове на пророка по онова време), бил призован заедно с хората му в двореца, Ираклий ги попитал, чрез преводача си много умни и мъдри въпроси, за да разбере истината от лъжата за пророка - мир нему -, когато чул отговорите на Ебу-Суфиян на въпросите, които задал Ираклий се обърнал към Ебу-Суфиян:

Попитахте за неговия произход, а ти спомена, че е с произход сред вас, така и са и пратениците сред своите народи. Попитах дали някой от вас е споменал това? Спомена: Ако някой беше казал това преди него щях да кажа: Човек подражава на неговите предшественици.

Попитахте дали някога сте го обвинявали в лъжа преди това, каза че не, тогава разбрах, че е човек, който не лъже хората как да лъже за Аллах!

Попитахте най-достойните хора ли го следват или най-слабите? Каза, че го следват най-слабите, а те са последователите на пророците. Попитах те дали се увеличават или намаляват? Отговори, че се увеличават, така е с вярата, докато стане цялостна.

Попитахте дали някой се отвърнал от религията с отвращение от вярата, спомена че не, така е когато вярата се смеси с приветливостта на сърцата.

Попитах те дали се е предал? Каза че не, така са пратениците не са предават.

Попитах те какво ви повелява? Спомена, че ви повелява да служите само на Аллах и да не съдружавате нищо с Него, забранява ви идолопоклонничеството, повелява молитвата, милостинята и целомъдрието...

Ако това, което казваш, е истина той ще владее това място, знаех, че той ще излезе, но не предполагах че ще е сред вас и ако знаех, че ще стигна до него, щях да поема тежестта на срещата с него. (Бухари: 7)

A close-up photograph of a young, fluffy brown bird, possibly a sparrow, perched on a nest made of dry grass and twigs. The bird's beak is wide open, showing a bright orange interior. The background is a soft-focus green, suggesting foliage. The text 'Истории за пророка Мухаммед и неговия морал' is overlaid on the bottom left of the image.

Истории за пророка Мухаммед и неговия морал

Пратеникът

Пратеникът на Аллах - мир нему - бе пример за най-висок морал и хуманност. За това свидетелстват всички честни хора и на изток и на запад, а също и неговите врагове, така че Коранът заслужено описва неговия нрав с величие..

Когато била попитана неговата съпруга Айша, за характера на Мухаммед, пратеникът на Аллах, не намерила по-точно описание за неговия характер, от думите й: „Неговият характер бе Коранът“ тоест той е бил практичен пример за прилагане ученията на Корана и морала му.

Това е кратък преглед на неговите разкази и морал:

Смирението:

Пратеникът - мир нему - не е бил доволен от онзи, който се изправя от почит към неговата личност, дори забрани на сподвижниците му да правят това, затова сподвижниците, въпреки силната си обич към него, никога не са ставали, когато го виждали, че идва.

Всичко това, защото знаели, че той ненавижда това. (Ахмед: 12345)

Дойде при него Удей ибн Хатим преди да приеме исляма, той бе сред първенците на арабите и техните господари, искал да узнае истината за неговия призив, казва Удей: „Отидох при него, а там имаше една жена с деца – спомена колко близо са били до него – тогава разбрах, че не е като владетеля на персите нито като цезар.“ (Ахмед: 19381) Смирението е нрава на всички пророци.

Той седеше със сподвижниците си като един от тях, не сядаше на място, което да го отличава от останалите, дори когато странник, който не го познава, влезеше на мястото, където седяха и той беше там, не можеше да го различи от сподвижниците му, затова питаше: Кой от вас е Мухаммед? (Бухари: 63)

Някои от неговите сподвижници разказват за него, че въпреки заестостта си, той не се въздържал да ходи по нуждите на хората и техните ползи, колкото и малки да са те. Случвало се е да дойде някоя жена от прислужващите в Медина, която хващаше за ръка пратеника - мир нему - и го водеше, където поиска да и помогне в нейните дела. (Бухари: 5724)

Разказва видният сподвижник Умер ибн-ул-Хаттаб, когато веднъж влезнал при пратеника Мухаммед и видял следите от постелята (килим

Пратеника на исляма сам поправял своите принадлежности, обслужвал семейството си, помагал в домашните дела.

изтъкан от палмови листа) на тялото му и се разплакал, попитал го: „Какво те разплака?“ Умер отговорил: Ей, пратенико на Аллах, владетеля на персите и цезар в какво са... (целейки в какво блаженство), а ти, Пратенико на Аллах! Казал: „Не си ли доволен техен да е земният живот, наш Отвъдният?“ (Бухари: 4629)

Той сам поправял своите принадлежности, обслужвал семейството си, помагал в домашните дела, когато Айша била попитана – Аллах да е доволен от нея – за неговото положение въкщи отговорила: „Той бе в услуга на семейството си.“ (Бухари: 644), тоест обслужвал семейството си, казала също: „Каквото върши всеки от вас: поправял обувката си и кърпила дрехата си.“ (Ахмед: 24749)

Казва - мир нему-: „Няма да влезне в ая, който в сърцето си има прашина горделивост.“ (Муслим: 91)

Милостта:

Казва – мир нему-: „Милостивите, Всемилоствият ги помилва, помилвайте който е по земята ще ви помилва Който е в небесата.“ (Ебу-Дауд: 4941)

Милостта на пророка - мир нему - е в много аспекти сред тях:

Неговата милост към децата:

- Въпреки че молитвата е от стълбовете на исляма, и не се допуска да се говори или много движение, то пророка - мир нему - веднъж се молил, носейки внучката си Уаме бинт Зейнеб и когато отивал на поклон я оставял, а когато се изправял, я вземал. (Бухари: 494)
- Когато започнал да се моли и чувал плача на детето, побързвал в изпълнението и я олекотявал, както казва пророка - мир нему: „Ставам за молитва и искам да я удължа, тогава чувам детски плач и побързвам, мразя да затруднявам неговата майка.“ (Бухари: 675)

Неговата милост към жените:

- Той - мир нему - призова да се грижим за момичетата и да се отнасяме добре с тях, казваше: „Който е дарен с момиче или с повече и я възпита, и е добър към нея, те са неговата преграда от Огъня.“ (Бухари: 5649)
- Дори той подчертал завещанието към съпругата, грижата за нейните дела, съблюдавайки нейните обстоятелства, и повели на мюсюлманите да си завещават един на друг това, казвайки: „Завещавам ви доброто отношение към жените.“ (Бухари: 4890)

- Той - мир нему - даде най-прекрасните примери за нежност със семейството си, даже прилякваше при неговата камила, за да може съпругата му Сафийя да сложи крака си на неговото коляно и да се качи на камилата. (Бухари: 2120)
- Направи добротата към слабите и даването на техните права причина за препитание и победа над враговете, казва - мир нему-: „Притеснявам се за слабите, защото побеждавате и получавате препитание заради слабите сред вас.“ (Ебу Дауд: 2594)

Справедливостта:

- И когато идваше неговата дъщеря Фатима - Аллах да е доволен от нея - той я хващаше за ръка, целуваше я и я караше да седне на мястото, където той седеше. (Ебу-Дауд: 5217)
- Пророкът - мир нему - призова хората към попечителството на сирака, и казваше: „Аз и попечителят на сирака в Рая сме така“ - показва показалеца и средния и остави малко място между тях. (Бухари: 4998)
- Направи грижещият се за вдовица като борещият се по пътя на Аллах, и като онзи, който пости през деня и кланя през нощта. (Бухари: 5661)
- Беше - мир нему - справедлив, спазваше законите на Всевишния Аллах, дори и към най-близките, в съответствие с повелята на Корана: „О, вярващи, бъдете твърди в справедливостта, свидетели в името на Аллах, дори и срещу вас самите или срещу родителите и най-близките!“ (Жените: 135)
- Заяви - мир нему -, когато дойдоха някои сподвижници при пророка, за да не бъде наказана една жена, с позиция в племето, която откраднала: „Кълна се в онзи в чиято ръка е душата на Мухаммед че ако Фатима дъщерята на Мухаммед открадне ще отрежа нейната ръка.“ (Бухари: 4053)

Направи пратеника близостта към слабите и добруването към тях причина за препитание и победа.

- Когато забрани лихвата на хората, започна с най-близките си хора: Забрани лихвата на чичо си Аббас казва - мир нему-: „Първата лихва премахната от нашите лихви, е лихвата на Аббас ибн Абдул-Мутталиб, тя е изоставена цялата“ (Муслим: 1218)
- Направи мярка за цивилизацията и напредък на нациите, когато слабият вземе правото си от силния, без да се страхува или колебае, казва - мир нему-: „Да не се свети нация, в която слабият не може да си вземе правото без усилие.“ (Ибн Маджех: 2426)

Благотворителност и щедрост:

- Един човек дошъл при него и поискал пари, а той му отговорил: Купи си каквото искаш, а аз ще изплатя дълга. Неговият сподвижник Умер казал: „Ей, Пратенико на Аллах, Аллах не те е натоварил с онова, което нямаш възможност.“ Пророкът - мир нему - не харесал това, а човекът казал: Раздавай и не се страхувай от Владетеля на Трона от недоимък! Пророкът - мир нему - се усмихнал и узна радостта в лицето му. (Избрани хадиси: 88)
- Донесли му осемдесет хиляди сребърни дирхема, поставил ги на постелята, после ги разделил и не върнал никого, докато свършили. (Хаким: 5423)

Източниците споменават, че пратеника на исляма не е събирал никакво богатство в своя живот.

Неговото търпение и благо-разумие:

- Пратеникът на Аллах -мир нему- излязъл притеснен от Таиф (планински град на около 90 км. от Мекка) след като отишъл там да ги призове към исляма, навредили са му и му отговорили по най-лошия начин. По време на завръщането му към Мекка, където са неговото племе, които го прогонили и му навредили, Аллах му изпратил ангел, който го попитал ако иска да унищожи населението на Таиф, а той отговорил: „Напротив, моля се на Аллах да извади сред техните поколения, който да служи на Аллах и да не съдружава нищо с Него.“ (Бухари: 3059)
- По-голямо от това е неговата позиция към жителите на Мекка, които го прогониха от града му, дълго го нараняваха с езичите и сабите си, не пестяха никакви усилия в опитите им да го убият, заедно с последователите му дълги години. Когато дойде победата от Аллах и Всевишният, го удостои с превзemanето на Мекка, изправи се сред тях, казвайки: „Какво ще кажете да правя с вас?“ Казали: Добро, великодушен братко, син на великодушен брат, казал: „Ще кажа, както е казал мой брат Йосиф, тоест пророка на Аллах Йосиф синът на Яков, който простил на братята му които му навредили и го хвърлили в кладенеца, казал им: „Рече: “Няма укор днес към вас. Аллах да ви опрости! Той е Най-милосърдния от милосърдните.“ (Йосиф: 92) Отидете си, свободни сте.“ (Бейхаки: 18275)

- Пратеникът на Аллах - мир нему - бе винаги в съответствие с думите на неговия Господар: „И не напрягай очите си с копнеж към онова от престелите на земния живот, което дадохме на някои от тях, за да ги изпитаме с него! Препитанието на твоя Господ е най-доброто и дълговечното.“ (Таха: 131)
- Един ден при него влязъл Умер – Аллах да е доволен от него – (вторият халиф на мюсюлманите), а той - мир нему - се облегнал на постелята от палмови листа, между него и тях нямало дюшек, оставили следи по неговото тяло, Умер казал: „Вдигнах поглед в дома на пророка и кълна се в Аллах не видях нищо, което да заслужава да задържиш погледа си или да обърнеш внимание, рекох: Помоли Аллах да обогати твоята общност, персите и римляните са облагодетелствани и притежават земния живот, а не служат на Аллах, отговори: „В съмнение ли си попаднал ей, ибн-Хаттаб, това е народ, на когото възмездие за техните добрини е в земният живот.“ (Бухари: 2336)

“

Пратеника на исляма оприличава положението си със земното като човек, който е седнал под сянката на дърво, след това тръгва и я изоставя.

- Той казваше: „Какво съм аз и земния живот, аз съм само като един пътник, който спрял на сянка под едно дърво, после си тръгва и го оставя.“ (Тирмизи: 2377)
- Минаваше месец, два, три, а в домовете на Пратеника - мир нему - не се палеше огън за готвене, хранеше се с фурми и вода. (Бухари: 2428) Оставаше гладен през целия си ден и не намираше дори развалени фурми, с които да напълни стомаха си. (Муслим: 2977) Нито пък е бил сит три последователни дни с пшеничен хляб, докато починал, повечето хляб му беше от ечемик. (Муслим: 2976)

Изпълнителност:

- Изпълнението на обещанията е от най-високите и достойни норми на морала и надбавя престиж у човек, когато отговорът е красив, а няма договорка между страните. Такава бе традицията на Пратеника на Аллах, отговаряше на доброто с по-голямо, дори и да няма завети или харти за това, да не говорим ако има такива.
- Когато Ираклий, владетелят на християните, попитал неверниците от Курейш за качествата на пророка - мир нему - казал: „Дали се предава?“ Отговорили: „Не.“ Казал им: „Така се пратениците не се предават.“ (Бухари: 7)
- Беше в най-висока степен лоялен на първата си съпруга Хатиджа, пазейки мястото ѝ, признавайки нейната роля, и показвайки уважение към нейните близки и приятелки...
- Айша съпругата на пророка Мухаммед разказва за неговата лоялност към първата му съпруга Хатиджа, която починала в началото на пророчеството, и Айша не я познавала, казвала: Пророкът - мир нему - често си спомняше за нея, дори се случваше да заколи овца, след това да я раздели и да я разпрати на приятелките на Хатиджа, понякога съм му казвала: Все едно, че не е имало на земята друга жена, освен Хатиджа? А той отговаряше: „Тя беше ... и беше... и споменаваеше нейните качества.“ (Бухари: 3607)

- Веднъж при него дошла делегация от Негус (царят на Абисиния, който защити мюсюлманите в началото на исляма) и той - мир нему - станал сам да ги обслужва, неговите сподвижници му казали: „Ние сме достатъчно“, а той отговорил: „Те проявиха щедрост към моите сподвижници и аз обичам да се реванширам.“ (Шуабул-иман: 8704)

Пророкът Мухаммед дал най-добрите примери за добрите нрави във всички области на живота, изпълнявайки повелята на Аллах, следвайки примера на предишните пророци.

Джамията на пророка Мухаммед, която построил в Медина или както я наричат мюсюлманите озарената Медина, втория свещен град, който е от значение след Мекка.

Пратеника се преселил към него и построил неговата джамия и в нея бил погребан. Джамията я посещават милиони мюсюлмани годишно.

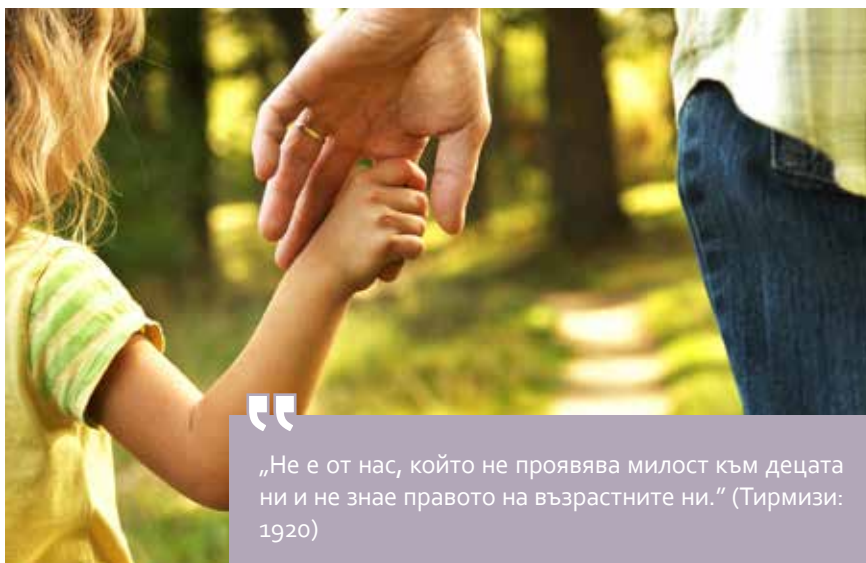

От думите на Мухаммед –мир нему–

Мюсюлманите се погрижили да предадат думите на Пророка - мир нему - слушайки и писмено, хафъзите започнали да се надпреварват в наизустяването им, а учените в контрола и записването на словосъчетанията му. Предоставиха на света зашеметяваща система за уточняване на вестите, познание за онова, което може да се докаже и което не може, дори в най-малките детайли на изреченията и думите, кое е добавено и не негово...

Това са примери за пророчески хадиси, които са изречени от Мухаммед, Пратеника на Аллах:

- „Делата са единствено според намеренията и на всеки ще се въздаде само според онова, което е възнамерявал.“ (Бухари: 1)
- „Праведността е добрия нрав, а грехът е онова, което мъчи душата ти и не би искал хората да го узнаят“ (Муслим: 2553)
- „Бой се от Аллах, където и да си и след лошата постъпка извърши добра, която да я изличи, и проявявай добър нрав към хората!“ (Тирмизи: 1987)
- „Живей скромно в земния живот и Аллах ще те обикне, въздържа се от онова, което е у хората и хората ще те обикнат.“ (ибн-Маджех: 4102)
- „Пример за мен и пратениците преди мен е човек, построил къща, която нагласил и разкрасил, освен мястото на една тухла в ъгъла. Хората обикаляли около нея, учудвали са се и казвали: Да бе поставил и тази тухла?! Казвал: Аз съм тази тухла, аз съм последният от пратениците.“ (Бухари: 3342)
- „Когато някой избави вярващ от огорчение в земния живот, него Аллах ще го избави от някое в Деня на възкресението. Когато някой облекчи човек в затруднение, него Аллах ще го облекчи и в земния живот, и в отвъдния. Когато някой прикрие мюсюлманин, него Аллах ще го прикрие и в отвъдния, и в земния живот. Аллах е в помощ на раба, докато рабът е в помощ на своя брат. Когато някой следва път в търсене на знание, Аллах ще улесни за него път към Рая... Онези, чиито дела го забавят, не ще напредне с помощта на знатността си.“ (Муслим: 2699)

“

„Не е от нас, който не проявява милост към децата ни и не знае правото на възрастните ни.“ (Тирмизи: 1920)

“

„Няма да влезете в Рая, докато не станете вярващи, и не ще повярвате, докато не се обикнете взаимно. Да ви посоча ли нещо, което ако го направите, ще се обикнете взаимно? Разпространявайте поздрава по между си!“ (Муслим 54).

- „Никой от вас не е повярвал (истински), докато не заобича за своя брат, онова, което обича за себе си.“ (Бухари: 13)
- „Мюсюлманин е онзи, от чийто език и ръка мюсюлманите не пострадват. Преселник е онзи, който е изоставил възбраненото от Аллах.“ (Бухари: 10)
- „Който угнети не-мюсюлманин, или го натовари повече от способностите му, или вземе нещо от него без неговото съгласие, аз ще съм довод за него в Съдния ден“ (Ебу Давуд 3052).
- „Милостивите Всемиловичият ще ги помилва, помилвайте онези по земята ще ви помилва, Който е на небесата. (Ебу-Дауд: 4941)
- „Който мами, не е от нас.“ (Тирмизи: 1315)
- „По своята взаимна обич, съчувствие и състрадание вярващите приличат на тялото: щом някоя негова част заболяе, цялото тяло страда от безсъние и треска.“ (Муслим: 2586)
- „Всеки от вас е пастир и всеки е отговорен. И имамът е пастир, и той е отговорен. И мъжът е пастир за семейството си, и той е отговорен. И жената е пастир в дома на съпруга си, и тя е отговорна. Всеки от вас е пастир и е отговорен за стадото си“ (Бухари: 4892)
- „Най-пълноценната вяра сред вярващите имат тези с прекрасен нрав, а най-добрите сред вас са най-добрите към жените си.“ (Тирмизи: 3895)
- Най-добър сред вас е, който е най-добър за семейството си и аз съм най-добър за моето семейство.“ (Тирмизи: 3895)

- „Аллах обича нежността във всички неща.“ (Бухари: 5678) и каза: „Който е лишен от нежност, е лишен от доброто.“ (Муслим: 2592)
- „Лицемерът има три признака: Когато говори, лъже. Когато обещава, не изпълнява. И когато му се окаже доверие, става изменник.“ (Бухари: 33)
- „От чертите на добрия мюсюлманин е, че той изоставя онова, което не го засяга.“ (Тирмизи: 2317)
- „Един човек, както си бил на пътя, изпитал силна жажда, намерил кладенец и слязъл в него, напил се после излязъл, а отвън едно куче запъхтяно яде пръст от жажда, казал си мъжът: Това куче изпитва жажда, както аз изпитвах, слязъл в кладенеца, напълнил обувката си с вода и напоило кучето, Аллах му благодарил и му простил. Казаха: Ей, Пратенико на Аллах нима има награда за нас за животните? Отговорил: За всяко живо с черен дроб има награда.“ (Бухари: 2466)

Как Корана описва пратеника на Аллах Мухаммед - мир нему-?

Корана ни отразява чудна страна от личността на Пророка - мир нему - неговите взаимодействия с околните, отразяващи неговия морал, качества и човечността му, едновременно с това е:

- Той е милост за световите (Пророците: 107), а не само за мюсюлманите.
- Той има велик нрав. (Калемът: 5)
- Много е загрижен за напътствието на хората и го обзема огромна скръб за тяхната заблуда, докато било подчертано многократно, че неговата мисия е да приканва и известява, а Аллах напътства, когото пожелае. (Худ: 12, Добитъкът: 107, Пещерата: 127)
- Търси извинение за другите и пренебрегва техните грешки. (Покаянието: 43)
- Молел Аллах да опрости на враговете му, докато му било забранено това. (Покаянието: 80)
- За него е трудно това, което е трудно и за вярващите, но той е състрадателен и милостив към тях. (Покаянието: 128)
- Може би понякога му вредеше дългото стоене на някои хора но скромността му не му позволяваше да им напомни това. (Съюзените племена: 53)
- Лек, прощаващ с меко сърце, относаше се внимателно с другарите си, търсеше техния съвет, зачиташе мнението им, дори и в най-тежките и мрачни обстоятелства. (Родът на Имран: 159)

Корани Керим е вечното чудо на исляма

Какво

е Коранът, който често води за най-продавана и разпространена книга в света, в който вярват повече от един милиард и половина мюсюлмани?

Коранът е свещената книга на мюсюлманите, които вярват, че той е:

- Словото на Аллах низпослано на Неговия пратеник Мухаммед - мир нему - напътствие за хората и светлина.
- Последната низпослана небесна книга.
- Предпазена от подмяна и изкривяване.
- Четенето и наизустяването му е богослужение, както и прилагането на неговите разпоредби и закони.

Започнало неговото низпославане чрез ангел Гавраил - мир нему - след като пророка - мир нему - навършил 40 години, първото низпослано знамение е (Чети, с името на твоя Господ, Който сътвори) и спорадично се низпославал за 23 години, в зависимост от ситуациите и събитията.

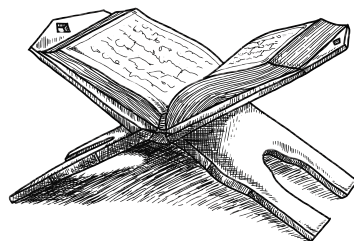
Коранът е разделен на 114 сури (глави), с множество теми и методи, но също така всички са единодушни, че са с най-висока степен на риторика и ораторство в арабския език, изсипва се в напътствието на хората и призоваването им към богослужение единствено и само на Аллах...

Най-важните области, за които Корана говори:

1. Потвърждаване единството на Аллах и странене от съмненията на съдружаващите с Него.
2. Разкази за предишните пророци и народи.
3. Призовава към размисъл над огромната вселена, съзерцаване на творенията около нас, изброяване степената на благодарите на Аллах върху нас.
4. Разясняване на религиозните закони, неговите заповеди и забрани.
5. Пояснява качествата на вярващите и техните нрави, и ги предупреждава от лошите качества.
6. Говори за Съдния ден, възмездие за добрите и лошите.
7. Възпитава вярващите чрез коментар на събитията, които се случват на Пророка - мир нему - и сподвижниците му.

Това са накратко някои от специфичностите на Корана и неговите характеристики.

Първото низпослано знамение е (Чети, с името на твоя Господ, Който сътвори) и спорадично се низпославал за 23 години в зависимост от ситуациите и събитията.

Чудото в наизустяването:

Аллах нарече последната от Неговите книги Коран, посочвайки неговата същност – четиво съхранено в гърдите, в много знамения го нарича „Книгата“, посочвайки, че е записан и съхранен в страниците. Така Коранът е съхранен по два начина заедно, когато се низпославаше нещо на пророка от Корана се записваше в негово присъствие и се наизустяваше устно, и не се приема свидетелството на наизустилите го (на хафъзите), ако не е потвърдено от написаното, нито пък написаното се приема, ако не съпада с наизустеното от устата на Пратеника на Аллах..

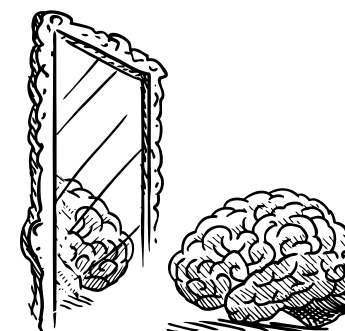
Времето, в което християнските теолози признават, че съществуващите противоречия в евангелието са нещо нормално, заради многобройните източници – писарите на евангелието, различните дати, както и индиректното естество на откровението, съдържащо се в евангелието, въпреки че те се задоволяват с визията им, че съдържа напътствие за човечеството.

Но истината, която няма как да не бъде призната от един безпристрастен, е че Коранът не съдържа нито едно противоречие или несъответствие, така е защото той е израз и смисъл – словото на Всевишния Аллах, бил е наизустен и записан от устата на Пророка Мухаммед - мир нему - на когото бил внушен, без да добавя или премахва от него. Мюсюлманите въпреки различията си в убеждението и нагласите, нямат разногласие за нито една думичка от него.

Коранът е съхранен и се прехвърля от поколение на поколение през историята с най-висока степен на контрол, съвършенство и прецизност в писмената форма, както и в методите на произношението и изговарянето, съхранен е

в гърдите, методите на записване и изрисуване в Корана, без да липсва една буква от него или да бъде добавена една огласовка. По възможностите на всеки един човек, е да закупи копие от далечния Китай или от средна Африка и да ги съпостави с ръкописи на Корана, написани отпреди хиляда години, съхранени в световните музеи и да открие поразителната истина, че начина на произношение на буквите, думите, правилата на четене са едни и същи, без промяна или подмяна през различните времена и различните езици. Без значение дали го слушаш от дете, което го наизустил в Индонезия днес, или от ислямски учен, който преподавал своя урок преди хиляда години в Мекка.. Както казва Коранът: „И ако бе от друг, а не от Аллах, щяха да открият в него много противоречия.“ (Жените: 82) и нищо чудно, все пак Аллах е поел отговорност и го е съхранил, казва: „Наистина Ние низпослахме Напомнянето и Ние непременно ще го пазим.“ (Хиджр: 9)

Чудо в красноречието и душевността:

Онзи, който чете Корана концентриран открива, че Коранът се обръща към читателя му пряко и лично и не спира да му говори и обсъжда.. по-чудно от това е, че изпреварва мислите му и ги насочва, все едно че ги чете преди самият той да ги декларира!

Въпреки че художникът може да нарисува омото, така че да изглежда, че следва зрителя, където и да отиде, обаче как една книга може да следва мисълта на читателя да я предполага и да отговаря на въпросите му преди да ги постави понякога, въпреки различните читатели, разнообразните култури и техните обстоятелства на живот!

Коранът притежава онзи ослепителен метод за даигностиране на човешките желания, разкриване на неговите тайни, показва слабостта му в това, което може да изглежда тежко на читателя в първият момент, това е, което събужда душата, за да зададе на разума и сърцето заедно въпроси, които отдавна отлага или бяга от техния отговор..

Когато някой от нас чете Корана, запознава се с истории и описания на различни категории хора, живее с тайните на техните мисли, душевност и подбуди. Заблудата на някои от тях и спасението на други.. спира за момент със себе си и опитва да направи своята равностетка.. но те са множество от знамения, стихове и модели, които следвайки влиянието му се доближава до сърцето малко по малко без чувство, докато Коранът се превърне в огледало на душата, показвайки реалността.. нейните недостатъци и липси, нейните възможности и шансове.. да разтърси душата на четеца от дълбочина, за да дойде душата му покорна и признаваща, че няма друг бог освен Аллах.

Откриваш го, когато го обземе отчаяние и безизходица да чете: „Кажи: “О, раби Мои, които престъпват в ущърб на себе си, не губете надежда за милостта на Аллах! Аллах опрощава всичките грехове [щом се покаете]. Той е Опрощаващият, Милосърдният.” (Тълпите: 53)

Във време, когато се чувства объркан и чувства силна вътрешна борба, иска да има някой, към когото да се обърне, открива благодат в словата на Всевишния Аллах: „И когато Моите раби те питат за Мен – Аз съм наблизил, откликвам на зова на зовящия, когато Ме позове. Нека и те Ми откликнат, и нека вярват в Мен, за да се напътят!” (Кравата: 186)

Когато мисли, че животът му е извън контрол, и не е в състояние да го понесе или да го направлява, открива изцериращ балсам, помощник, който го подкрепя в думите на Всемогъщия Аллах в Корана: „Аллах възлага на всяка душа само според силите ѝ. За нея е онова, което е придобила и против нея е онова, което е придобила. Господи наш, не ни наказвай, ако сме забравили или съгрешили! Господи наш, не ни натоварвай с бремене, каквото стовари върху онези преди нас! Господи наш, не ни натоварвай с това, за което сме немощни! И се смили над нас, и ни прости, и ни помилвай! Ти си нашият Закрилник. Подкрепи ни Ти срещу невярващите хора!” (Кравата: 268)

Един от най-важните историци на съвременното Уилям Дюрант признава въздействието на Корана и неговия престиж сред всички непредубедени хора (История на цивилизацията 13 / 68-69) като казва:

Повярвах в Корана много мъже на науката и мисълта във всички епохи от изминалите векове, и във времето, в което живеем. Също така в него повярвах безброй хора, въпреки различията си в разума и мисълта, само защото дойде с истинското и ясно убеждение, което се приема от всеки... най-лесните вярвания, най-малко непонятни, най-отдалечените от спазване на церемонии и ритуали, най-освободените от езичество и свещеничество... Ислямът научи хората да се изправят пред трудностите на живота, да понасят ограниченията му, без да се оплакват и отегчават.. даде конкретно определение на вярата, което всеки праведен християнин и евреин ще приеме. „Праведността не е да обръщате лице на изток или на запад, праведността е у онзи, който вярва в Аллах и в Сетния ден, и в ангелите, и в Писанието, и в пророците, и раздава от своя имот, въпреки любовта си към него, на роднините и сираците, и на нуждаещите се, и на пътника [в неволя], и на просяците, и за освобождаване на робите, и отслужва молитвата, и дава милостинята зекят; и у изпълняващите своя обет, когато са обещали, и у търпеливите в злочестие и беда, и във вихъра на битката. Те са искрените и те са богобоязливите. (Кравата: 177)

”

Уилям Дюрант казва:

Повярвах в Корана много мъже на науката и мисълта, въпреки различията си в разума и мисълта, само защото дойде с истинското и ясно убеждение, което се приема от всеки... най-лесните вярвания, най-малко непонятни.

От къде дойде Корана?

Логичен

Логичен въпрос, който веднага идва на ум, когато става въпрос за свещената книга на мюсюлманите: Коранът и Мухаммед –мир нему -.. Защо ние да приемем разказа на мюсюлманите около случката? Нямаме ли право да зададем въпроси около това?

Историците са единодушни, че Коранът дойде на езика на един арабин, който не чете и не пише, роден в Мекка през шести век от н.е. казва се Мухаммед ибн Абдуллах.. многото свидетелства на историята са несравними с едно свидетелство, също така ясно четем в тази книга, че тя не е дело на нейния собственик, а е благородно слово, което му е вдъхновено от Аллах, задължение на Мухаммед е само да го предаде и да го разясни на хората, без да добавя в него или да премахва.

Възможно ли е Мухаммед, пратеникът на исляма, да го е измислил от само себе си, или да е научил, каквото е в него и после да го възпроизведе и поднесе на хората след това?

Ако пратеника на исляма искаше да мами, щеше да разшири влиянието си върху хората, чрез думите на Аллах, защо тогава не е твърдял че всичките му думи са от Аллах?!

Нормални въпроси, изскачащи веднага на ума, ако човек не е запознат с Корана, изучавайки го или е изучил житието на Мухаммед и неговите истории.

Това, което ние знаем и го доказват историческите проучвания, че много писатели и мислители ограбиха идеите на другите, откраднаха ги и ги приписаха на себе си. Защо някой преписва на друг неговите съждения на разума?

Нещо, което също повдига въпрос, ако е искал да измами и с хитрост да упражни влияние върху хората, преписвайки това на Аллах, защо тогава не твърди, че всички негови слова са от Аллах?!

Дали е възможно той да е написал и съчинил книгата и да иска преписвайки я на Аллах да упражни влиянието си и да повиши престижа и честта си във време, в което откриваме, че в същината на книгата на

много места говорителят обвинява директно Мухаммед и му предоставя насоки за коригиране на неговите грешки?

Коранът, както знае който го е чел, не изключва укоряване специализирано или общо. Укоряваше и съветваше Мухаммед в случаи от семейния живот, както определи за грешни някои лидерски решения, дори неговия начин на приканване на хората.

Пример за това е един сляп мъж от сподвижниците на Мухаммед – мир нему – който дошъл при пророка, а той бил зает с приканването на водачите на Курейш желаейки да приемат исляма. Слепецът не знаел, че Мухаммед е зает и му извикал: „Научи ме на онова което Аллах те научи!“ Бил настоятелен и повторил това, тогава той се намръщил (променило му се е лицето от яд), пожелал слецеца да бе почакал, докато се освободи от ангажимента си, след което Мухаммед – мир нему – си тръгна и не отговори на слепия. Коранът спря на този момент, потвърди го в историята и описа ситуацията точно и подробно. Обяснявайки как Мухаммед – мир нему – се намръщил в лицето на слепия и го оставил без отговор, Коранът не се спрял да тук а го укорил за постъпката и напътил

пророка изрично да не се повтаря това в цяла сура от Корана (цяла част от Корана), наименувана с тази случка (Намръщи се 1-11). Пратеникът на Аллах, когато идваше този слепец след това му казваше: „Добре дошъл на този, заради който моят Господар ме укори!“ и му поставил неговата постеля.

Коранът ни показва много случки, в които има наставления и укори за Пратеника, подобни неща, които не харесваме понякога да споделим пред публика.. как някой ще разпространи грешките си и ще ги запише в историята по този начин и ще иска престиж и достойнство за себе си?!

Ето историята ни доказва на много места как е живял Мехаммед – мир нему – по време на трудни моменти, желал е да му бъде низпослано откровение, за да потвърди правдивостта и мястото му или пък неговата невинност или невинността на семейството му, но не идваше..

Пример за това са неговия народ, който враждува с него и му навреди, помогнаха си учени от предишните народи да им помогнат във войната срещу Мухаммед.

Посочиха им да го попитат три въпроса, ако им отговори – той е пророк, ако не им отговори, не е пророк.. така и направиха попитаха го, каза им Мухаммед – мир нему – предизвиквайки ги: Утре ще ви отговоря..

Прекъсна откровението на Мухаммед за няколко дни, не идваше. Тогава неговите врагове минаваха покрай него и му се присмиваха, защото не им отговаря, тогава Мухаммед го сполетия голяма грижа заради това. Не бе низпослано откровение от Корана, освен след петнадесет дена за отговор на тези въпроси, заедно с това дойде коранично напътствие на Мухаммед: Не казвай категорично: Утре ще направя това, освен ако обвържеш това с волята на Аллах да кажеш: Ако Аллах пожелае, това закъснение на отговора е обучение от Аллах за теб. (Пещерата: 24)

Коранът ни показва много случки, в които има наставления и укори за Пратеника, неща, които не харесваме понякога да споделим с наш колега пред публика..

Многократни обвинения:

Странно е, че историята на Мухаммед – мир нему – и неговия живот се считат за най-явните доказателства за неговата правдивост..

Как може един неук човек, който не чете и не пише, който живее сред неуки хора, живее сред тях и присъства на сбирките им – ако няма нечестивост -, зает с препитанието си и препитанието на своето семейство, пасе овце за отплата или търгува за отплата, който няма връзка с учените, прекарал така повечето от живота си, цели четиридесет години, в един момент да им говори за нещо необичайно, нещо което не са чували от бащите си, известява ги историята на предходните народи, историята за началото на сътворението, подробности за предишните пророци, подробности от разпоредбите на законодателството във всички области на живота.

Тази истина нанесе на враговете на Мухаммед сред неговия народ резонансен шок, затова се объркаха в описанието на онова, с което дошъл, какво обвинение може да пуснат, за да предупредят хората от него?

Трудно е да се твърди, че Коранът е измислен от Мухаммед, това е неразумно за онзи, който чете Корана, и е размишлявал върху него, нито пък може да го е научил от някого, защото живее заедно с нас и ние знаем подробности за живота му.. обвиниха го в нещо и после в противното. Веднъж казваха, че го е взел от предните народи, после че го е измислил от само себе си. Веднъж казваха, че разказва сънищата си... и когато не можах да го докажам, казах: „Магьосник или поет, а може би луд!“

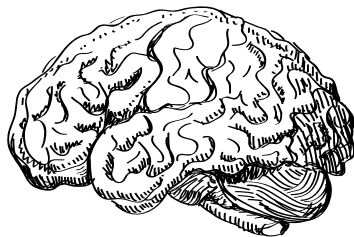
Така бе с всички предишни пророци – мир за тях. Когато враговете им не намериха в какво да ги обвинят, твърдяха, че са магьосници или луди.

Това е една и съща история с различни имена.. не обвиниха ли Мойсей – мир нему – в магьосничество? Не обвиниха ли Исус – мир нему – в лудост?

Така бе с всички предишни пророци – мир за тях. Когато враговете им не намериха в какво да ги обвинят, твърдяха, че са магьосници или луди. Такова е положението на всеки лъжесвидетел, който почувства неудобство или несъстоятелността на неговия аргумент, обръща се във всяка посока и обвинява във всеки недостатък, надявайки се да намери земя, на която да стъпи, но откъде!

Защо да не го считаме просто за гениалност:

Всички са съгласни, че Аллах е поставил в човешкия ум от способности и творчество, което е трудно да си представим, но не е ли нормално за ума да има граници в производителността и заключенията. Заедно с това умът свидетелства за присъствието на Господар, творец способен на всичко, и че справед-

ливостта на този Господар изисква съществуването на друг живот, където всеки да намери възмездие си, добро или лошо, но дали разумът може да докаже други детайли и подробности, за които няма доказателства и аргументи?

Запознатият с Корана открива, че той ни обяснява границите на вярата детайлно, описва ни подробно как е започнало сътворението, как свършва, описва Рая и неговите блага, Ада неговите мъчения, броя на вратите му, броят на ангелите, на които е възложен, разрешава подробно случаи за реалността на вселената и човека. Върху коя разумна теория са изградени всички тези подробности?

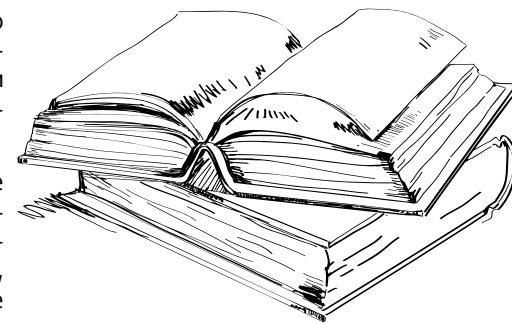
Това не идва от интелигентност и гениалност, то е или лъжа и недействителност и предположение, или е истина, до която не се стига с обучение и индоктринация.

И е установено, че съвременната наука е доказала някои факти, в момент, когато не е в противоречие с нещо от неговата информация, също така е в съответствие с останалите небесни книги за неведомото.

Може би това е повторно формулирани книги:

Да спрем за миг на размисъл, дали е възможно дори и малко да е събрал цялата тази информация от книгите на предишните пророци?

Ако превъзмогнем факта че Мухаммед – мир нему – бил неук не четял и не пишел, и че повечето от

неговия народ били неуки, нямали връзка с тази наука, и фактът, че не е бил спътник на някой от учените на небесните книги, освен една среща по време на път като дете с присъствието на неговите близки. Също така един исторически факт от тези времена доказва, че учените криели знанията и го пазили за себе си, за да съхранят мястото си, а не е било на разположение.

Освен всичко това се намира един факт пред всеки изследовател, че Коранът не съответства на всичко, което се намира в небесните книги, дори дойде да коригира някоя грешна информация (която е променена от някои религиозни учени) и допълнение към някои разкази, разкривайки някои знания, които са прикривани, разяснявайки някои верски и морални заблуди, които някои учени са обвързали с вярата на пророците - мир на тях, а те не са такива. Коранът е пълен с такива примери.. дали може след всичко това да бъде техен ученик, попивайки информацията си от тях?!

Исторически факт, събитие:

Безпристрастният изследовател не му отбягва след дълъг размисъл.. не е ли пратеникът на исляма Мухаммед – мир нему – арабин?

Нима историята не ни разказва, че неговият народ по това време не владееха някакво изкуство, с което да се хвалят, освен красноречието и реториката? И онова, което произвеждаха бе само поезия и литература, събираха се на форуми, сбирки и празненства, и дадено племе се издига или пада според поемата, която са изrekli за него!

Книгите по история и литература ни известяват, че всеки път, когато някой от тях изрече поезия или проза я проследяваха и изпълваха недостатъците, допълваха дефицита и му отговаряха по свой собствен начин, че това е тяхното състезание проява на сила и отличие?

Как тогава дойде най-върлият им враг, към когото не пестят усилия във враждебността им и злобата към него и ги предизвиква да дойдат с друг Коран или дори с една малка част от него, и те се изправят пред това предизвикателство с мълчание и избягват конфронтацията!

Не се ли боеше Мухаммед – мир нему – с това предизвикателство да повиши чувството им на съхранение в най-специалното им умение, най-силното им знание, не успяват да го победят нито групово, нито по сами, за да го разобличат и докажат на хората несъстоятелността на онова с което дойде!

После да предположим, че се е осмелил на това, за да разбере възможностите на своя народ как може да бъде сигурен и да твърди, че и следващите поколения до съдния ден няма да бъдат в състояние да дойдат с друг Коран или част от него, дори и да се съберат?!

Това е едно приключение, към което не престъпва освен мъж, чието сърце е изпълнено с убеденост и сигурност за онова, което известява.. така и било, Курейш не се осмелиха нито пък големите оратори да съчинят подобни думи на Корана, нито на част от него. Това е една стара истина от онова време до днес и който се е опитал или е понечил това през годините, не успява и се превръща в посмешище за своя народ, причина за литературни подигравки и презрение между тях.

Сура Откриване

Тя е най-великата сура в Корана и мюсюлманина я повтаря всеки път в своята молитва. Накратко нейното значение е:

Значението на сура Откриване

В името на Аллах,
Всемилютивия,
Милосърдния!

Започвам с името на Аллах, почитане и възвеличаване, Той е онзи, който Неговата милост обхваща всичко.

Хвала на Аллах
Господа на
световите.

Възхвалявам Аллах с всичките му качества и дела, с Неговите благодати, явните и скритите от тях с обич и възвеличаване към Него. Той е Създателя, Владетеля, Разпореждащия се с благодатите, на всички светове и създания.

Всемилютивия,
Милосърдния,

Той е който се окачествява с всички качества на милостта и нейните положения, Той е Всемилютивия към всичко на тази вселена и специално Милосърдния към Неговите вярващи.

Владетеля на
Съдния ден!

Владетеля, Разпореждащия се в деня на отплатата и равностметката.

Само на Теб
служим и Теб за
подкрепа зовем.

Ние се покланяме само и единствено на теб, не съдружаваме с друг в какъвто и вид да е преклонението, търсим помощ единствено и само от Теб във всички наши дела, всичко е във Твоите ръце, никой не притежава пращинка от това.

Насочи ни по
правия път,

О, Аллах! Молим те да ни насочиш и да ни дадеш сполука към правия път и да ни утвърдиш докато те срещнем.

Пътя на тези,
които си дарил с
благодат,

Начина на тези, които си дарил с благодат, като си ги напътил и утвърдил от пророците и праведните, които са открили истината и са я последвали.

а не на [тези],
над които тегне
гняв, нито на
заблудените!

Избави ни от пътя на тези над които си гневен и ядосан, защото те са намерили истината и не са я последвали, и от онези, които са загубили истината заради невежеството им и непълното му търсене.

Амин!

О, Аллах, приеми!

За всеки има последна дума:

След всичко това остава последната дума за всеки от нас по отношение на Корана и позицията му спрямо него, произтичащи от личния опит в четенето, обучението и размисъла върху него, с внимателен подбор на подходящ превод на чужд език ако не е арабски.

В Корана дойде, че най-голямото доказателство за правдивостта на пророчеството на Мухаммед – мир нему – е онова, което откриваме със сърцата и разумът си от резултати след прочитането и размисъла върху значението на Корана, казва (Всевишният): „Не им ли бе достатъчно, че ти низпослахме Книгата, която се чете пред тях? В това има милост и поучение за хора вярващи.“ (Паякът: 51)

Прикани всички да имат достъп до Корана да размишляват върху него и да вникне в значението му, не се въздържа от него освен онзи, който е сложил ключалки на сърцето и разума си. (Мухаммед: 24)

Богослуженията в исляма каква е същността им?

Дали

Дали Аллах се нуждае от нашите богослужения?

Всемогъщия Аллах не се нуждае от нашето богослужение и дела. Спасението и освобождаването в исляма не е само ритуали, формалности и финансови възнаграждения, а в зависимост от степента на искреност и отдаденост към Аллах и вярата в Него, които трябва да бъдат преведени в реалността като извисяване на душевността и поведението, работа в услуга на човешкото общество и стремеж към неговия подем.

Дали Аллах се нуждае от нашите богослужения?

Всемогъщия Аллах не се нуждае от нашето богослужение и дела. Спасението и освобождаването в исляма не е само ритуали, формалности и финансови възнаграждения, а в зависимост от степента на искреност и отдаденост към Аллах, и вярата в Него, които трябва да бъдат преведени в реалността, като извисяване на душевността и поведението, работа в услуга на човешкото общество и стремеж към неговия поход.

Казва Аллах в Корана: „Не сътвори аз джиновете и хората освен, за да Ми служат. Не искам от тях препитание и не искам да Ме хранят. Аллах! Той е Даващият препитанието, Владетелят на силата, Всемогъщия.“ (Отвяващите: 56-58)

Когато стана трудно и започнаха да се питат хората един на друг коя е правилната посока по време на молитва – защото молитвата в исляма е по посока към Мекка – беше им подчертано, че същността на религията е в правдивостта на вярата вършенето

на праведни дела и в полза на човечеството, а не е само посока на изток или на запад, Казал е на тях: „Праведността не е да обръщате лице на изток или на запад, праведността е у онзи, който вярва в Аллах и в Сетния ден, и в ангелите, и в Писанието, и в пророците, и раздава от своя имот, въпреки любовта си към него, на роднините и сираците, и на нуждаещите се, и на пътника [в неволя], и на просяците, и за освобождаване на робите, и отслужва молитвата, и дава милостинята закят; и у изпълняващите своя обет, когато са обещали, и у търпеливите в злочестие и беда, и във вихъра на битката. Те са искрени и те са богобоязливите.“ (Кравата: 177)

Коранът ни потвърждава отново, че който се старее в богослужението и религиозността, това е за негова полза и за спасението на душата си, а който не вярва той е единственият губещ. Аллах не се нуждае от нас, както казва: „А който се бори, единствено за себе си се бори. Аллах не се нуждае от световите.“ (Паякът: 6)

Когато стана трудно и започнаха да се питат хората един на друг коя е правилната посока за молитва, беше им подчертано, че същността на религията е в правдивостта на вярата, вършенето на праведни дела и в полза на човечеството, а не е само посока на изток или на запад.

Основи на исляма:

Това са най-важните богослужения, повелени в исляма, както следва:

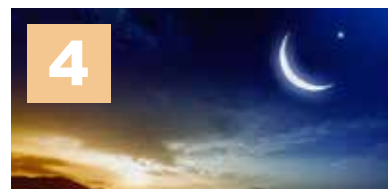
Вяра и искрено признаване божествеността на Аллах, следване на Неговия пратеник Мухаммед, като засвидетелстваш, че няма друго божество, достойно за поклонение, освен Аллах и че Мухаммед е пратеник на Аллах. (виж стр.30)

Изпълнение на задължителните молитви. (виж стр.98)

Даване на зекята на хората, които заслужават. (виж стр.102)

Постене през месец Рамазан. (виж стр.104)

Поклонението Хадж при Дома на Аллах за онзи, който има финансова и физическа възможност. (виж стр.106)

Защо има възложение и изпитание?

Все пак въпросът се повтаря, макар и в друг формат, някой казва: „Как така Аллах ни е сътворил уста, зъби и стомах, за да се храним, после казва: Постете?! Как така е сътворил красотата и страстта, после казва: Свеждайте погледа си и бъдете целомъдрени! Друг може би се е осмелил и е казал: Защо ни е дал сила, после ни забранява потисничеството над другите и угнетяването им.“

Истината е, че всичко е много ясно в представата ни за Исляма. Аллах ни е дал тези способности и сила, за да упражняваме контрол върху тях, а не тя да ни контролира.. Аллах ти е дал кон, за да го яздиш и направляваш, не за да те язди и направлява, нашите тела и сила те са нашите коне, подчинени на нас, да ги яздим и направляваме да им сложим юздите и да ги ползваме във времето и мястото, и по правилния начин, а не обратното.

Оттук престижът на човека и неговото превъзходство е в способността му да контролира похотта, да води страстта и душата, да насочи силата си в онова, което е от полза.. с това Аллах отличи човека и му подготви място за изпитание.. за това Аллах ни е сътворил.

Както е в Корана: „Сътворихме Ние човека от частица сперма с примеси, за да го изпитаме, и го сторихме чуваш, зрящ. Ние му показахме пътя – или признателен, или неблагодарник.“ (Човекът: 2,3)

Всичко, което се случва на човек, от нещастия и страдания, не е нищо, освен допълнително изпитание, за да доразвием нашето положение душевно, морално и верско, да се върнем и спомним нашата цел и отношение към земния живот, както е дошло в Корана: „И непременно ще ви изпитаме с малко страх и глад, и с отнемане от имотите, душите и плодовете. И благовествай търпеливите, които, щом беда ги сполети, казват: Ние на Аллах принадлежим и при Него се завръщаме.“ (Кравата: 155-156)

И така земният живот е възможност, дадена ни за напредване и отстъпване, верско и морално, Пречистият Аллах, въпреки че ни е дал много възможности за напътствие и поправяне, не ни е принудил, на против оставил е за нас вратата отворена за избори, и ни напъти към строежа на земята и възползване на човечеството, възползване от грешките и усилията ни, за да се върнем и покаем пред Него, всеки път, когато ни стане ясно, че сме сгрешили или подхлъзнали, Пророкът Мухаммед – мир нему – казва: „Ако не съгрешавате, Аллах ще ви премахне и ще дойде с народ, който ще съгрешава и ще търси опрощение и ще им прощава.“ (Муслим: 2749)

“

Престижът на човека и неговото превъзходство е в способността му да контролира похотта, да води страстта и душата, да насочи силата си в онова, което е от полза..

Молитвата

Може би вече си се запитал за същината на онзи акт, когато си видял директно или в медиите, че един или повече мюсюлмани са се обърнали в определена посока, започват със стоеж, после поклон и свеждат лицата си в поклон, все едно че са се откъснали от света около тях..

Каква е мюсюлманската молитва?

Молитвата придобива голяма важност в исляма, защото тя е най-важният способ за близост до Аллах, отправянето на молитва и смирение пред Него, както казва Аллах на Своя пророк: „И свеждай чело до земята в сужд, и (към Аллах) се приближавай! (Съсирекът: 19) затова се счита за втората основа, от основите на исляма, след засвидетелстването.

Мир нему казва: „Исляма е изграден върху пет: Засвидетелстването, че няма друго божество (достойно за поклонение), освен Аллах и че Мухаммед е пратеник на Аллах, извършването на молитва...“ (Бухари: 8)

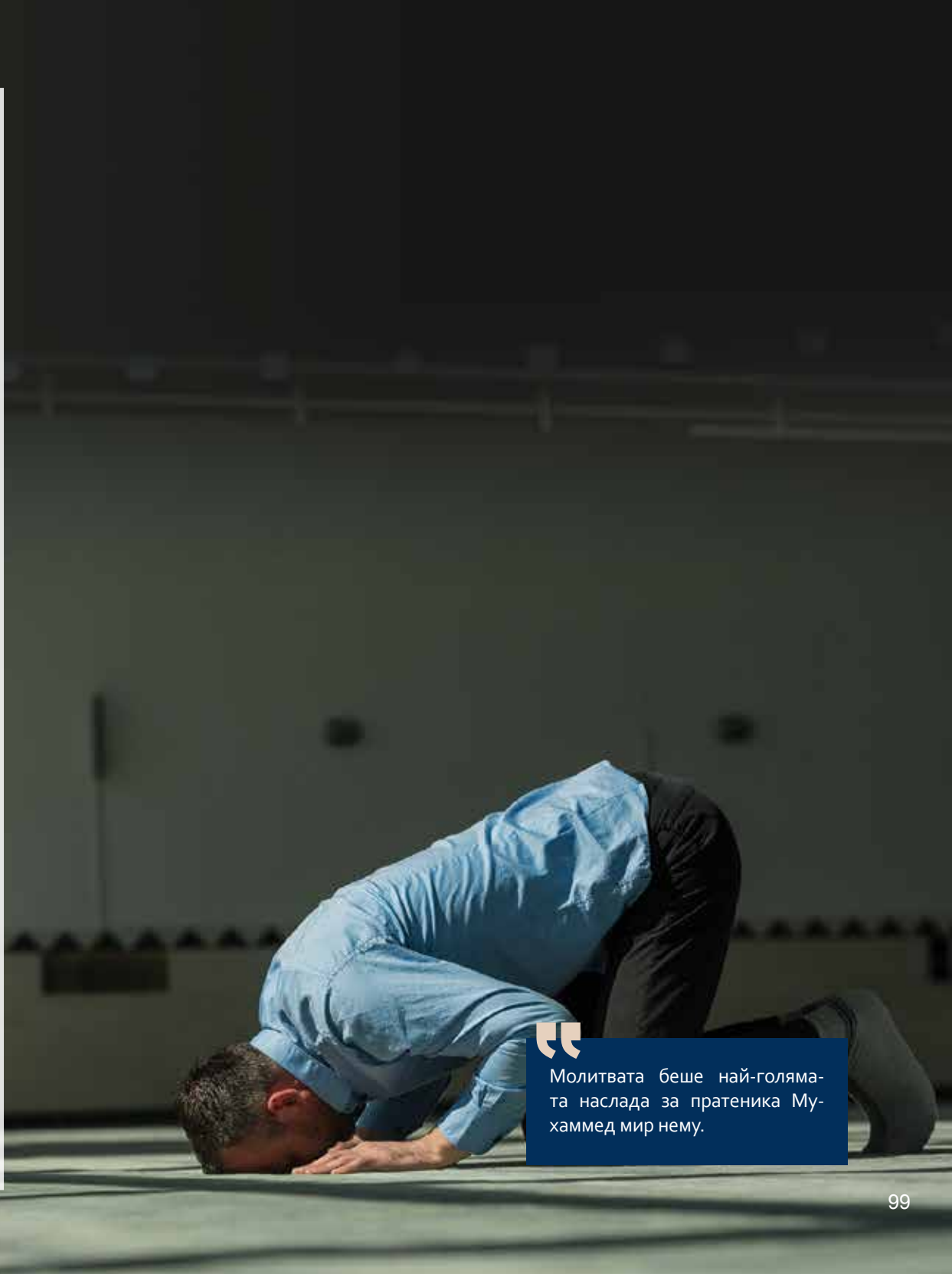
Мюсюлманинът бива възнаграден за своята молитва, както Ислямът ни учи, според старанието на отслужващия молитвата си, пречистването на сърцето си, събиране на загрижеността си, центриране на чувствата си и искреността при обръщането към Аллах, и чувството за близост до Него, което дава на сърцето мир и спокойствие, и затова намазът е бил най-голямата наслада за пророка Мухаммед мир нему.

Оттук Коранът ни напътства да изпълняваме молитвата и не само, защото в същинското изпълнение участват всички части заедно с разума, сърцето и душата. Ако сме извършили това, тогава молитвата се превръща в най-добрият помощник за вършене на добри дела и стране-

не от престъпления и гибел. Споменаването на Аллах и прибягването към Него, е най-великото нещо, което изобщо може да направи човек.

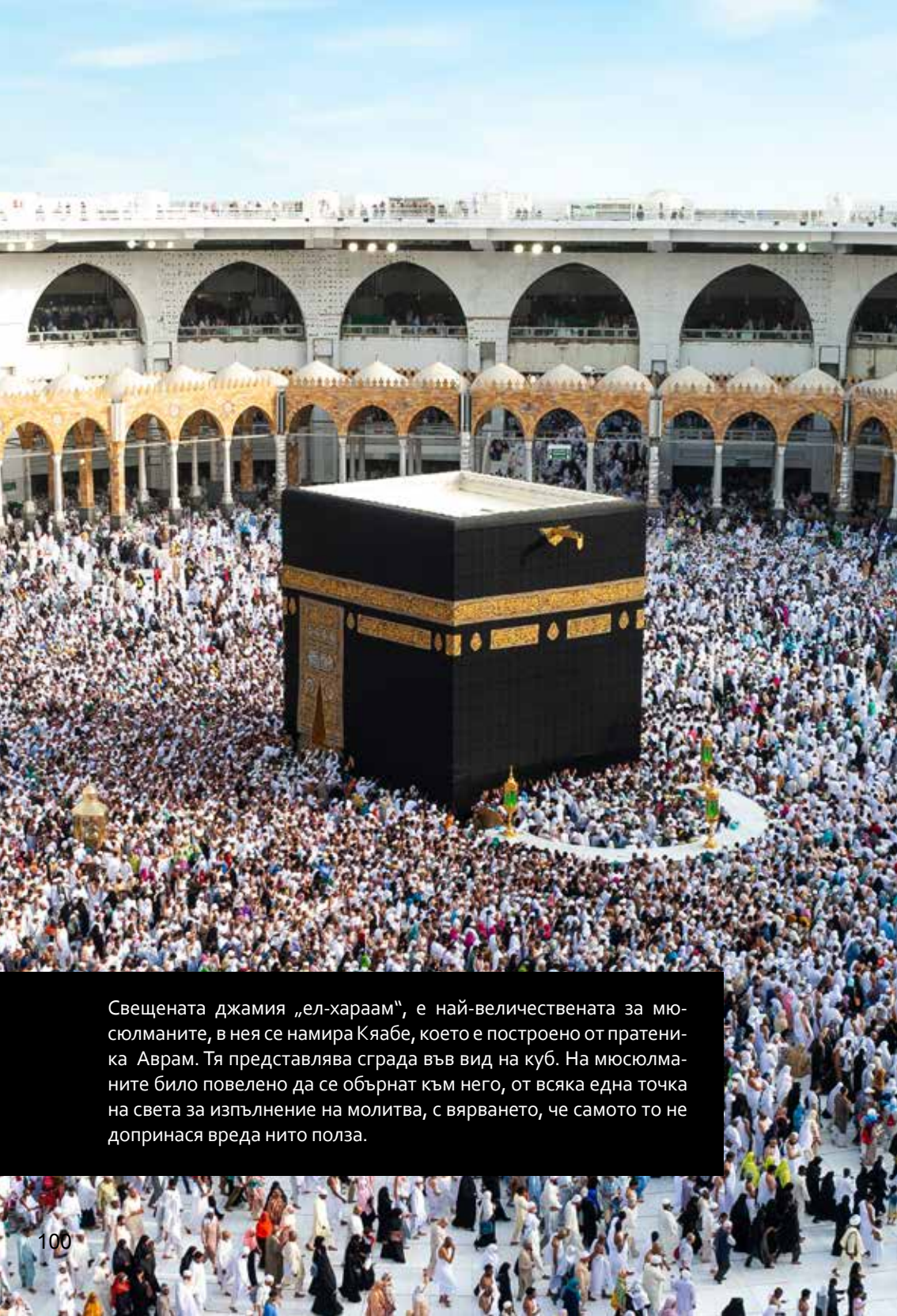
Казва Аллах: „Чети онова, което ти бе разкрито от Книгата! И отслужвай молитвата! Молитвата предпазва от покварата и порицаването. Най-великото е споменаването на Аллах. Аллах знае какво правите.“ (Паякът: 45)

Който смята, че молитвата е само гимнастика, преди която се прави измиване и почистване, и е пропуснал, че всички тези движения в молитвата не са нищо друго, освен движения и изрази за възвеличаване на Аллах в душите, първата думичка, която молещият изговаря с вдигане на ръцете си е (Аллаху екбер), после се покланя с цялостна смиреност, чувствайки величието на Аллах, признавайки своята неспособност и казва: (Субхане раббиейл азим), после свежда челото си в сужд пред Аллах, търсейки Неговата близост и отговор на молитвите си, слага своето чело и нос на земята, изричайки (Субхане раббиейл еал), моли се на своя Господар и иска от Него. Така всяко движение в молитвата и изразите в нея, не са само движения и повторения, а са моменти, много богати, свързващи вярващия с неговия Господар и Творец от Когото черпи своето съществуване и щастие.

“

Молитвата беше най-голямата наслада за пратеника Мухаммед мир нему.

Свещената джамия „ел-хараам“, е най-величествената за мюсюлманите, в нея се намира Кяабе, което е построено от пратеника Аврам. Тя представлява сграда във вид на куб. На мюсюлманите било повелено да се обърнат към него, от всяка една точка на света за изпълнение на молитва, с вярването, че самото то не допринася вреда нито полза.

Аллах задължи мюсюлманите с пет молитви всяко денонощие, които могат да се изпълняват на всяко място, и въпреки това ги подкани да я изпълняват в джамиите, за да се задълбочат връзките между мюсюлманите, да засилят отношенията си, да си помагат един другиму във вярата и в земния живот.

Също така ислямът призовава към старание в допълнителните молитви (това са молитви, които не са задължителни), Всякога щом мюсюлманинът намери желание за това.

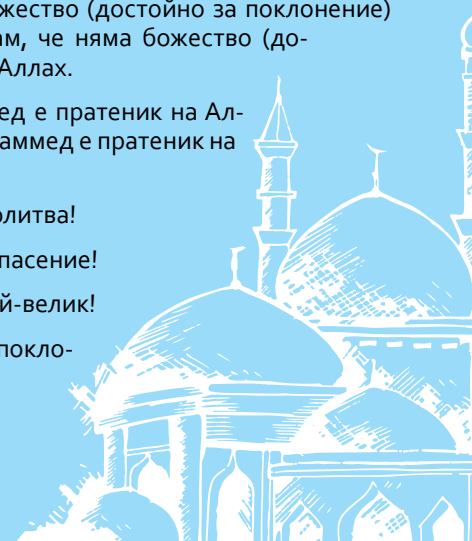
Мюсюлманите изпълняват молитвите си, обърнати по посока на Кяабе, което представлява сграда във вид на куб. Първият, който я построил, е Аврам, назован като бащата на пророците – мир нему – в Мекка, западната част на арабския полуостров, пророците отиваха там на поклонение - Мир на тях. мюсюлманите знаят, че това са камъни, които не вредят и не допринасят полза, но Аллах повели да се обръщат към Кяабе по време на молитва, за да бъдат всички мюсюлмани в една посока.

Езан (призив за молитва)

Призивът, който предупреждава хората, че е влезнало времето за молитва и ги приканва към джамията се нарича „езан“.

То е вид споменаване и възвеличаване на Аллах, и подготвяне на мюсюлманите за присъствие на молитва, това са неговите думи:

1. Аллах е най-велик, Аллах е най-велик, Аллах е най-велик, Аллах е най-велик!
2. Засвидетелствам, че няма божество (достойно за поклонение) освен Аллах. Засвидетелствам, че няма божество (достойно за поклонение) освен Аллах.
3. Засвидетелствам, че Мухаммед е пратеник на Аллах. Засвидетелствам, че Мухаммед е пратеник на Аллах.
4. Елате на молитва! Елате на молитва!
5. Елате на спасение! Елате на спасение!
6. Аллах е най-велик, Аллах е най-велик!
7. Няма божество, достойно за поклонение, освен Аллах.

Зекят

Всеки човек е сигурен, че трябва да се намери решение на двойствеността прекомерното богатство и крайната бедност, и че в зависимост от степента на разграничение между богати и бедни, е в зависимост пропадането на обществото в неморалност, Разнообразиха се икономически системи, интелектуални философии и правни законодателства в решението на този проблем.. Как се справя с това исляма?

Аллах заповяда на богатите мюсюлмани всяка година да дават зекят, в размер на 2.5% от богатството им, което превишава личните им нужди; да се раздаде, на когото има нужда от бедните и нуждаещите и подобни, и направи това третата основа от основите на исляма.

Зекятът не е снизхождение от богатия към бедния, напротив това е право на бедния, което се взема от богатството на богатия, стига до нуждаещия се, без да има нужда да се моли или да се унижава.

Този малък размер издръжка е задължителната мярка, която е дължен всеки богат мюсюлманин да даде. Що се отнася до горна граница на издръжка, тя е отворена за хората да се надпреварват и да открият въздействието на това в техния живот, здраве и богатство, помирение и щастие, а в отвъдния живот, награда и умножени блага.

Както е посочено в Корана, че онези, които раздават от своето богатство, заради задоволството на Аллах, приличат на житено зърно, което е посяно и от него поклъват седем класа, а във всеки един клас има по сто зърна, които се умножават до седемстотин пъти, но Аллах ги увеличава според искренността на раздаващия и неговото намерение, Аллах е всеобхватен в щедростта си, знаейки реалностите на нещата.

Всевишният Аллах казва в Корана: „Хората, които раздават своите имоти по пътя на Аллах, приличат на зърно, родило седем класа, а

във всеки клас по сто зърна. Аллах умножава комуто пожелае. Аллах е всеобхватен, всезнаещ.” (Кравата: 261)

Коранът ни известява, че раздаване богатство на нуждаещия е пречистване на душата, казва обръщайки се към Неговия пратеник: „Вземи от техните имоти зекят, за да се пречистят с него и да им се въздаде!” (Покаянието: 103)

И ни известява също, че който скъперници и не раздава от богатството си, и не помага на бедните и нуждаещите, той е първият губещ, защото скъперници за себе си, земното и отвъдното щастие.

Посочено е в Корана: „Ето, вие сте онези, които са позовани да раздават по пътя на Аллах. Но сред вас има скъперници, а който е скъперник, той само спрямо себе си е скъперник. Аллах е Пребогатият, вие сте бедните. И отвърнете ли се, Той ще ви замени с други хора и те не ще бъдат като вас.” (Мухаммед: 38)

С прилагането на тази велика основа, от основите на исляма, се реализира концепцията за социална сигурност и относителният баланс между обществените групи, даването на зекята на хората, които го заслужават, не оставя финансовите ресурси в определени групи ненавиждани от обществото, затова се е случвало няколко пъти в историята на мюсюлманите да обикаля човек със зекят и помощи по града и да търси нуждаещи, и да не намира.

Също така се реализира принципът на взаимопомощ и уединение, защото в човешката душа е заложено да обича, който се отнася с нея добре, така членовете на мюсюлманското общество живеят в обич и уединение като една сграда, която се крепи една друга, намалят случаите на кражба, грабежи и незаконно присвояване.

Зекятът не е снизхождение от богатия към бедния, напротив това е право на бедния, което се взема от богатството на богатия, стига до нуждаещия се, без да има нужда да се моли или да се унижава.

Корана оприличава онези, които раздават заради задоволството на Аллах със засадено зърно от пшеница, родило седем класа, а във всеки клас – по сто зърна.

Постенето

Всеки от нас се възхищава на онзи, който владее себе си, и може да се въздържа от хранене или видове храни, предпазвайки своето здраве или да намали теглото си, или пък за да спази препоръките на лекаря. Ние считаме това за успех и постижение в способността да владее своите страсти, за да постигне по-голяма и по-важна цел..

Мюсюлманинът със своя пост прави по-велико от това упражнявайки себе си, властвайки над себе си и страстите си, и подчинявайки се на заповедите на Най-справедливият Съдник.

Постенето е четвъртата основа от основите на исляма. Ислямът задължава всеки способен да пости и да се въздържа от хранене, пиене и полов акт със съпругата си, от изгрева на зората до залеза на слънцето, всеки ден от месец Рамазан, който е деветият месец от ислямския лунен календар.

”

Пророкът – мир нему – предупреждава, че който не промени реалността си и не подобри характера си след постене, не се е възползвал от поста си.

Коранът ни известява, че постенето е било предписано и на предишните народи, макар че било по различни начини, но целта от него била една, не се променяла, а именно: постигане задоволството на Аллах и богобоязън.

Казва Аллах в Корана: „О, вярващи, предписано ви е говеенето, както бе предписано и за онези преди вас, за да се побоите.“ (Кравата: 183)

Когато мюсюлманинът победи своите страсти към позволеното, за определени часове, всеки ден за определени дни, тогава става господар на себе си, способен да властва над душата си, обуздава я да не попада в забранени страсти в останалия си живот. Затова пророкът – мир нему – предупреждава, че който не промени реалността си и не подобри характера си след постене, не се е възползвал от поста си, казва – мир нему -: „Който не остави думите, съдържащи нечестивост и делата с тях, то Аллах няма нужда този да оставя своето хранене и пиене.“ (Бухари: 1804)

”

Коранът ни известява, че постенето е било предписано и на предишните народи, макар че било по различни начини, но целта от него била една, не се променяла, а именно: постигане задоволството на Аллах и богобоязън.

Гладът на постещия или неговата жажда се превръща в най-големият стимул за него да подпомага бедните, нуждаещите и гладните, които не намират храна и пиене, въпреки тяхната воля, защото е почувствал част от страданията им.

”

Когато ислямът налага на мюсюлманина постенето, той му напомня за глада на бедните и тяхната нужда от храна.

Хаджилък

В повечето религии не липсва религиозно пътуване, в което хората показват своето поклонение и молитва към своя Създател .. но остава едно пътуване, най-известно и най-многобройно, всяка година. Това е пътуването за хаджилък в исляма, където всяка година се събират повече от три милиона поклонници на една малка територия, за да изпълнят свещеното поклонение.

Какво представлява хаджът в исляма?

Хаджът е петата основа от основите на исляма, и е задължителен веднъж в живота за онзи, който има финансова и физическа възможност.

То е едно голямо пътуване, където изчезват класи, националности, раси, носии и богатства. Всички са облечени с една дреха, с един цвят изричат един повик, изразяващи същността на връзката между човек и неговия Господар: „Отзовавам Ти се о, Аллах, отзовавам Ти се, отзовавам Ти се, Който нямаш съдружник, отзовавам Ти се, възхвалата, благодаратта и владението е Твое нямаш Ти съдружник.“ Тоест отговорихме Ти Господарю, дойдохме и Те възхваляваме с езиците си, с нашите сърца признаваме, че Ти си Един и само Ти заслужаваш поклонение, само Ти заслужаваш възхвала и благодарност, Ти си Творецът и Владетелят нямаш Ти съдружник.

Хаджът е едно верско пътуване, в което мюсюлманинът се намира в положения, действия и слова, с които цели единствено споменаването на Аллах и богобоязънта си. Показва бедността, нуждата си пред Него - Пречисти-ят, търси опрощението и наградата на Аллах, Мухаммед - мир нему - казва: „Обикалянето около Домът и притичването в хаджа е само за да се споменава Аллах“ (Ибн Еби Шейбе: 15334)

Облеклото на бедните, Втечка за извършване на поклонението Хадж, след като е свалил обичайните си дрехи и е облякъл две парчета от плат, за да покаже неговата преданост към Аллах и равенство между всички, които са дошли на Хадж.

Семейството в Исляма

За

За много семейства, в настоящата епоха, е вярно твърдението, че те са група от индивиди, които имат ключове от една къща!

Много от хората, за съжаление бягат от поемане на истинска отговорност, спрямо съпругата и децата, какво му пречи да се наслаждава и да извършва удоволствията си, без да поема тази отговорност?

Въпреки че тази тенденция ясно се очертава в тази епоха, тя е била приемлива за някои хора още от зората на историята; тя всъщност е в полза на индивида, на ужасяващия егоизъм, без оглед от последствията за индивида и обществото.

Оттук следователно ислямът съсредоточава по-голямата част от вниманието си на семейството, неговата система, права и задължения спрямо своите членове; Домът и семейството в исляма е център на осъзнаване, възпитание и възраждане, и когато бъдат изградени и поправени и изпълнят мисията си ще бъде най-доброто за обществото от това семейство.

Това съсредоточаване се изразява в безброй разпоредби включително:

1

Ислямът утвърждава принципа на бракосъчетанието и изграждане на семейство:

- Ислямът направи брака и изграждането на семейство от най-добрите дела и от пътя на пратениците, и когато някои от сподвижниците на пратеника – мир нему – поискаха да се посветят само на богослужения, да постануват в молитва или в пост, и да оставят женитбата, той им каза, насочвайки ги: „Аз постя и разговявам, моля се и спя, и се женя, който се отвърне от моя път той не е от мен.“ (Бухари: 4776)
- Когато Коранът говори за даденостите и знаменията, за синовете на Адам в първите неща които се споменават е това, което е сътворил Аллах от спокойствие, любов и състрадание между мъжът и съпругата, както е посочено в Корана: „И от Неговите знамения е, че сътвори за вас съпруги от самите вас, за да намерите спокойствие при тях, и стори помежду ви любов и милост. В това има знамения за хора мислещи.“ (Ромеите: 21)
- Повели да се улеснява сключването на брак и обеща да се помага на онзи, който иска да се ожени, за да предпази себе си, както казва – мир нему -: „Трима задължение на Аллах е да им помогне“ и спомена сред тях: „Който се жени за да се предпази от грях.“ (Тирмизи: 1655)

- Повели на младежите да сключат брак, когато са в интензитет и сила, защото това успокоява и е спокойствие за тях, както това е законно решение за техните страсти и желания.

“

Когато Коранът говори за даденостите и знаменията за синовете на Адам в първите неща които се споменават е това, което е сътворил Аллах от спокойствие, любов и състрадание между мъжът и съпругата.

2

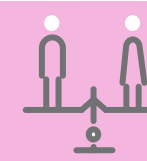
Ислямът даде на всеки член, от членовете на семейството, цялостно уважение, без значение дали са мъж или жена:

Ислямът натовари бащата и майката с голяма отговорност във възпитанието на техните деца, пратеникът – мир нему – казва: „Всеки от вас е пастир и всеки е отговорен. И имамът е пастир, и той е отговорен. И мъжът е пастир за семейството си, и той е отговорен. И жената е пастир в дома на съпруга си, и тя е отговорна. И слугата е пастир за имота на господаря си, и той е отговорен.“ (Бухари: 853)

Ислямът забрани да изпреварваме с думи и дела родителите, дори и това да е с една думичка или звук, показващ неодобрение.

4

Повели да се спазват правата на синовете и дъщерите, и необходимостта от справедливост между тях в издръжката:

Пратеникът на Аллах – мир нему – казва: „Достатъчен като грях за един мъж, е да изгуби, когото му е поверен.“ (Ебу Дауд: 1692) и казва – мир нему – относно грижата и изхранването на момичетата специално: „Който има момичета и се отнася добре с тях ще бъдат щит за него от Огъня“ (Бухари: 5649)

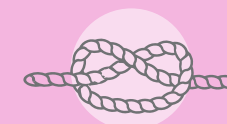
3

Ислямът се стреми да внуши принципа на признателност и уважение към родителите, да се грижат за тях и да им се подчиняват до смъртта:

Колкото и да порасне синът или дъщерята, трябва да уважава и да се отнася добре с родителите си, Всевишният обвързал това с поклонението към Него, забрани да ги изпреварваме с думи и дела, дори и това да е с една думичка или звук, показващ неодобрение, казва Аллах в Корана: „И повели твоят Господар да не служите другиму освен Нему, и към родителите – добрина! Ако единият от тях или и двамата достигнат старостта при теб, не им казвай: "Уф!" и не ги навиквай, а им казвай ласкави слова!“ (Нощното пътешествие: 23)

5

Заповяда на мюсюлманина да поддържа роднинските връзки

Което означава човек да поддържа връзка и да се отнася добре с близките си, както от страна на бащата, така и от страна на майката, Аллах обеща за това близост и подчинение, и предупреди от прекъсване на родството с тях или лошото отношение към тях, и го счете за един от големите грехове, казва – мир нему:

„Няма да влезне в Рая който прекъсва родството.“ (Муслим: 2556)

Мястото на жената в исляма

Бърз Бърз поглед към рекламите по телевизията или билбордовете по пътищата, или кориците на списанията, ни кара да почувстваме углавното престъпление на материалната цивилизация върху жената, която в повечето случаи не я вижда, освен като някаква кукла или стока, или наслада, която да възбуди желание или страст и да запали въображението..

Д

Може би това не е нищо друго, освен друго лице, външно по-малко изкривено на това, което беше в примитивните общества, унижаване на жената и превръщането и в стока или вещь, която продават и купуват.

Жената, която от дълго време страда от потисничество и преследване, не реагира през дългата борба да излезе от тази животинска врата, за да се върне на място, което обаче е по-малко изкривено.

Откакто дойде ислямът преди 1400 години, той предизвика истинска революция против престъпните поведения, които ощетяваха жената и постави норми и закони, които в най-малките детайли пазят нейните права и престиж, чрез които живее с чест и достойнство, и изпълнява посланието си в живота, в най-прекрасен вид.

За това една от най-дългите части в Корана е наименована „Жените“, защото съдържа подробни разпоредби за жената. Аллах ни разказва в Корана истории за няколко праведни жени, дори наименова една от частите на Корана с името на Мария, майката на Исус – мир нему.

Дойде ислямът да промени ъгъла на възприемането на жената, за да бъде така, както я създал нейният Господар човек, а не стока. Партньор в живота, а не партньор за вечерта. Спокойствие, любов, милост не само похот, трепка и удоволствие..

Примери за разпоредби, свързани с правата на жената, както следва

- Даде на жената свобода да избере съпруг и я натовари с голяма част от отговорността за възпитанието на децата, казва – мир нему: „Съпругата е пастир в дома на нейния съпруг и е отговорна за повереното ѝ.“ (Бухари: 853)
- Остави нейното фамилно име и честта да бъде назовавана на нейния баща, не се променя фамилното ѝ име след брака, а остава с бащиното и фамилното ѝ име.
- Приравни между мъжа и жената в много отношения, сред тях всички финансови операции, даже казва – мир нему: „Жените са половинки на мъжете.“ (Ебу Дауд 236)

“

Във време, в което някои писатели обвиняват исляма в потискане на жените и нарушаване на техните права, и липса на съвместимост – както твърдят – с изискванията на времето и цивилизацията, откриваме че 75% от новоприелите исляма, в напредналите страни като Великобритания са жени, особено след като се запознаят с разпоредбите на исляма и неговото законодателство към семейните въпроси и семейството!! (INDEPENDENT 6-11-2011)

- Заповяда на мъжа да се грижи и за нейната прехрана, без да го натяква, ако е от хората, за които е длъжен да ги прехранва, като съпругата, майката и дъщерята.
- Ислямът даде на жената правото на наследство, неговото справедливо и достойно разпределение, приравни мъжът и жената в положения и се различава частта ѝ с него в положения с повече или по малко, в зависимост от родството и възложените им разходи за прехрана. Повърхностно и недалновидно е някой да съсредоточи върху по-малкия дял на жената от мъжа при някои положения и да не погледне на срещата към онова, с което Аллах е задължил мъжа от финансови разходи като прехраната на жената, ислямът е цялостна система, балансирана не лишава една страна заради друга.
- Подчерта превъзходството и честта в прислужването на слаби, уязвими жени, които си нямат никого, дори и да не е от роднините, напъти към стремеж да и се помага и направи това сред най-превъзходните дела пред Аллах, казва – мир нему: „Грижещият се за вдовица и нуждаещият се е като онзи, който е излязъл по пътя на Аллах, като онзи, който се моли, без да прекъсване и като онзи, който пости, без да разговява. (Бухари: 5661)

Ислямът даде на жената правото на наследство, неговото справедливо и достойно разпределение, приравни мъжът и жената в положения и се различава частта ѝ с него в положения с повече или по малко.

Жени, за които исляма потвърди тяхната грижа:

Майката: Един мъж дошъл при пратеника на Аллах – мир нему – и казал: Ей, пратенико на Аллах, кой човек заслужава моето най-добро отношение? Отговорил: Майка ти. После кой? Отговорил: После майка ти. После кой? Отговорил: После майка ти. После кой? После баща ти. (Бухари: 5626)

Дъщерята: Казал – мир нему: „Който има три момичета, прояви търпение, храни ги и ги пои, облича ги от богатството си ще бъдат негов щит от Огъня в деня на Възкресението.“ (Ибн Маджех: 3669)

Съпругата: Пратеникът на Аллах – мир нему – казва: „Най-добър от вас е, който е най-добър за семейството си, и аз съм най-добър за моето семейство.“

Връзката между мъжа и жената в исляма, е връзка на допълване, не на надмощие, всеки един от тях попълва недостатъка на другия в изграждането на мюсюлманската общност.

Няма място за конфликт между половете в исляма:

В исляма няма място за битка и конфликт между половете, няма смисъл от надпревара в земните неща, няма вкус кампанията против жената или пък кампанията против мъжа, опитите да се оскърби или наклевети някой от двамата, или да се проследяват неговите недостатъци!

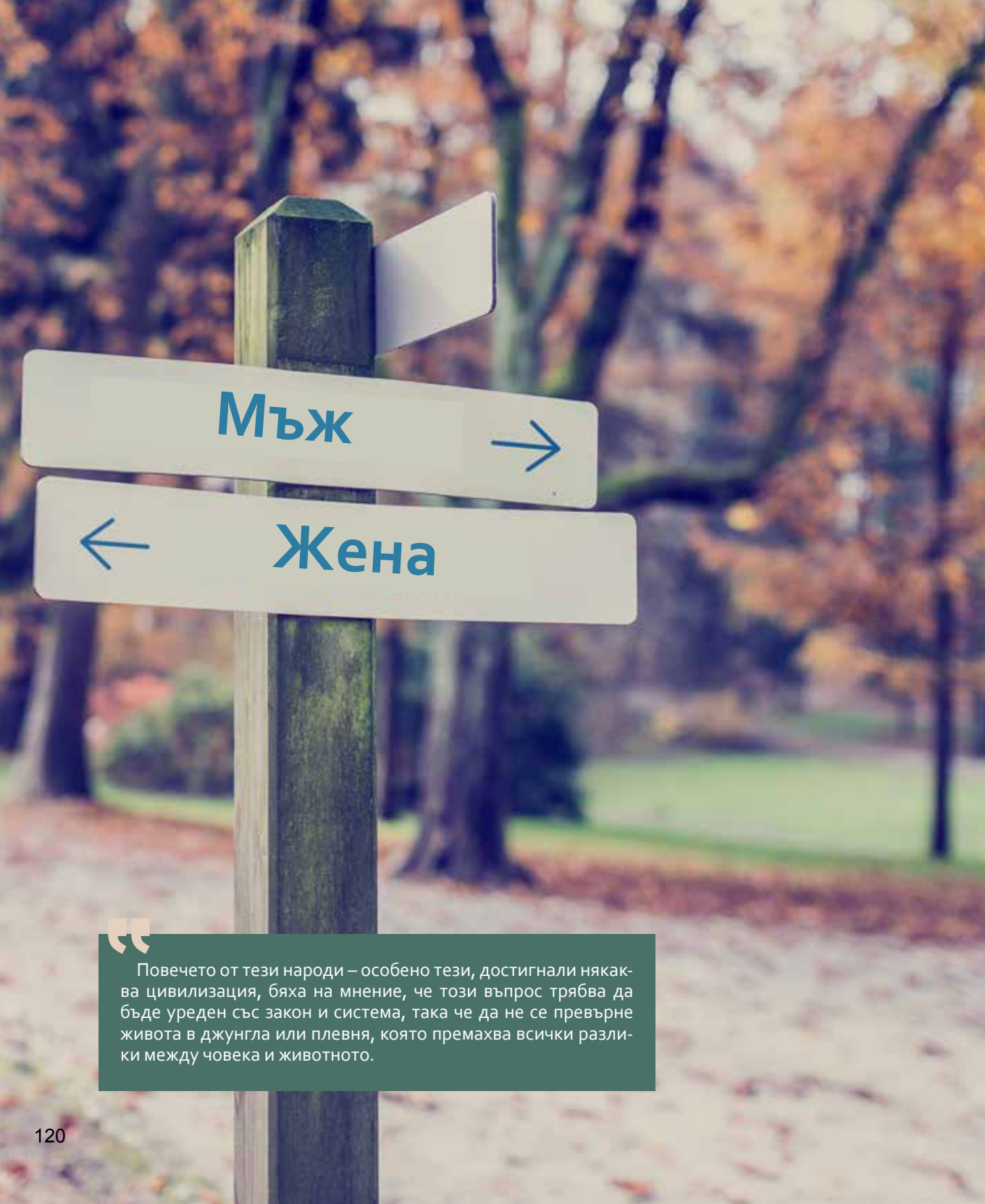
Как човек да воюва със своята половина, как половината да се бори с другата половина. Жената, както казва Пратеникът, е половинката на мъжа неговата друга част, връзката между двамата е допълваща, всеки един от двамата да запълва недостатъка на другия в изграждането на мюсюлманското общество.

Коранът красиво описва това допълване когато казва: „Те са одяние за вас и вие сте одяние за тях.“ (Кравата: 187)

Това, което мъжът вижда като слабост в жената, не е нищо друго, освен друго лице на вид сила, която мъжът не владее и не може, а семейството има нужда от това. Това, което виждате като недостатък в мъжете, може би е проява на вид потенциал, който не се вписва, то живота и обществото не е правилно без тях..

Абсурдно ще е Аллах да е сътворил от човека два вида (мъже и жени) после да каже: Трябва двата вида да бъдат идентични във всяко отношение.

Когато някои от мъжете пожелаха част от правата на жените, а някои от жените пък пожелаха от правата дадени на мъжете, бяха низпослани знамения от Корани – Керим, казва: „И не възжелавайте онова, с което Аллах предпочете едни от вас пред други! За мъжете има дял от онова, което са заслужили, и за жените има дял от онова, което са заслужили. И молете Аллах за Неговата благодат!“ (Жените: 32) всеки си има своите специфики, задължения и чест, всеки се опитва да изпълни своето задължение за да спечели задоволството на Аллах и Неговото превъзходство. Шериата не е дошъл, за да държи сметка само на мъжете или на само на жените, обаче за отговорността на човека за семейството и за мюсюлманското общество.

Мъж

Жена

Повечето от тези народи – особено тези, достигнали някаква цивилизация, бяха на мнение, че този въпрос трябва да бъде уреден със закон и система, така че да не се превърне живота в джунгла или плевня, която премахва всички разлики между човека и животното.

Отношението между мъжът и жената:

Регулирането и контрола на отношението между мъжът и жената в граници, закони, традиции и регулирани поведения е нещо, в което има множество решения и човешки избори през историята, трудно е да се изброят и проследят, но книгите по история и антропология ни говорят за народи, които не виждат нищо лошо в пълната голота и поразителният сексуален хаос и за двата пола, до други народи, които оковавали жената в желязо страхувайки се за нея, други покривали телата на мъжете без жените или покривали части на тялото без други и така нататък, което прави трудно изчисляването им.

Повечето от тези народи – особено тези, достигнали някаква цивилизация, бяха на мнение, че този въпрос трябва да бъде уреден със закон и система, така че да не се превърне живота в джунгла или плевня, която премахва всички разлики между човека и животното.

Естеството на отношението между мъжа и жената в исляма:

Връзката между мъжа и жената в исляма не е усърдни човешки усилия, съобразени с фактори от историята и географията, а е интегрирана система, валидна за всяко време и място, низпослана от Аллах в Корани – Керим, и която Пратеникът – мир нему – научи хората.

Тази връзка се различава в същността и границите си, в зависимост от позицията на жената спрямо мъжът, както пояснява исляма.

За жената в исляма мъжете се разделят на групи:

1. Да бъде мъжът неин съпруг:

Няма по-добро и по-красноречиво доказателство за характера на връзката между съпрузите, от описанието на Корана за нея. Аллах нарича съпруга одяние за съпругата и съпругата одяние за съпруга, като една прекрасна връзка, психическа емоционална и физическа между двамата, казва: „Те са одяние за вас и вие сте одяние за тях.“ (Кравата: 187)

2. Да бъде мъжът неин близък роднина:

Става въпрос за кръвосмешение - тоест всеки, за когото и се забранява да се омъжва завинаги, заради близко родство, те са 13 вида от близки мъже като: баща, дядо, син, брат, чичо, вуйчо, син от брат или сестра, син от сина или дъщерята и др.. жената може да се появява пред близките си без пълен хиджаб, естествено без голота.

3. Да бъде мъжът чужд за нея:

Под чужди мъже се разбира: всеки, който не е от близките мъже роднини.

Ислямът постави контрол и закони, които уреждат отношенията между чуждите мъже и жени, защитавайки честта и затваряйки вратите на дявола към човека, Който е сътворил човека, най-добре знае, какво е добро за него, както е посочено в Корана: „Нима Онзи, Който е сътворил, не знае? Той е Всепроникващия, Сведущия.“ (Владението: 14)

Защо ислямът повели хиджаба за жената пред чужди мъже?

- За да може жената да изпълнява своята мисия в живота и обществото, в областта на науката и практиката с най-доброто лице, като опазва нейната чест и целомъдрие.
- Намаля и предотвратява възможностите за съблазняване и вълнение, като гарантира чистотата на обществото от една страна и запазва достойнството на жената от друга страна.
- Помага на мъжете, виждайки жена да се владеят и ги учи на целомъдрие, така се държат с нея като с човек, който се наслаждава на културните и научни дейности, а не да я блокират от дразнещи инстинкти като инструмент само за забава и наслада.

Норми в отношението между чужд мъж и жена:

1. Свеждане на погледа:

Аллах заповяда на всеки от двата пола да свеждат погледа си, което означава да не поглеждат към онова, което възбужда инстинктите, защото това е начин за целомъдреност и опазване на честта, както отпускането на погледа без граници е път към грехове и прелюбодеяния, както посочва Корана: „Кажете на вярващите мъже да свеждат погледите си и да пазят целомъдрието си! За тях това е най-чистото. Сведущ е Аллах за техните дела. И кажете на вярващите жени да свеждат поглед и да пазят целомъдрието си,“ (Светлината: 30, 31)

2. Отношение с възпитание и почит:

Мъжът се отнася към жената в работните дела или в науката, или в други отношения, с цялата си почит и уважение, заедно с отдалеченост от всичко, което подбужда инстинктите, по какъвто и да е начин.

3. Хиджабът

Аллах повели хиджабът само за жената, без мъжът, заради онова, което и придаде от проявление на красота и фактори на изкушаване, което я прави изкушение за мъжа, повече, отколкото мъжът за нея, затова откриваме в най-древната история до днес, че жената е използвана да възбужда мъжа не обратното, това е, което виждаме с очите си в различните медии днес.

Границите на хиджаба в исляма се свеждат до това жената да покрива цялото си тяло, освен лицето и ръцете пред чуждите мъже, както повелява Корана: „...и да не показват своите украшения освен видното от тях.“ (Нур 31).

Много от критиците на ислямския хиджаб са нехайни за образът на най-великата жена в историята, пречистата Мария не се появява освен с воал, който много прилича на хиджаба на мюсюлманката.

A close-up photograph of a fresh salad served on a dark, possibly ceramic, plate. The salad is composed of various green leafy vegetables, including arugula with its characteristic serrated leaves and some darker purple-tinged greens. It is garnished with several slices of bright red tomatoes and segments of orange or grapefruit. The background is softly blurred, showing more of the same ingredients and a wooden surface.

Ислямският закон в храненето и пиенето

Обикновено

Обикновено първият въпрос, който се задава от заинтересованите от исляма е: Защо забраняват алкохола и свинското месо?

Обикновено първият въпрос, който се задава от заинтересованите от исляма е: Защо забраняват алкохола и свинското месо?

За да се отговори е важно преди това да се изясни:

Коранът позволява на мюсюлманите да се възползват от всичко по земята, относно това дойде текст от Корана, че Всевишният е сътворил всичко по земята за нас да се възползваме от него. (Кравата: 29)

Включително храни и напитки, всичко е позволено, освен, което Корана е изключил, заради неговата мръсотия или поради вреда за здравето, или отнемането на разума, а може би те интересува да узнаеш за забраната на свинското и алкохола.

Свинското:

Забраната за консумиране на свинско дойде по изричен начин в Корана, въпреки че свинята не е била позната за арабите по онова време, някои били изненадани от тази забрана и го критикували, въпреки че това не е специално само за мюсюлманите. Това е забранено и при юдеите, както всички знаят, ясни са текстовете за това в Стария завет, обаче това, което е изненадващо е, че много от религиозните учени доказват че свинското е забранено и при християните с ясни текстове от Новия завет, обаче след това било нарушено и променено виж: (Евангелието на Марко 5/11-13 Матей 67, Посланието на Петър 2/22, Лука 11/15)

А и какъв е проблема Аллах да ни изпита, като ни забрани част от храните, след като ни е позволил повечето храни, за да изпита нашата вяра и подчинение, както изпита Адам – мир нему –, след като му позволил да се храни от всички блага в рая и му забрани само едно дърво?

Какво пречи в това Аллах да ни изпита, като ни забрани част от храните, след като ни е позволил повечето храни, за да изпита нашата вяра и подчинение, както изпита Адам – мир нему –, след като му позволил да се храни от всички блага в рая и му забрани само едно дърво?

Вино и алкохол:

Сред най-важните дела на държавата и правителствата се смята борбата срещу епидемии и болести, които унищожават човешкия живот, както и разработването на закони и строги правила, за да запазят здравето на хората и живота, и всеки пропуск се връща на индивида и обществото, с най-скандалните и лоши последици..

Може би информацията да бъде шокираща за всички нас, но според проучвания, документирани като доклади на Световната здравна организация, както и едно проучване проведено от университета в Оксфорд и публикувано в списание Nature (с дата (15 март 2012 г.) Nature 483 275

Докладът на Световната здравна организация 11.02.2011 г. броят на жертвите от алкохол годишно са повече от броя на жертвите от СПИН, малария и туберкулоза взети заедно и почти три пъти повече от жертвите на всички войни, геноцид и тероризъм през тази година ... Ето някои от тези числа, които са обосновани от проучването заедно с доклади на Световната здравна организация.

Всяка година в резултат на пристрастяване към алкохол умират повече от два милиона и половина души, от тях **320 000 млади хора от възрастовата група между 15-29 г.** умират по целия свят заради причини, които са свързани с алкохол, което представлява 9% от общия размер на годишните смъртни случаи, регистрирани в тази възрастова категория.

Американско изследване показва, че **700 000 студенти годишно** са изложени на атаки от други студенти, които са злоупотребили с употреба на алкохол.

Доклад разпространен през 2001 г. показва, че **80% от насилствените** престъпления, извършени от млади хора в Естония, са свързани с прекомерената употреба на алкохол.

Алкохолът е свързан с една четвърт от убийствата на глобално ниво.

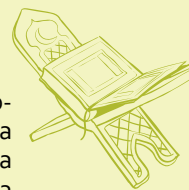
Всички данни и доклади на Световната здравна организация приканват всички държави да предприемат строги мерки и закони, които да намалят или предотвратят подобни всекидневни трагедии, по причина на алкохола.

За една година само във Великобритания:

- Имаше почти един милион тежки престъпления, свързани с алкохола, счита се, че около половината от насилствените престъпления в общ смисъл, са свързани с употребата на алкохол от гледна точка на жертвите.
- Свързани с алкохол са почти 7 милиона от аварията в сферата на услугите и спешни случаи на приемане в болниците, което струва около £ 650 милиона на година на британския данъкоплатец ...
- Като цяло, общия обем на предвидените разходи за престъпността и безредиците, свързани с употребата на алкохол и задължение на данъкоплатците, варират между 8 и 13£ милиарда годишно.

Как се отнася Коранът с алкохола и виното?

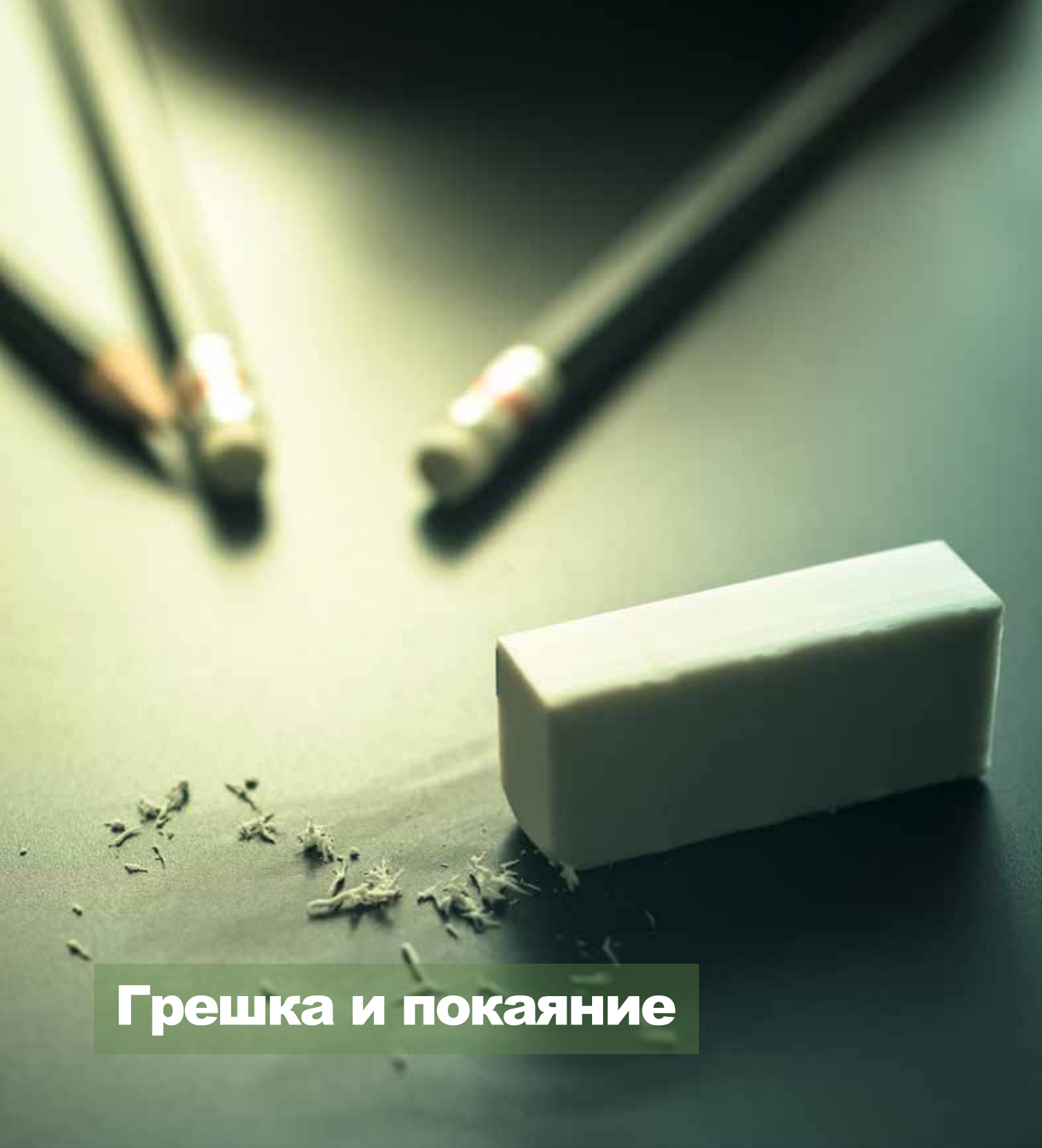

Ислямът не изчака докладите на Световната здравна организация, за да открие влиянието на алкохола върху индивида и обществото..., защото Който сътвори човека най-добре знае кое е добро за неговия живот и общество.

Ислямът дойде при арабите във време, в което не се разделяли с пиянството, пиенето и всички видове алкохол, това било най-голямото и скъпо удоволствие.. с това са се хвалили и в това пилели всичкото си богатство.

Коранът се обърна по този въпрос по много логичен и справедлив метод, макар да признава на алкохола някои ползи като открие този, който го употребява някаква сладост и временно удоволствие, които премахват огорчението и грижите.. но въздействието и последиците са тежки, и е невъзможно да се лекуват психологическите, поведенческите и здравните последиствия и ефекти на индивида и обществото, както е посочено в Корана: „Питат те за виното и за игрите на късмет. Кажете: В тях има голям грях и изгоди за хората, но грехът им е по-голям от изгодата.“ (Кравата: 219).

После дойде потвърждение на забраната и считането и от делата на сатаната, който всява вражда и ненавист и странене от значимите неща и задачи после попита хората в Корана: „Не ще ли престанете?“ а хората отговориха: „Престанахме.. Престанахме.“ и изляха алкохола по улиците на Медина (Пророческия град), откликвайки на Аллаховата повеля в Корана.

Грешка и покаяние

Счита

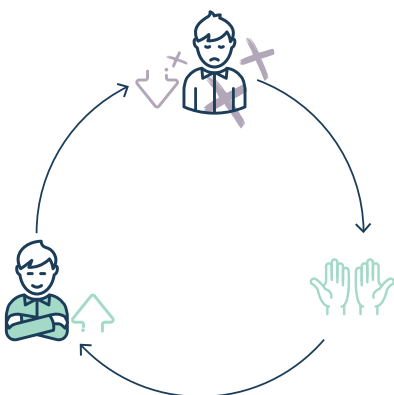
се философията на грешката и правилното един от най-важните интелектуални проблеми в редица религии и вярвания, различават се тези вярвания по между си по начина, по който се отнасят към грешката, греха, покаянието и съжалението.

Ислямът гледа с прецизна мяра на човешкото естество, което Аллах сътвори и стори в него желания за добро и лошо, не се отнася с него сякаш е ангел небесен, вършещ само добро, констатира, че всеки човек е грешен, но от друга страна е отговорен за решенията и изборите си, оттук произтича смисълът в исляма за греха и покаянието, която може да се обобщи както следва:

- Първото нещо, с което Коранът ни изненадва, е че индивидуалната грешка и покаяние са с ясна визия, без усложнение и недвусмислия. Няма грях, наложен на човека преди раждането му, напротив човекът се ражда очистен от грехове, не носещ никакви предишни грехове, нито пък има човек, който да притежава правото да опрощава и премахва греховете. Както и грехът на Адам мир нему беше индивидуален грях, спасението от него бе в мигновеното покаяние с улеснение и лекота. Грехът на всяко дете от децата на Адам също е индивидуален грях. Пътят на покаянието е отворен с ясна и справедлива визия за всеки човек с усилие и опит, без да се отчайва и отегчава. Всеки човек носи греха си и никой не е отговорен за греха на другия, това е с което дойдоха всички пророци от Аллах, както ни известява

Корана: „Или не бе известен за онова, което е в свитъците на Муса и Ибрахим, който изпълни [повелята], – че никой прегрешил не ще носи греха на друг и човек ще има само онова, за което се е постарал, и старанието му ще бъде видяно, после напълно ще му се въздаде,” (Звездата: 36-41)

- Покаянието е едно от най-големите богослужения и близост до Аллах Всевишния, което не е характерно за един а за друг не, не се нуждае от специфично място нито пък признание пред някой човек или искане на неговото позволение. То е богослужение между Аллах и Неговите раби, от имената и качествата на Аллах които се споменават в Корана (Приемащия покаянието, Милосърдният) (Опрощаващия греха и Приемащия покаянието) и ето Корана ни изброява качествата на богобояз-

Покаянието в исляма не се нуждае повече от това да се откаже от греха, да съжاليا, че го е вършил отпреди, да не се връща към него, връщайки всички права на техните собственици.

ливите, които ще влезнат в Рая, потвърждавайки че са попадали в някои грехове, но бързо след греха са се покаявали и са търсили опрощение „и за онези, които щом сторят непристойност или угнетят сами себе си, споменават Аллах и молят опрощение за своите грехове, – а кой освен Аллах опрощава греховете? – и не упорстват в своите деяния, знаейки,” (Родът на Имран: 135)

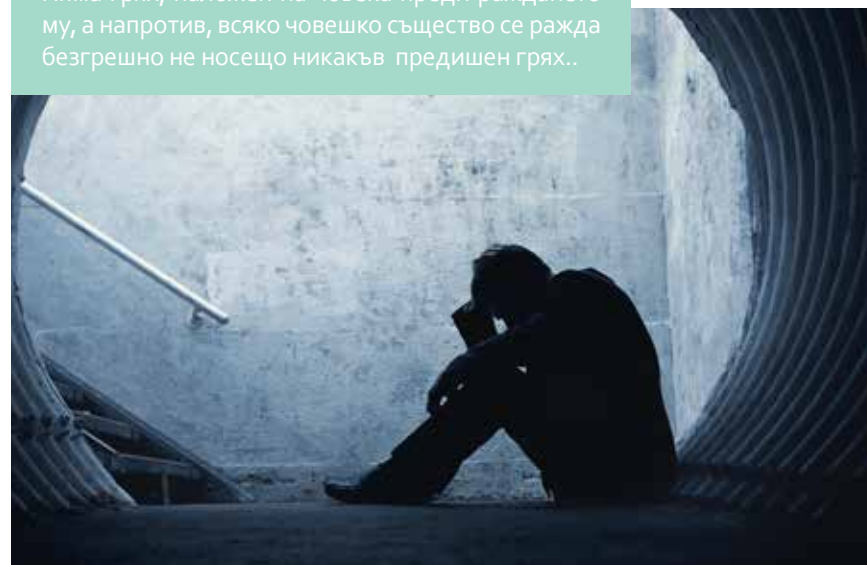
Покаянието в исляма не се нуждае до повече от това да се откаже от греха, да съжاليا, че го е вършил отпреди, да не се връща към него, връщайки всички права на техните собственици, ако има такива... и ако се случи да се върне отново към греха не отпада първото му покаяние и първият му грях не се връща, но е извършил нов грях и трябва да се покае от него отново.

Така човек живее в исляма в състояние на равновесие, между старанието за цялостност и съвършенство и далеч от грешки и между познанието за човешката природа, която често е слаба и се отклонява от пътя си. По всяко едно време в положение на старание и богобоязън или небрежност и отклонение не трябва да губи посоката, а да се обърне към Аллах да се покае и да потърси опрощение.

В това се състои разликата между праведните и останалите, както Коранът отсъжда, когато ни известява, че разликата се крие във факта, че богобоязливите, когато попаднат в прегрешение, се опомнят и се покаяват пред Аллах, за разлика от онези, които постоаянстват в техните прегрешения, без да внимават и без да се поучават. (Стената: 201-202)

Няма грях, наложен на човека преди раждането му, а напротив, всяко човешко същество се ражда безгрешно не носещо никакъв предишен грях..

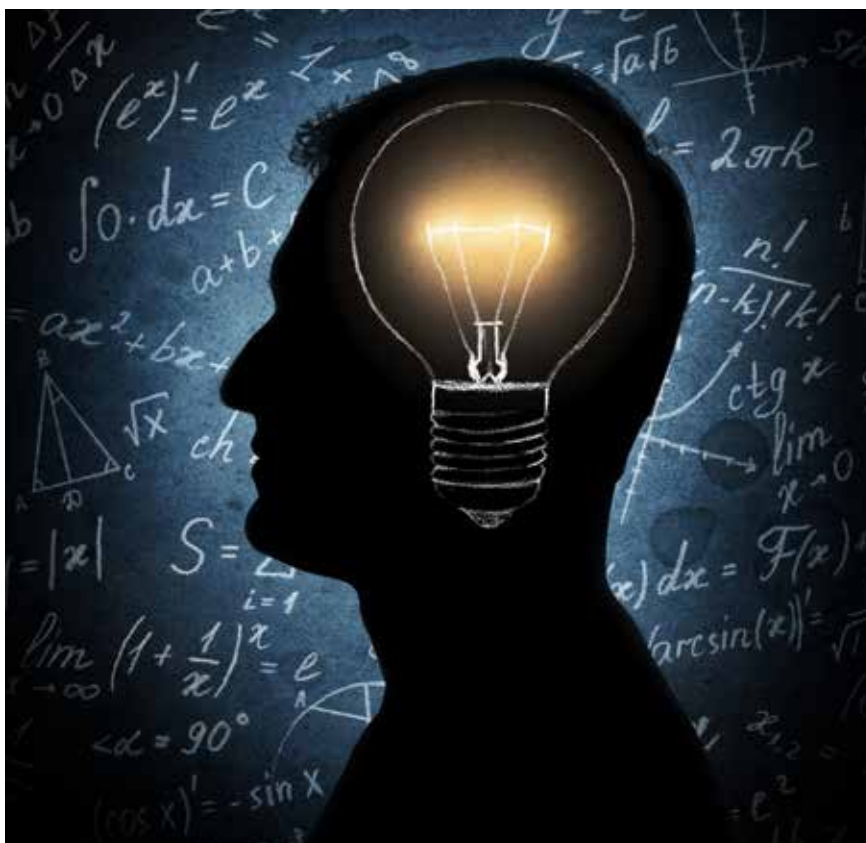

Двустранност, религия и разум

Някои

Някои смятат, че религията се противопоставя на разума и противоречи на научния метод, защото религията през техния поглед е източник илюзии, митове и изкривено мислене във време, в което науката и философията са двата пътя за достигане до организирано познание, което може да се превърне в сигурна и постоянна наука, с наличността, условията на научното изследване, размисъл и практика... Когато разгледаме това убеждение, откриваме, че съдържа някои правилни неща и някои грешки.

Някои смятат, че религията се противопоставя на разума и противоречи на научния метод, защото религията през техния поглед е източник илюзии, митове и изкривено мислене във време, в което науката и философията са двата пътя за достигане до организирано познание, което може да се превърне в сигурна и постоянна наука с наличността условията на научното изследване, размисъл и практика... Когато разгледаме това убеждение, откриваме, че съдържа някои правилни неща и някои грешки.

Правилните неща се изразяват в наличието на няколко религии, които се противят на разума и понякога му противоречат. Техните източници и книги гъмжат от митове и суеверия, които са в противоречие с вселената и науката.

Грешката се изразява в това, че е издадена цялостна преценка, отнасяща се до всички религии без оглед наличието на качествените разлики, що се отнася до техните източници, съдържание, методология и доказателства!

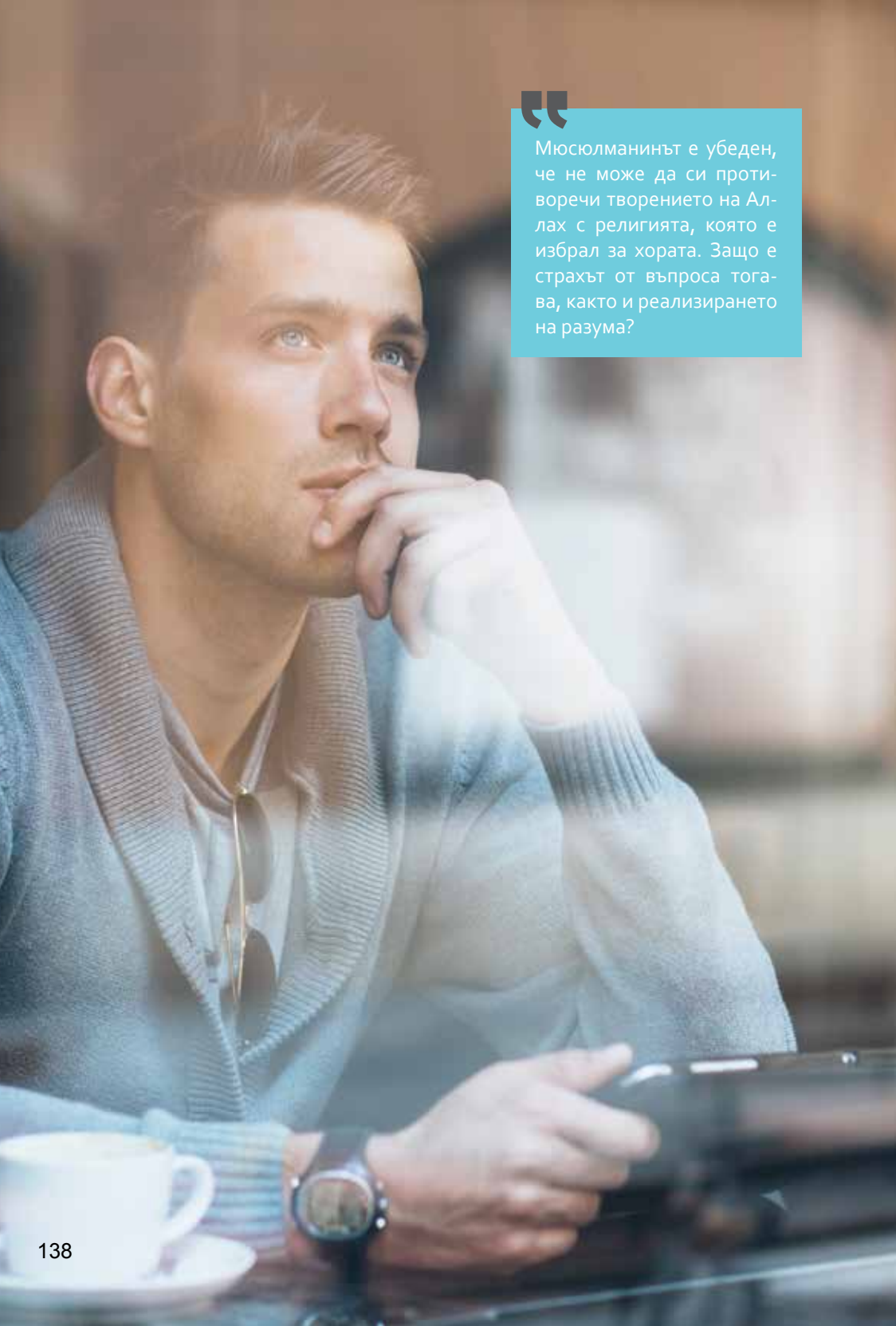
Запознатият с Корани Керим – основният източник в исляма – знае със сигурност, че ислямът е дал на разума място, несъответстващо на мястото му в другите религии. Запознатият с Корана няма нужда от прозорливост, за да забележи, че ислямът предизвиква разума и го приканва към медитация и размисъл, даже повтаря въпроса с порицание: „Нима не проумявате?“ повече от тринадесет пъти.

“

Запознатият с Корана няма нужда от прозорливост, за да забележи, че ислямът предизвиква разума и го приканва към медитация и размисъл.

Коранът показва насоки за реализиране на разума в много неща сред тях:

- 1 Коранът се обръща към човека с отворен разум и освободен от всички форми на тирания, страх, невежество, ръководейки се от задължителната вяра в Аллах с доказателства от разума и различни логически доводи, както казва: „Нима бяха сътворени от нищо, или те са творците? Или те сътвориха небесата и земята? Не, ала не се убеждават.“ (Планината: 35-36)
- 2 Обсъжда доказателствата на противниците и отхвърля изявленията, които не са потвърдени нито с доказателства, нито с доводи, както казва: „Кажете им: "Дайте своя довод, ако говорите истината!" (Кравата: 111)
- 3 Порицават се онези, които не работят с умовете си, и ги описва като онези, които нямат чувства, защото не се възползват от онова, което виждат и чуват за да вземат правилните решения и избор, както казва: „Не ходеха ли по земята, със сърцата си да проумеят или с ушите си да чуят? Не очите са слепи, а сърцата в гърдите са слепи.“ (Хадж: 46)
- 4 Предупреди от препятствия на мисленето, които стоят пред човек, Коранът не се задоволи само с подтик за използване на нашите чувства и разум и почитане, а ни предупреди за капаните на разума, което се дължи на факта, че човешката природа я привлича човешките пориви и желания, което прави заключенията податливи на грешка, изкривяване на истината понякога от желание страх или покорност.

“

Мюсюлманинът е убеден, че не може да си противоречи творението на Аллах с религията, която е избрал за хората. Защо е страхът от въпроса тогава, както и реализирането на разума?

Пречки за правилното мислене, както ги разяснява Коранът:

- **Подражанието** - затова че наследственото убеждение, поведението и негативните традиции в мисленето оказват голямо влияние върху начина на проумяване и размисъл, при което става трудно приемането на истината и оставянето на лъжата. Дори може размисълът изцяло да спре, обосновавайки се, че „така съм свикнал“ или „така съм роден.“ Така, както Коранът ни разказва за някои, на които истината е станала ясна, но подражанието им пречи да я последват:
- **Отдаването на удоволствия:** Разумът може и да разпознае истината, но не притежава смелостта да я избере, защото се е потопил в удоволствия, Коранът ни разказва за един човек, който бил дарен с наука и знание, трябвало да работи с него и да го приложи в живота си, но той се отказал от тази наука и последвал страстите си и бързата полза и всичко това, защото се потопил в удоволствия до такава степен, че вече не е в състояние да вземе правилното решение. (Стената: 175-176)

Когато им се каже, следвайте онова, което Аллах е низпослал от истината, те казват ще следваме онова, с което заварихме предците си, после Коранът ни казва, нима ще ги следват, дори предците им да не разчитат на разума, нито на знание и напътствие, а само защото са техни родители!!

„И когато им се каже: „Следвайте онова, което Аллах е низпослал!“ - казват: „Не, ще следваме онова, с което заварихме предците си!“ Ала нима и ако техните предци не са проумели нищо и не са били напътени?“ (Кравата: 170).

- **Инатът и горделивостта:** затова че истината може да бъде прозряна от разума, но отказва да я приеме и да се съгласи и я отхвърля, за да запази своите ползи, престиж или пък от завист, или да унижи източника, от който идва, както казва Всевишния: „И ги отрекоха с гнет и надменност, въпреки че душите им се убедиха в тях.“ (Мравките: 14)

Коранът винаги призовава човек във всички области да реализира разумът, да пита, да гледа, да помисли, да вземе поука от себе си от вселената, от творенията, без предварителни условия и ограничения...

Бои се от въпроси и размисъл онзи, който в себе си крие това, което им противоречи. Но истинската религия трябва да бъде от

Аллах, Който сътвори човека и вложи в него способността да размишлява, не може да си противоречи творението на Аллах с религията, която е избрал за хората. Защо е страхът от въпроса тогава, както и реализирането на разума? „Негови са творението и повелята. Благословен е Аллах, Господарят на световите!“ (Стената: 54)

Ислямът е религията на мира

Някои

Някои хора се изненадват от това, което се повтаря в медиите, когато разберат, че мирът има изключително място в исляма. Мюсюлманинът повтаря думичката „селям“ и усеща нейното значение няколко пъти всекидневно.

„Селям“ е от имената на Аллах, Неговите градини в отвъдния свят се наричат „дарус-селям“ -домът на спасението, поздрав на мюсюлманите започва с думичката „селям“, молитвата на мюсюлманите завършва с повтаряне на „селям“ два пъти, всичко това се обединява в това, че името на религията е (Ислям), включващо в себе си смисъла на мира и спокойствието.

Ако ислямът призовава за мир и зачитане на правата на най-слабите и немощни животни, и ни известява пророка Мухаммед - мир нему - , „че една жена влезла в Огъня заради котка, която затворила, докато умре, без да я храни и без да я освободи да се храни от насекомите по земята“ (Муслим 2242), и че развратна жена влязла в рая, заради куче, което напоила (Бухари 3280).

Той подчертава най-чудните примери и законодателство в зачитането правата на хората и съжителстването с тях – колкото и да сме различни религиозно или идеологично – дори пророка се закани, че който постъпи несправедливо към немюсюлманин или му навреди, или пък го натовари над възможностите му,

Малко са хората, които носят на рамото си търсенето на истината и се противопоставя на медийната пропаганда за да пресее информацията от нейните източници и да прецени ситуацията обективно и с уравновесеност.

че той ще е противник на пророка в деня на възкресението. (Ебу Дауд 1044)

Но докато ислямът призовава за мир с останалите – то със сигурност е за истински мир справедлив, който дава на всеки правото му, възпира угнетителя от гнета му, като и онзи, който принуждава, не е измамен мир, който да дава на крадеца онова, което е откраднал и кара собственика на къщата да я даде за нищожна цена.

Пророка се закани, че който постъпи несправедливо към немюсюлманин или му навреди, или пък го натовари над възможностите му, че той ще е противник на пророка в деня на възкресението.

Остава езика на неопределените термини и медийните кампании начин, който ползват много от хората за пазаруване на неговата история и неговата гледна точка. Всеки случай има повече от гледна точка и всяка история има повече от разказ. Малко са хората, които носят на рамото си търсенето на истината и се противопоставя на медийната пропаганда, за да пресее информацията от нейните източници и да прецени ситуацията обективно и с уравновесеност.

Пред теб за някои факти за размисъл...

Ислямът е най-бързо разпространяващата се религия днес:

Ислямът днес се разпространява с учудваща скорост по всички краища на света, от Америка до Европа, Африка и Азия, (Изследователски център за вероизповеданията PEW pewresearch.org), въпреки малкото възможности и слабостта на мюсюлманите. Силите, които хвърлят световните медии за неговото обезобразяване, чрез невярна информация, разкриване на лоши примери, нямащи общо с исляма. Дали неговото разпространение е чрез принуждаване на хората или чрез убеждение и избор?

Истината, която се забелязва от всеки запознат е зачитането от мюсюлманите правата на останалите уважението на техните избори и култури, на него се дължи голямото влияние върху сърцата на другите, и обръщането към тази религия, и че това не е превъзходство на мюсюлманите, обаче е прилагане и спазване на правило потвърдено ясно от Аллах в Корана: „Няма принуждение в религията. Отличи се вече истината от заблудата.“ (Кравата: 256)

Дали са били принудени хората да приемат исляма?

Дълго време човек е използвал сила, за да наложи своето мнение и влияние и да достигне до своята полза. Историята е пълна с примери за това, през целия спектър за всички религии и доктрини.

Историята свидетелства например, че са се случили ужасяващи операции за ликвидиране на местното население по време на пристигане на изследователи и емигранти в Новият свят, дори испанският пастор Бартоломе описва това, което видял след тези кланета: „Те не гледаха на местното население като на хора. Те ги считаха за по низши дори от животните.“

A Brief Account of the Destruction of the Indies by Bartolome de las Casas (Jan 1, 2009)

Какво от друга страна правеха мюсюлманите, когато управляваха нови страни?

Мюсюлманите са управлявали Андалусия осем века:

Мюсюлманите са управлявали Андалусия (Испания) 781г. от 711 до 1492г. била е център на световната цивилизация и нито един християнин не е бил принуден да приеме исляма, запазени били техните права, търговия и центровете им в държавата. Мюсюлманите премахнали несправедливостта, която била над евреите преди ислямското завоевание там, историята е пълна с тези факти.

Когато Изабела Фернандес победила мюсюлманите в Испания, забранила проявите на ислям и създали инквизицията, за да накажат, който е запазил исляма, дори скришом.

Прогонени били мюсюлманите и изселени от домовете си, но прави впечатление, че с прогонването на мюсюлманите от Андалусия, били прогонени с тях и евреите, които придружили мюсюлманите към ислямските страни, където намерили подслон, безопасен и достоен живот.

Мюсюлманите са управлявали Египет повече от 1400 години и запазили статута на коптите:

Мюсюлманите управлявали Египет от началото на исляма, когато Амр ибн Ул-Ас един от сподвижниците на пратеника отвори за исляма тази държава, не само че опази тяхната религия и свещени места, но също така ги спаси от преследване, мъчения и лишения, което се практикувало от римляните срещу тях, заради различие в учението, въпреки че са едновярци...от онова време се върна свободата за коптите, свободата в тяхната религия и богослужение. Днес има повече от пет милиона копти.

Мюсюлманите са управлявали Индия в продължение на почти хиляда години, а 80% от населението на Индия са немюсюлмани:

Мюсюлманите са управлявали индийския полуостров приблизително хиляда години, съхранили на хората правото на вероизповедание и богослужение, премахна несправедливостта над останалите религии, всички историци потвърждават, че не се е разпространил със сила и никой не е бил принуден да приеме исляма.

Най-голямата мюсюлманска страна, където ислямът влезна без война и без армии:

Индонезия е страната, в която има най-много мюсюлмани на едно място, населението и наброява повече от 250 милиона души, процентът на мюсюлманите сред тях е 87%. Ислямът влезнал чрез морала на мюсюлманските търговци през шести век от игира, докдето не е достигнала войска, и където не е проливана кръв, освен след пристигането на ордите на португалските после холандските и накрая британските колонизатори.

Между исляма и реалността на някои мюсюлмани

Какво

Какво е това ужасно противоречие? Слова, които някой може да каже, когато се запознае със същината на исляма, който приканва за морални ценности, облагодострояване на земята, възползване на човечеството, разпространяване на мира между хората, а след това се оглежда около тях и откриват модели, които се преписват към исляма, а са далеч от това.. дали е възможно тези да бъдат последователи на истинската религия?

К

Какво е това ужасно противоречие? Слова, които някой може да каже, когато се запознае със същината на исляма, който приканва за морални ценности, облагострояване на земята, възползване на човечеството, разпространяване на мира между хората, а след това се оглежда около тях и откриват модели, които се преписват към исляма, а са далеч от това.. дали е възможно тези да бъдат последователи на истинската религия?

Истината е, че това е объркващо и се нуждае от спокоен размисъл върху няколко акценти:

- Не всеки, който се преписва към исляма или е роден в ислямско семейство, е мюсюлманин, който се ангажира с изпълнението на всички религиозни ритуали. Има много недостатъци и отклонения от истината за исляма и неговите учения навсякъде около нас, сред мюсюлманите има и такива, които не знаят от исляма, освен името му.
- Не може при никакво положение да се преписват грешките на хората на техните религии и течения, не може при никакво положение да се каже, че: Тиранията на Хитлер е по причина на неговата религия, или пък че християнската религия, призовава към насилие, обосновавайки се с това че Хитлер е бил християнин, или че атеизма изисква убиване на хората, защото Сталин е убил десетки милиони, а той е атеист.. всички тези твърдения са далеч от обективност, точност и праведност.

“

Не може при никакво положение да се преписват грешките на хората на техните религии и течения.

- Има примери, в които всички засвидетелстват прекрасното величие и изпълнение на същината на исляма, духа на мира, науката и еволюцията, които изобилстват в историята на целия свят, от Индия на изток до Испания на Запад. Все още въздействието им е видимо за нас като светилник и път към цивилизацията, която живеем днес, има и обещаващи примери на държави, които се стремят да достигнат еволюция в развитието си днес като Малайзия, Турция и др. както и отличаващи се индивидуални примери във всички области на науката, в различните страни по света.
- Никой не иска фактите, с които излязоха от съвременната медицинска наука, и не си позволява да се лекува, защото познава лошите нрави на лекарите около него, никой не се бори срещу образованието или пък предпазва децата си от него само защото той знае училища или учителите, които злоупотребяват с тази благородна професия.. истината е в същината на дадено дело, а не в лошите примери, които се преписват на него.

Странно е че със силното нападане и изкривяване, което се практикува срещу Исляма, от определящите се към него или от неговите врагове, много от хората са способни да видят истинската и не променена, чиста същност от него, хората не престават да приемат исляма от всички страни на света.

“

Никой не се бори срещу образованието или пък предпазва децата си от него само защото той знае училища или учителите, които злоупотребяват с тази благородна професия..

Нов ъгъл

Колко пъти се поколеба да вземеш решение и да се възползваш от възможността, и до ден днешен се упрекваш за това колебание?

Най-голямото достойнство на човека е свободата и способността да вземе решение в негова полза, без страх и мърморене.

Ако твърдостта в проявата на смелост и конфронтация при предизвикателни препятствия и пречки, е похвално и се цени то смелостта да вземеш решение в своя полза и смелостта да признаеш грешката, когато разбереш и се изясни истината, е много по-голяма, защото това е проява на смелост пред себе си и победа над суетата и егото и последствията, от които човек открива върху себе си и личността си.

Както сам даде шанс на себе си да се запознаеш с някои точки от източниците на исляма, така и не се възпирай да размишляваш върху това, което си прочел.

Ако пред теб се е появил блясъкът на тази религия и нейната красота, и все още се нуждаеш от допълнителни изследвания и търсене истината за исляма и неговите специфики, то пред теб има обширен район за четене, запознанство, диалог и въпроси, но нека от сега нататък да погледнеш с друго око от различен ъгъл..

За нас е чест да завършите прочитането на книгата, надяваме се, че това е повдигнало сериозни въпроси и е мотивирало някои от вашите идеи, с одобрение или несъгласие, и ще се радваме да чуем вашето мнение или вашия въпрос, или възражение, и ние обещаваме да го приемем с цялото ни внимание и грижа.

За повече информация относно Исляма:

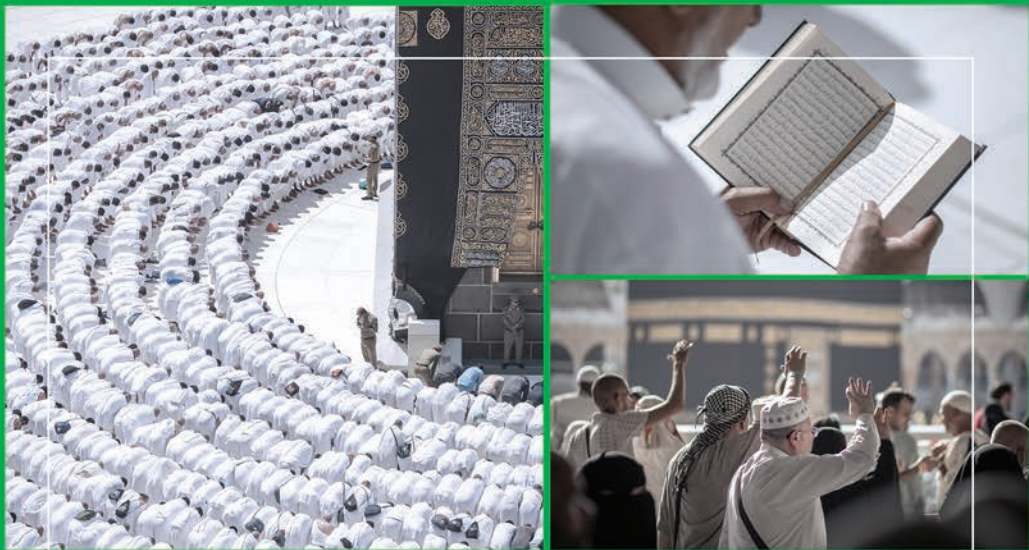

THISISLAM.info

Споделете
вашия опит

info@modern-guide.com

- Не те ли интересува да видиш по-ясно изображението на най-оспорваната религия в средствата за масово осведомяване около теб?
- Не си ли заслужава да спреш за миг, за да се запознаеш задълбочено с една от религиите, която се разпространява и приема най-бързо според световните статистики?
- Не намираш ли удоволствие в откриването на други култури и философии относно живота, религията и вселената около нас?
- Ще дадеш ли на себе си тази възможност, да се запознаеш с научни познания за ислямската религия от нейните извори.. а после да отсъдиш с логиката и разума си?

Ако смятате това или част от него за важно , или интересно, може би тази книга ще ви помогне да откриете това, което желаете.

